

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.7.10.
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az egységes szanálási mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Bankszanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

„A bankunió kiépítésének ütemtervéről” szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közleményben¹, továbbá „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című bizottsági közleményben², valamint a négy elnök „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című jelentésében³ 2012-ben felvázoltaknak megfelelően az integrált pénzügyi keret vagy más néven „bankunió” megteremtése létfontosságú része azon szakpolitikai intézkedéseknek, amelyekkel a döntéshozók Európát a gazdasági fellendülés és növekedés pályájára kívánják visszahelyezni.

Az euróövezet és a belső piac egészének pénzügyi stabilitása és a növekedés biztosítása szempontjából elengedhetetlen, hogy gyors előrehaladás történjen a bankunió felé. A bankunió megteremtése meghatározó jelentőségű lépés a pénzügyi piacok jelenlegi tagoltsága és a bizonytalanság megszüntetése, a sebezhető államok és bankok finanszírozási feltételeinek enyhítése, illetve az államok és bankjaik helyzete közötti összefüggés megszüntetése, továbbá a belső piacon a határokon átnyúló banki tevékenység újraindítása szempontjából, és egyaránt szolgálja az euróövezeti és az euróövezeten kívüli tagállamok érdekeit. Ennek megfelelően a belső piac 28 tagállamára egyformán érvényes szabályozási keretre (egységes szabálykönyvre) építve az Európai Bizottság inkluzív megközelítést követett és olyan, különböző eszközökre és lépésekre épülő bankunió ütemtervére tett javaslatot, amely potenciálisan minden tagállam előtt nyitva áll, de amelynek az euróövezet jelenlegi 18 tagállama mindenképpen tagja.

2013 márciusában az Európai Tanács elkötelezte magát a bankunió alábbi lépéseken keresztül történő megvalósítása mellett. Kiemelt feladatként először is megállapodásra kell jutni az euróövezeti bankok felügyelete tekintetében az EKB-t hatáskörökkel felruházó egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásához szükséges jogalkotási kérdésekről⁴. Másrészt a nyári hónapok folyamán megállapodásra kell jutni arról, hogy – az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozását és a bankok mérlegének a „megörökölt eszközökre” is kiterjedő felülvizsgálatát követően – miként lehet az Európai Stabilitási Mechanizmusból (ESM) közvetlenül bankokat feltőkésíteni. Ugyancsak 2013 nyarán megállapodásra kell jutni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló, [...]i európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatról (a továbbiakban: [...] európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵). Végezetül a Bizottságnak az egységes szanálási mechanizmus, valamint a megfelelő és hatékony védőháló létrehozására irányuló javaslatát kiemelt kérdésként kell kezelni annak érdekében, hogy e javaslatok a mostani parlamenti ciklus alatt elfogadásra kerüljenek.

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: „Egy Bankunió kiépítését eredményező ütemtervről”, COM(2012) 510, 2012.9.12.

² A Bizottság közleménye: „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete – vitaindító”, COM(2012) 777 final/2, 2012.11.30.

³ „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke által bemutatott jelentés, EUCO 120/12, 2012.6.26.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EKG és 82/891/EK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, COM(2012) 280, 2012.6.6.

A fentiek szerint a bankunió az összes euróövezeti tagállamot és a bankunióhoz történő csatlakozás mellett döntő euróövezeten kívüli tagállamokat fedi le. A prudenciális követelményeknek az EU egészére érvényes egységes szabálykönyve⁶ és a bankszanálás egységes szabályai lesznek alkalmazandók a bankunióban és az összes többi tagállamban. A belső piac integritása tehát nem sérül. A bankunió által teremtett fokozottabb pénzügyi stabilitás egyben a belső piac egésze tekintetében javítani fogja a bizalmat és a növekedési kilátásokat. A prudenciális és szanálási szabályoknak a bankunióban részt vevő tagállamok tekintetében központi és egységes alkalmazása valamennyi tagállam érdekét szolgálja. A pénzügyi piacok jelenlegi, a gazdasági tevékenységet hátráltató tagoltságának megszüntetése révén a bankunió hozzájárul a tisztességes verseny feltételeinek biztosításához és az alapvető szabadságok gyakorlását gátló akadályok felszámolásához nemcsak a részt vevő tagállamokban, hanem a belső piac egészében.

1.1. A bankunió meghatározó elemei: az egységes szanálási mechanizmus és a finanszírozási megoldások

Az egységes felügyeleti mechanizmusról 2012 áprilisában, azaz mindössze hét hónappal a bizottsági javaslat 2012. szeptemberi előterjesztését követően elért gyors megállapodás lefektette a Gazdasági és Monetáris Unió szerves részét képező bankunió alapjait.

Az egységes felügyeleti mechanizmus által biztosított megerősített felügyelet helyre fogja állítani a bankok helyzetébe vetett bizalmat. 2014-től az EKB viseli a végső felelősséget az euróövezet összes bankjának felügyeletéért. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a legnagyobb és nemzetközileg leginkább aktív bankokat az EKB közvetlenül fogja felügyelni, míg a többi bank esetében élhet a közvetlen felügyelet alá vonás lehetőségével, miközben a kisebb bankok napi szintű felügyeletéért a nemzeti hatóságok lesznek felelősek.

Az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő pénzügyi piacok fenntarthatósága érdekében, az egységes felügyeleti mechanizmusra építve az EU-nak létre kell hoznia a csődközelbe került bankokat kezelő egységes szanálási mechanizmust. Annak kockázatát, hogy egy bank súlyos likviditási vagy fizetőképességi problémával szembesül, sohasem lehet teljes körűen kizárni. Olyan keret létrehozására van tehát szükség, amely úgy teszi lehetővé a bankok hatóságok általi mélyreható szerkezetátalakítását, hogy közben – a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti szabályok szerinti rendszertelen felszámolásból fakadóan – nem okoz rendkívül súlyos kockázatokat a gazdasági stabilitás és a költségek terén, egyúttal szakít a folyamat közpénzekből történő finanszírozásának szükségességével.

Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács elfogadja, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv meghatározza majd a súlyos pénzügyi nehézségekkel küzdő uniós bankok helyreállításának és a reálgazdaság számára létfontosságú funkcióik fenntartásának szabályait, továbbá azt, hogy a veszteségek és a költségek miként kerülnek felosztásra a bankok részvényesei, hitelezői és biztosítással nem rendelkező betétesei között. A szanálási irányelv egyik kulcsfontosságú eszköze a belső feltőkésítés, amely egymást követő sorrendben teríti szét a veszteségeket a részvényesek, az alárendelt hitelezők és az előresorolt hitelezők között, illetve írja le ezek követeléseit. A 100 000 EUR alatti betéttel rendelkező betétesek mindenesetre mentesülnének a veszteségek alól, követeléseiket a nemzeti betétbiztosítási rendszerek védik.

Az irányelv nemzeti hatóságok és a bankok szanálására létrehozott szanálási alapok hálózatára támaszkodik. Jóllehet ez meghatározó lépés a nemzeti megközelítések eltéréseinek

⁶ A tőkekövetelményekről szóló rendelet és irányelv.
(CRR/CRDIV) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

megszüntetése és a belső piac integritásának megóvása szempontjából, a hitelintézetek felügyeletét az egységes felügyeleti mechanizmus keretében közösen ellátó tagállamok számára nem kielégítő. Miként azt az Európai Tanács is felismerte, a bankunióban a bankok felügyeletét és szanálását ugyanazon szintű hatóságnak kell gyakorolnia. Ellenkező esetben feszültségek alakulhatnak ki a felügyeleti szerv (EKB) és a nemzeti szanálási hatóságok között azzal kapcsolatban, hogy miként kezeljék a támogatásra szoruló bankokat, miközben a tagállamoknak a fizetéseképtelenné vált bankok kezelésére való alkalmasságával (alkalmatlanságával) kapcsolatos piaci várakozások változatlanok maradhatnak, megerősítve ezáltal a visszacsatolási hatásokat az államháztartások és a bankok, valamint a belső piaci tagoltság és versenytorzulások között.

A szanálási hatóságok hálózatával összehasonlítva, a központi döntéshozó testülettel és az Egységes Bankszanálási Alappal rendelkező egységes szanálási mechanizmus kulcsfontosságú előnyöket kínál a tagállamok, az adófizetők, a bankok, továbbá a pénzügyi és gazdasági stabilitás szempontjából az egész EU számára:

- az erős központi döntéshozatal révén biztosítható, hogy a szanálási döntések a részt vevő tagállamok mindegyikére vonatkozóan gyorsan és hatékonyan megszülessenek, elkerülve ezáltal a koordinálatlan intézkedések alkalmazását, minimálisra csökkentve a pénzügyi stabilitást érintő negatív hatásokat, egyúttal korlátozva a pénzügyi támogatás iránti igényt;
- a bankszanálással kapcsolatos szakértelem és tapasztalat központosítása révén a csődközelbe jutott bankok szisztematikusabban és hatékonyabban kezelhetők, mintha ezeket a műveleteket az önállóan kevesebb erőforrással és tapasztalattal rendelkező nemzeti hatóságok hajtánák végre;
- az Egységes Bankszanálási Alap jelentős forrásokat fog tudni összegyűjteni a bankok hozzájárulásaiból, ezáltal a nemzeti alapokhoz képest hatékonyabban védi az adófizetőket, és egyúttal egyenlő versenyfeltételeket biztosít a részt vevő tagállamok bankjai részére. Az egységes alappal elejét lehet venni a nemzeti alapok igénybevételekor jelentkező koordinációs problémáknak, az alap továbbá meghatározó jelentőségű lesz a bankoknak az államok hitelképességétől való függésének megszüntetése szempontjából.

Az egységes szanálási mechanizmust az uniós jogi és intézményi kereten belül kell létrehozni. Az Európai Tanács 2012. december 14-i ülésének következtetései szerint „a GMU kiteljesítésének folyamata az EU intézményi és jogi keretén alapul majd.” Jóllehet a rendkívüli piaci körülmények és a GMU eredeti struktúrájának irányítási hiányosságai az uniós kereteken kívüli, eseti kormányközi eszközök alkalmazását tették szükségessé, ez a gyakorlat az uniós döntéshozatal demokratikusságának és az uniós jogrendszer koherenciájának aláásásával fenyeget. Az egységes szanálási mechanizmusnak az uniós jogi és intézményi kereten belüli megteremtése – a korábban létrehozott egységes felügyeleti mechanizmus mintájára – tehát szükséges lépés a GMU-nak az Európai Tanács következtetéseivel összhangban történő kiteljesítése, és tágabban értelmezve az EU demokratikus és intézményi rendjének megőrzése érdekében.

1.2. A bankunióba történő átmenet

Az egységes felügyeleti mechanizmus várhatóan 2014 közepén lép hatályba. Az egységes szanálási mechanizmusnak viszont 2015 januárjában kellene megkezdenie működését, akkor fog ugyanis hatályba lépni a [...] irányelv, amely meghatározza a belső piaci bankszanálások szabálykönyvét⁷. Ettől kezdődően az egységes szanálási mechanizmus keretében e rendelet –

⁷ A Parlament és a Tanács között zajló tárgyalások végső eredményétől függően a belső feltőkésítés teljes körű hatálybalépésére vonatkozóan további átmenetről is születet döntés, mely átmenet a Bizottság javaslatának megfelelően akár 2018-ig is elhúzódhat.

a bankunióban részt vevő tagállamok bankjai tekintetében a [...] irányelv szabályaival összhangban lévő – szabályait alkalmazzák, míg a bankunió kívüli bankokra a nemzeti hatóságok a [...] irányelv szabályait alkalmazzák.

Mindenesetre amennyiben a szanálás kormányzati támogatással valósul meg, a tehermegosztásra az állami támogatási szabályokat is alkalmazni kell. A részvényesek és a hátrasorolt hitelezők teherviselésének biztosítása érdekében az egységes szanálási mechanizmus keretében e rendelet alkalmazásának kezdetétől lehetőség lenne a részvények és az alárendelt kölcsönök leírására az állami támogatási szabályok alkalmazásához szükséges mértékig.

Emellett a tagállamok arról is dönthetnek, hogy a [...] irányelvben meghatározott új szabályokat már az irányelv átültetésére szabott határidő lejárta előtt is alkalmazzák a nemzeti jogukban. A Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos hatáskörei az állami támogatásnak minősülő támogatást is tartalmazó szanálási esetekben minden körülmények között megmaradnak. Amennyiben az Egységes Bankszanálási Alapnak az egységes szanálási mechanizmus általi igénybevétele a Szerződés szerint meghatározott feltételek alapján nem minősül állami támogatásnak, analóg mintára ugyanezen feltételek lesznek alkalmazandók annak biztosítására, hogy a Bankszanálási Alap igénybevételekor ugyanazon szabályok legyenek érvényesek, mint amikor a nemzeti szanálási hatóságok vesznek igénybe nemzeti finanszírozási megoldásokat.

Európai szinten ezt a konvergenciafolyamatot egyfelől a bankoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó, felülvizsgált iránymutatások útján, másfelől pedig az arról szóló megállapodáson keresztül mélyítik el, hogy az Európai Stabilitási Mechanizmus milyen módon használható fel a bajba jutott bankok feltőkésítésére. Az állami támogatásra vonatkozó felülvizsgált iránymutatások a bankjaikat állami támogatásban részesítő tagállamok tekintetében szigorúbb követelményeket szabnak a részvényesek és a hátrasorolt hitelezők tehermegosztására vonatkozóan. Ez gátat szab az állami szerepvállalás erejétől és a megörökölt eszközök meglététől függő tagolódásnak, amely jelenleg zajlik a belső piacon. Az ESM-re vonatkozó iránymutatások ugyanakkor meghatároznák, hogy a bankjaiknak állami támogatást nyújtani nem képes tagállamok – az állami támogatásra vonatkozó szabályokat is figyelembe véve – milyen feltételekkel kaphatnak kölcsönt, vagy – amennyiben szükséges – miként lehet a bankokat közvetlenül az ESM-ből feltőkésíteni.

2. AZ EGYSÉGES SZANÁLÁSI MECHANIZMUS MELLETTI ÉRVEK

A Bizottság figyelembe vette a [...] irányelvre irányuló javaslat elfogadása kapcsán végzett hatásvizsgálat elemzését, amely az egységes szanálási mechanizmus működési és jogi szempontjait vette számba.

A hatásvizsgálatban szereplő információk frissítése alapján további elemzés is készült az egységes szanálási mechanizmus jellemzőire vonatkozóan. Az egységes szanálási mechanizmusnak a hatékony döntések meghozatalára való képessége szempontjából az időnek két fontos oka miatt is kritikus jelentősége van: előzetes döntések meghozatalakor: fokozza az újonnan létrehozott egységes szanálási mechanizmus hitelességét, mint reagálási eszköz, amely hozzájárul a piaci bizonytalanság forrásainak minimalizálásához; másrészt szanálás alkalmazásakor: az egységes szanálási mechanizmus révén megőrizhető az azon eszközök értéke, amelyeket a szanálási folyamat indokolatlan késedelmei leronthatnának. A nemzeti hatóságok hálózatában a határokon átnyúló intézményekkel kapcsolatos döntések meghozatala hosszabb eljárási időt igényelne. Ezzel szemben a központi döntéshozatali szint és a helyi végrehajtó hatóságok közötti javasolt feladatmegosztás időmegtakarítást fog eredményezni. Mivel az alkalmazandó jog a nemzeti, a végrehajtáshoz szükséges szakértelem

összegyűjtéséhez helyi szinten kevesebb időre lesz szükség, mint a központi szinten; központi szinten ugyanakkor lehetőség lesz a specializált szaktudással rendelkező legjobb munkaerő gyorsabb odavonzásához és fejlesztéséhez szükséges kritikus tömeg kiépítésére.

Ami az egységes szanálási mechanizmusnak a hatékony döntéshozatalra való alkalmasságát illeti, a központi döntéshozatali szint hozzá fog járulni a szanálás költségeinek minimalizálásához azáltal, hogy egy hálózathoz képest jelentős méretgazdaságossági előnyöket tesz elérhetővé, másrészt pedig ez elengedhetetlen a szanálási határozat végrehajthatósága és optimális jellege szempontjából. Strukturális értelemben egy olyan rendszer, amely nem lép túl a nemzeti hatóságok azon célkitűzésén, hogy minimalizálják a saját tagállamunk költségeit, nem felel meg teljes mértékben a határokon átnyúló szempontoknak. A tagállamok a válság kezdete óta olyan tehermegosztási mechanizmus megvalósítására törekednek, amely az ilyen helyzetekben az összesített veszteségeket minimalizálja⁸. A nemzeti hatóságok hálózatához képest az egységes szanálási mechanizmus alkalmasabb a teherátruházás végrehajthatóságának garantálására, ami pedig szükséges feltétele a tehermegosztási megállapodások működésének. Az egységes szanálási mechanizmus egyúttal garantálni fogja az optimális szanálási politika külső végrehajthatóságát is, amely lehetővé teszi az előzetes megállapodást egy olyan tehermegosztási szabályról, amely a szanálás költségeit igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján teríti szét.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

A javaslat jogalapja az EUMSZ 114. cikke, amely lehetővé teszi a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadását, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A javaslat célja a belső piac integritásának megőrzése és működésének javítása. Az egységes szanálási szabályok egyöntetű alkalmazása, kiegészítve egy központi hatóságnak az egységes európai szanálási alaphoz való hozzáféréssel helyre fogja állítani az uniós pénzügyi piacok rendes működését, meg fogja szüntetni az alapvető szabadságok gyakorlása előtt álló akadályokat, és elébe megy a jelentős versenytorzulásoknak – azokban a tagállamokban legalábbis mindenképp, amelyek európai szinten osztoznak a hitelintézetek felügyeletében.

Jóllehet a [...] irányelv magas fokú harmonizációt teremt, a tagállamoknak továbbra is marad mozgástere, ami azt jelenti, hogy a belső piac bizonyos fokú tagoltsága megmaradhat. Az egységes szanálási mechanizmus voltaképp egy integrált döntéshozatali struktúrát kínál, amely az egységes szanálási mechanizmus szerinti szanálást hozzáigazítja az egységes felügyeleti mechanizmus szerinti felügyelethez, ezáltal megszüntetni azt a versenyhátrányt, ami – az egységes felügyeleti mechanizmusban nem résztvevő tagállamok bankjaihoz képest – az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok bankjait sújtja abból kifolyólag, hogy nem áll rendelkezésre a csődközel helyzetbe jutott bankok kezelésére szolgáló központosított rendszer. Annak biztosítása érdekében, hogy a részt vevő tagállamok mindegyike teljes mértékben megbízzon a bankszanálási folyamat minőségében és pártatlanságában – különösen a helyi gazdasági hatásokat illetően –, a szanálási döntéseket az Egységes Szanálási Testület fogja kidolgozni és nyomon követni, biztosítva ezáltal a koherens és egységes megközelítés alkalmazását, a szanálási folyamatot pedig a Bizottság fogja

⁸ Lásd az EU-n belüli pénzügyi stabilitást szolgáló intézkedések javításáról szóló, 2007. október 9-i tanácsi következtetéseket .
http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

kezdemenyezni. Ugyancsak a Bizottság fog dönteni az érintett szervezet tekintetében alkalmazandó szanálási eszközök keretéről és az Alapnak a szanálási intézkedés támogatása céljából történő igénybevételeéről.

Továbbá a szanálási folyamat támogatása és hatékonysága fokozása érdekében a rendeletjavaslat szerint létrejön az Egységes Bankszanálási Alap. A javasolt rendelet a tagállamok mindegyikében közvetlenül hatályos, és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében felügyelt szervezetek mindegyikére alkalmazandó. A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹, valamint a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰ által létrehozott egységes szabálykönyvet, valamint a [...] irányelvet alkalmazni kell majd a részt vevő tagállamokra, hiszen ezek a belső piac egészére alkalmazandók.

A megfelelő jogalap következképpen az EUMSZ 114. cikke.

3.2. Szubszidiaritás

Az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Kizárólag európai szintű intézkedéssel biztosítható, hogy a csödközeli helyzetbe került bankokat minimális tovagyrűző hatással és egységes szabályoknak megfelelő konzisztens módon szanálják. Az egységes szanálási mechanizmus jelentős méretgazdaságossági előnyöket fog eredményezni és segítségével megelőzhetők a tisztán nemzeti szintű döntések és a kizárólagos nemzeti finanszírozás esetleges negatív következményei. A nemzeti szinten hozott, helyi sajátosságoknak és finanszírozási korlátoknak alárendelt szanálási döntések közötti számottevő különbségek alááshatják a belső piac stabilitását és integritását.

Míg az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása biztosítja az egyenlő versenyfeltételeket a bankok felügyelete terén, egyúttal megszüntetni a felügyeleti tétlenség kockázatát, az egységes szanálási mechanizmus biztosítja azt, hogy bankcsöd előálltakor a szerkezetátalakítás a legalacsonyabb költség mellett valósulhasson meg, a hitelezők méltányos és egyenlő elbánásban részesüljenek, továbbá a tőke gyorsan újra a leginkább termékeny módon kerülhet felhasználásra a belső piacon.

Következképp helyénvaló, hogy az Unió javaslatot tegyen az egységes felügyeleti mechanizmus keretében felügyelt bankok e szanálási rendszerének létrehozásához szükséges jogalkotási eszközökre. A nemzeti jogba történő áttöltés eltéréseinek elkerülése és az egységes intézményi mechanizmus, valamint a részt vevő tagállamok bankjaira vonatkozó egyenlő versenyfeltételek biztosítása szempontjából a rendelet a megfelelő jogi eszköz.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

¹⁰ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

3.3. Arányosság

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

A bankunióban a bankok felügyeletét és szanálását ugyanazon szintű hatóságnak kell gyakorolnia. Ellenkező esetben feszültségek alakulhatnak ki az európai felügyeleti szerv és a nemzeti szanálási hatóságok között azzal kapcsolatban, hogy miként kezeljék a támogatásra szoruló bankokat, és hogyan fedezzék ennek költségeit. Ezek a feszültségek alááshatják mind a felügyelet, mind a szanálás hatékonyságát, továbbá torzíthatják a tagállamok közötti versenyt.

A közelmúlt válsága rámutatott, hogy a nemzeti szinten lebonyolított bankszanálásnak a reálgazdaságra kifejtett aránytalan következményeinek megelőzése, a bizonytalanság kordában tartása, a bankostromok és a belső piacot érintő fertőzés elkerülése érdekében gyors és határozott, európai szintű finanszírozási megoldásokkal támogatott intézkedésekre van szükség. Az egységes szanálási mechanizmus révén biztosítható, hogy ugyanazokat a szabályokat ugyanúgy alkalmazzák a részt vevő tagállamok bármelyik támogatásra szoruló bankja esetében. Megfelelő tartalékképzéssel mérsékelhető annak kockázata, hogy az egyes bankok problémái az adott tagállam vagy a piac által hasonló kockázatoknak kitettnek vélt tagállamok bankrendszerének egészét megingató bizalomvesztéssé alakuljanak át.

A nagyobb jogbiztonság, a bankunió megfelelően kiigazított ösztönzői, továbbá a központosított és egységes szanálási intézkedések gazdasági előnyei révén a javaslat megfelel az arányosság elvének, és nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet e jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.

4. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

4.1. Egységes szanálási mechanizmus

4.1.1. Elvek, szerkezet és hatály

Az egységes szanálási mechanizmusnak jogilag helyes, válságok idején hatékony döntéshozatali struktúrára kell épülnie. A döntéshozatalnak európai döntéseket kell eredményeznie, amelyek ugyanakkor – a bankszanálás nemzetgazdasági jelentőségét elismerve – a tagállamok bevonásával születnek meg.

Az egységes szanálási mechanizmus a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben meghatározott egységes szabálykönyvet fogja alkalmazni a mechanizmusban részt vevő tagállamok támogatásra szoruló bankjai tekintetében. Az egységes szanálási mechanizmus az Egységes Szanálási Testület (a továbbiakban: Testület) által a Bizottsággal és a részt vevő tagállamok szanálási hatóságaival együttesen alkalmazandó egységes szabályokból és eljárásokból fog állni.

Az Európai Bizottság csak olyan mértékig fog részt venni az egységes szanálási mechanizmusban, amilyen mértékben erre az e rendeletben meghatározott feladatok ellátásához, illetve az állami támogatások Szerződés szerinti ellenőrzéséhez, vagy – analóg mintára – az EUMSZ 107. cikkének alkalmazása céljából meghatározott kritériumok alkalmazáshoz szükség van.

Az egységes szanálási mechanizmus ugyanakkor a szanálási folyamat sajátosságaiból fakadóan nem követi az egységes felügyeleti mechanizmus differenciált megközelítését a különböző típusú bankok tekintetében. A napi szintű felügyelet folyamatos feladatával ellentétben, adott időpillanatban valószínűsíthetően csupán kevés számú bank jut csődközel helyzetbe és szorul szanálásra. Ugyanakkor az egységes szanálási mechanizmus átfogó hatálya teljes mértékben megfelel annak a logikának, amelynek értelmében problémák felmerülése esetén – így többek között bankok esetleges szanálása kapcsán is – az EKB közvetlen felügyeletet szerezhet bármely bank felett. A válság rámutatott arra is, hogy nem kizárólag a nagy nemzetközi bankok szanálása igényel európai kereteket. Amennyiben a különböző méretű bankok esetében eltérő szanálási hatóságok járnának el, az egyúttal differenciált finanszírozási és védőhálóként működő mechanizmusokat eredményezne, ami ismételten csak összekötné az államokat a bankjaikkal, valamint torzítaná a versenyt.

4.1.2. Az egységes szanálási mechanizmus intézkedéseit meghatározó elvek

A szanálási folyamat tárgyilagosságának és igazságosságának biztosítása érdekében a Bizottság, a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok részéről a bankokkal, azok betéteseivel, hitelezőivel vagy részvényeseivel szemben a nemzetiségen vagy a székhelyen alapuló bárminemű megkülönböztetés tilos. A csoportot alkotó különböző szervezetekkel szembeni egyenlő elbánás biztosítása, a szanálásban érintett tagállam érdekeinek megfelelő módon történő figyelembevételének lehetővé tétele, továbbá annak elkerülése érdekében, hogy a hitelezőkre háruló költségek meghaladják a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti mértéket, a határokon átnyúló csoportok szanálását bizonyos alapelvek szabályozzák. Azokra a helyzetekre vonatkozóan, ahol a csoportnak csupán bizonyos részei kerülnek szanálás alá, a javaslat annak biztosítására törekszik, hogy a szanálási folyamat ne érintse kedvezőtlenül a csoport azon tagjait, amelyeket nem érint a szanálás. Alapelv, hogy a szanálás költségeit a belső feltőkésítésbe bevontaknak és a bankszektornak kell viselnie. Következésképp a javaslat biztosítja azt, hogy a Bizottság, a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok olyan szanálásfinanszírozási megoldásokról döntsenek, amelyekben a rendkívüli állami támogatás mértéke minimális szinten marad.

4.1.3. A Bizottság állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatos hatásköreit érintő szempontok

Az egységes szanálási mechanizmus keretében a Bizottságnak az állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatos hatáskörei minden körülmények között megmaradnak. Ez azt jelenti, hogy azt követően, hogy az EKB értesítette a Bizottságot és a Testületet arról, hogy egy bank vagy csoport csődközel helyzetbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, az egységes szanálási mechanizmus szerinti szanálási eljárást – adott esetben – az állami támogatással kapcsolatos eljárással párhuzamosan kell végrehajtani úgy, hogy az érintett tagállamot vagy tagállamokat fel kell kérni arra, hogy az EUMSZ 108. cikkével összhangban tájékoztassa vagy tájékoztassák a Bizottságot a tervezett intézkedésekről. Ehhez folyamatos együttműködésre és információcserére van szükség a Testület és a Bizottság között az állami támogatással kapcsolatos eljárás lefolytatása érdekében. Egyúttal a Bizottságnak az állami támogatási szabályok alapján hozott határozata előfeltétele lenne a bank szanálására vonatkozó bizottsági határozat elfogadásának. Amennyiben az Alap igénybevétele nem jár állami támogatás nyújtásával, a bank szanálására vonatkozó határozat elfogadásának előfeltételeként – analóg módon – az EUMSZ 107. cikkének alkalmazásához megállapított feltételeket kell alkalmazni a belső piacnak a részt vevő és a részt nem vevő tagállamok tekintetében értelmezett integrálásának megőrzése érdekében.

4.1.4. Feladatok és döntéshozatali struktúra

Az egységes szanálási mechanizmus a csődközeli helyzetbe jutott bankok szanálásához nélkülözhetetlen összes alapvető szanálási feladatot magában foglalja. Ezen feladatok közé tartozik többek között a szanálási tervek elkészítésére vonatkozó követelménnyel kapcsolatos egyszerűsített kötelezettségek alkalmazásának engedélyezése, a szanálási tervek elkészítése, a szanálási tervek felülvizsgálata, a bankok szanálhatóságának vizsgálata, a bankok szanálás alá vonására vonatkozó döntés meghozatala, a szanálási hatáskörök gyakorlása a szanálás alá volt intézménnyel kapcsolatban, továbbá a szanálási megoldások végrehajtása. Az egységes szanálási mechanizmus keretébe tartoznak továbbá a szanálás finanszírozásával kapcsolatos döntések is.

Az egységes szanálási mechanizmus összetétele biztosítja, hogy döntéshozatali struktúrái jogilag helyesek és egyúttal hatékonyak legyenek, akár válságok idején is. A döntéshozatali struktúrákat úgy alakították, hogy a döntések európaiak legyenek, és a bankszanálás nemzetgazdasági jelentősége miatt a tagállamok bevonásával szülessenek.

Az egységes szanálási mechanizmus döntéshozatali struktúrái az Egységes Szanálási Testületet, a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait és az Európai Bizottságot foglalják magukban. Az egységes szanálási mechanizmus feladatain az Egységes Szanálási Testület és a nemzeti szanálási hatóságok osztoznak.

Az egységes szanálási mechanizmus hatékonyságának és elszámoltathatóságának biztosítása érdekében és összhangban a jogi követelményekkel az Európai Bizottság, mint uniós intézmény, jogosult – a Szanálási Testület ajánlása vagy saját kezdeményezése alapján – kezdeményezni egy bank szanálását. A Bizottság által kezdeményezett szanálási eljárás esetén a Bizottság fog dönteni az egyes esetekben alkalmazandó szanálási eszközökről és a Szanálási Alap igénybevételéről is. Az Egységes Szanálási Testület hozza meg az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet hatálya alá tartozó összes többi határozatot, és ezeket az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendeletnek és a [...] irányelvnek megfelelően a nemzeti szanálási hatóságokhoz intézi nemzeti szintű végrehajtás céljából. A Testület nyomon fogja követni határozatainak a nemzeti szanálási hatóságok általi nemzeti szintű végrehajtását, és amennyiben a nemzeti szanálási hatóság nem tesz eleget a határozatában foglaltaknak, a Testület közvetlenül a bankokhoz is címezhet határozatokat.

4.1.5. Döntéshozatali folyamat

A [...] irányelvben meghatározott szabálykönyv értelmében egy bankot akkor vonnak szanálás alá, ha csődközeli helyzetbe kerül vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, ha a magánszektorra korlátozódó megoldással a csődhelyzet nem elkerülhető, és ha a szanálás összhangban van a közérdekkel, mivel a bank rendszerszintű kockázatot jelent abból a szempontból, hogy csődje károsan hatna a pénzügyi stabilitásra. A szanálás célja a bank kritikus funkcióinak fenntartása, a pénzügyi stabilitás védelme, az adófizetők pénzére való támaszkodás minimalizálása és a betétesek védelme.

A szanálásra egy olyan folyamatot követően kerül sor, amely garantálja, hogy bármely csődközeli helyzetbe jutott bank tekintetében megfelelően indokolt és pártatlan döntés szülessen:

- az EKB, mint bankfelügyelet, értesíti a Bizottságot, a Szanálási Testületet és az érintett nemzeti hatóságokat és minisztériumokat arról, hogy az adott bank csődközeli helyzetbe jutott;
- a Szanálási Testület megvizsgálja, hogy fennáll-e rendszerszintű kockázat és van-e lehetőség magánszektoron belüli megoldásra;

- amennyiben a rendszerszintű kockázat fennáll és nincs lehetőség magánszektoron belüli megoldásra, a Szanálási Testület a szanálás megindítását ajánlja a Bizottságnak;
- a Bizottság dönt a szanálás megindításáról és megjelöli a Szanálási Testület számára a szanálási eszközök alkalmazására, valamint az Alapnak a szanálási intézkedés támogatása céljából történő igénybevételeire vonatkozó keretet. A Szanálási Testület a nemzeti szanálási hatóságokhoz címzett határozatában szanálási megoldást fogad el, amelyben meghatározza a szanálási eszközöket, intézkedéseket és finanszírozási forrásokat, egyúttal utasítja az érintett nemzeti szanálási hatóságokat a szanálási intézkedések végrehajtására;
- a Testület által meghatározott szanálási intézkedéseket a nemzeti szanálási hatóságok a nemzeti joguknak megfelelően végrehajtják. Ha a nemzeti szanálási hatóságok nem tesznek eleget a Testület határozataiban foglaltaknak, a Szanálási Testületnek lehetősége van a nemzeti szanálási hatóságok helyett intézkedve a szanálási intézkedések végrehajtása érdekében bizonyos határozatokat közvetlenül a bankokhoz intézni.

4.1.6. Elszámoltathatóság és költségvetés

Az egységes szanálási mechanizmus egyes szereplői függetlenül végzik feladatukat és szigorú elszámoltathatósági szabályok vonatkoznak majd rájuk, biztosítva azt, hogy hatásköreiket helyesen és pártatlan módon használják az e rendelet és a [...] irányelv által megszabott kereteken belül. A Szanálási Testület ennek megfelelően elszámoltatható lesz az Európai Parlament és Tanács felé az e rendelet alapján hozott határozataiért. A részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei ugyancsak tájékoztatást kapnak a Szanálási Testület tevékenységeiről. A Testületnek válaszolnia kell majd a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei által hozzá intézett észrevételekre, kérdésekre. Az egységes szanálási mechanizmus költségvetése, amely az Egységes Szanálási Alapot is magában foglalja, nem része az Unió költségvetésének. Az egységes szanálási mechanizmussal összefüggő feladatokkal, a Szanálási Alap kezelésével és igénybevételeivel kapcsolatos kiadásokat a bankszektor által fizetett hozzájárulások fogják finanszírozni.

4.1.7. Kapcsolat a részt nem vevő tagállamokkal

A [...] irányelv a bankcsoportok kezelése céljából nemzeti szanálási hatóságokat tömörítő szanálási kollégiumokat hoz létre, amelyekkel biztosítható, hogy az összes olyan tagállam szanálási hatósága megfelelő és kiegyensúlyozott módon be legyen vonva, amelyben a bank tevékenységet folytat. Az Európai Bankhatóság közvetítőként jár el azokban az esetekben, amikor a szanálási terv elkészítésével vagy magával a szanálással kapcsolatban nézeteltérés van a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam szanálási hatóságai között. Az egységes szanálási mechanizmussal összefüggésben, azon szervezetek és csoportok esetében, amelyek kizárólag az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban letelepedettek, az egységes szanálási mechanizmus kiváltja a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló, [...] irányelvben meghatározott szanálási kollégiumokat. Ehelyett a nemzeti szanálási hatóságok képviselői a Szanálási Testületben vesznek részt.

Az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendeletben meghatározottak szerint a részt nem vevő tagállamokban letelepedett bankok esetében továbbra is a [...] irányelvet kell teljes körűen alkalmazni. Ehhez hasonlóan az egységes szanálási mechanizmus és a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai közötti kapcsolatokat teljes mértékben a [...] irányelv fogja meghatározni. A különböző szanálási alapok közötti kapcsolatokra (a kölcsönös támogatásra és az alapok közötti önkéntes kölcsönnyújtásra és -felvételre) vonatkozó rendelkezések teljes körűen alkalmazandók az Egységes Szanálási Alap és a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási alapjai közötti kapcsolatokra is. A javaslat azt is egyértelműen

rögzíti, hogy az Európai Bankhatóságnak a [...] irányelvben és az Európai Bankhatóságról szóló rendeletben meghatározott szerepe, ideértve a közvetítői hatásköreit is, teljes mértékben alkalmazandó a Szanálási Testület tekintetében is.

A javaslat továbbá háromféleképp is figyelembe veszi az egységes szanálási mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban letelepedett bankok helyzetét.

Egyrészt a javaslat az egységes szanálási mechanizmus valamennyi szereplőjére vonatkozóan rögzíti a nemzetiségen vagy székhelyen alapuló megkülönböztetés tilalmát a hitelintézetek, a betétesek, a befektetők és egyéb hitelezők tekintetében.

Másrészt a javaslat arról is rendelkezik, hogy amennyiben egy csoport részt vevő és részt nem vevő tagállamban letelepedett hitelintézeteket is tartalmaz, a [...] irányelvben meghatározott szanálási kollégiumban a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak helyét a Testület veszi át.

Harmadrészt a részt nem vevő tagállamoknak mindig megvan a lehetőségük arra, hogy csatlakozzanak az egységes felügyeleti mechanizmushoz, ezáltal pedig biztosíthatják azt is, hogy a területükön letelepedett bankok az egységes szanálási mechanizmus keretébe tartozzanak.

4.1.8. Kapcsolat a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló [...] európai parlamenti és tanácsi irányelvvel

Az egységes szanálási mechanizmus keretében a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló [...] irányelvben meghatározott szabálykönyvet kell alkalmazni a részt vevő tagállamokra, mivel az a belső piac egészére alkalmazandó. Ezen rendelkezés alól kivétel csak akkor tehető, ha az e rendeletben meghatározott eljárások vagy rendelkezések kiváltják a [...] irányelv vonatkozó rendelkezéseit (például a határokon átnyúló kollégiumokra vonatkozó rendelkezések tekintetében, amelyek helyett az egységes szanálási mechanizmus szerinti döntéshozatalra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni).

Az egységes szanálási mechanizmusról szóló javaslat tartalmaz bizonyos olyan rendelkezéseket is, amelyek párhuzamosan a [...] irányelvben is szerepelnek, mivel a Szanálási Testületnek és a Bizottságnak közvetlenül alkalmazandó uniós jog alapján kell eljárniuk. E javaslat más rendelkezései konkrét kereszthivatkozásokat tartalmaznak a Bizottságnak a [...] irányelvre vonatkozó javaslatára. A szóban forgó rendelkezések egy részét módosította az Európai Parlament ECON Bizottsága által májusban elfogadott jelentés és a Tanács június 26-i általános megközelítése. Az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendeletnek végső soron teljes mértékben összhangban kell lennie a [...] irányelvről az Európai Parlament és a Tanács között létrejövő megállapodással. A javaslat a Tanács általános megközelítésére hivatkozik, tekintettel arra, hogy ez a legutolsó elérhető dokumentum. Mivel az Európai Parlament és a Tanács közötti tárgyalások még folynak, és az irányelvet még nem sikerült véglegesíteni, a Bizottság célja az, hogy ezeket a lényeges rendelkezéseket a társjogalkotók között a [...] irányelvről folytatott tárgyalások végső eredményének megfelelő rendelkezésekkel helyettesítse majd.

A [...] irányelv által már lefedett bizonyos szempontok tekintetében elengedhetetlen a további kiigazítás az Egységes Bankszanálási Alappal kiegészített egységes szanálási mechanizmus megfelelő működéséhez. Egyrészt a követelések sorrendjét – a betétesek elsőbbségének elve mentén – teljes mértékben össze kell hangolni. A 15. cikk a követelések sorrendjét a betétesek elsőbbségének elve mentén javasolja összehangolni. A Bizottság álláspontja szerint a [...] irányelv hatálya alá tartozó valamennyi szervezet tekintetében szükség van erre az

összehangolásra annak érdekében, hogy biztosítva legyenek az egyenlő versenyfeltételek a belső piacon. Másrészt az egységes szanálási mechanizmus keretében a belső feltőkésítés igénybevétele tekintetében alkalmazott bármifajta rugalmasságot szűk keretek közé kell szorítani, és arra valamennyi bank tekintetében azonos feltételeknek kell vonatkoznuk. A javaslat 24. cikke ennek megfelelően – a Tanács 2013. június 26-i általános megközelítése alapján – további szűk kereteket szab, és ebben az összefüggésben kizárja a [...] irányelvben meghatározott bármifajta eltérés alkalmazását (különösképpen a belső feltőkésítés küszöbértékének kiszámítása tekintetében).

4.2. A Szanálási Testület

4.2.1. Irányítás

A szanálással kapcsolatos döntéshozatal hatékonyságának és elszámoltathatóságának biztosítása érdekében a Szanálási Testület összetétele és működési szabályai biztosítják az összes közvetlenül érintett tagállam megfelelő szintű részvételét. A Testület ügyvezető igazgatóból, az ügyvezetőigazgató-helyettesből, a Bizottság és az EKB által kinevezett képviselőkből és az egyes részt vevő tagállamok által kinevezett, a nemzeti szanálási hatóságokat képviselő tagokból áll. Az ügyvezető igazgató elnökletével ülésező Testület két formációban ülésezik, illetve működik: vezetői ülésként és plenáris ülésként. A Testület ülésein meghívott megfigyelők is részt vehetnek.

A Testület a plenáris ülésein hozza meg az általános jellegű döntéseit. Az egyes szervezetekre vagy bankcsoportokra vonatkozó döntéseit a Testület a vezetői ülésén hozza meg. Ezen döntések vonatkozhatnak a szanálás megtervezésére, a szanálási rendszerekkel kapcsolatos döntésekhez szükséges korai beavatkozási hatáskörökre, így például az Alapnak a szanálási folyamat során történő igénybevitelére, továbbá a nemzeti szanálási hatóságoknak a szanálási határozatok végrehajtásával kapcsolatos utasítására.

A vezetői ülésen a Testület az ügyvezető igazgatóból, az ügyvezetőigazgató-helyettesből, valamint a Bizottság és az EKB által kinevezett képviselőkből áll.

Az egyes esetekben szanálendő bankoktól és csoportoktól függően, a Testület vezetői üléseire az ügyvezető igazgató, az ügyvezetőigazgató-helyettesen, valamint a Bizottság és az EKB által kinevezett képviselőkön túl az érintett nemzeti szanálási hatóságok által kinevezett tagok is meghívást kapnak. Ennek megfelelően a határokon átnyúló bankcsoportok szanálásakor mind a csoportszintű szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam által kinevezett tag, mind a konszolidált felügyelet által érintett leányvállalatok vagy szervezetek letelepedése szerinti tagállam által kinevezett tagok részt vesznek az üléseken és a döntéshozatali folyamatban. A Testületre alkalmazandó szavazási szabályok figyelembe veszik annak szükségességét, hogy a szanálási döntés által érintett valamennyi tagállam érdeke tekintetbe legyen véve. A döntésben érintett résztvevők egyike sem rendelkezik vétőjoggal.

Tekintettel azonban a tagállamoknak a nemzeti költségvetésük felhasználásával kapcsolatos szuverenitására, a javaslat kifejezetten rendelkezik arról, hogy az egységes szanálási mechanizmus keretében a tagállamok részére semmilyen szanálás alá vont szervezet rendkívüli állami támogatását nem lehet előírni. Ezenfelül, a tagállamokat érintő esetleges költségvetési hatások teljes mértékű figyelembevétele érdekében az érintett nemzeti szanálási hatóságok által a Testület vezetői ülésein való részvételre kinevezett tagok egy további ülés összehívását kezdeményezhetik az ilyen jellegű potenciális hatások megvitatása céljából.

4.2.2. Hatáskörök

A Szanálási Testület összegyűjti az EKB-nak és a nemzeti szanálási hatóságoknak a joghatóságuk alá tartozó bankok pénzügyi helyzetének megfelelőségére vonatkozóan

rendelkezésre álló információit. A nemzeti kereteken belül működő nemzeti hatóságok hálózatahoz képest ezzel a megközelítéssel jobban megvizsgálhatók a körülmények, amelyek egy-egy bank szanálás alá helyezését eredményezhetik, egyúttal elkerülhetők a több országot érintő tovagyrúzó hatások. A javaslat a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv keretére épít, és felhatalmazza a Szanálási Testületet arra, hogy azonnal beavatkozzon, ha egy bank vagy bankcsoport pénzügyi helyzete romlik.

A Szanálási Testület rendelkezik azzal a hatáskörrel, amely alapján eldönti, hogy mikor ajánlja a Bizottságnak egy bank vagy csoport szanálását. Mihelyt a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bank szanálás alá helyezéséhez szükséges feltételek teljesülnek, a Testület a Bizottság által meghatározott kereten belül dönt az alkalmazandó szanálási eszközökről, illetve az Alap forrásainak felhasználásáról. Ezen hatáskörei alapján a Szanálási Testület egységes módon választhatja meg és alkalmazhatja a szanálási eszközöket, szabályokat és eljárásokat. Ez különösen a határokon átnyúló tevékenységet végző bankok esetében fog a tagállami szabályok és megközelítések között jelenleg még meglévő eltérések, és az ezekkel járó, az Unió pénzügyi piacainak működését negatívan érintő hatások megszüntetéséhez vezetni.

A Szanálási Testület ezen közvetlen felelőssége biztosítani fogja a részt vevő tagállamok bankjaival szembeni egyenlő elbánást, valamint a bankszanálásra vonatkozó egységes szabálykönyv végrehajtásának kiszámíthatóságát és az abba vetett bizalmat. Ez növeli a jogbiztonságot és a pénzáramlás szükségtelen zavarainak megelőzése révén segít megőrizni a pénzügyi eszközök értékét. Ez a megoldás azt is biztosítani fogja, hogy a csődközelbe jutott intézmény eszközeit a részt vevő tagállamok hitelezőit érő károk minimalizálása érdekében a lehető legtermékenyebb módon használják fel, és nem az egyes tagállamok érdekei szerint.

A Szanálási Testület gondoskodik arról, hogy a szanálási határozatokat a nemzeti szanálási hatóságok a nemzeti jognak megfelelően és következetesen hajtsák végre. Ennek érdekében a Testület rendelkezik a nemzeti hatóságok általi végrehajtás felügyeletéhez és értékeléséhez szükséges hatáskörrel azért, hogy – indokolt esetben – közvetlenül a bankoktól is kérhet információkat, illetve vizsgálatokat végezhet, helyszíni ellenőrzéseket folytathat le. Amennyiben a nemzeti szanálási hatóság az elfogadott szanálási megállapodásnak megfelelő szanálási határozatot nem hajtja végre, a Testületnek felhatalmazása van arra, hogy bizonyos, a szanálási határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket előíró határozatokat közvetlenül az érintett bankhoz intézzon.

4.2.3. Európai és nemzetközi együttműködés

Feladatai elvégzése céljából a Szanálási Testület együtt fog működni az EKB-vel és egyéb, az egységes felügyeleti mechanizmus keretében hitelintézetek felügyeletére felhatalmazott hatóságokkal, továbbá a Pénzügyi Felügyeletnek Európai Rendszerének részét képező más hatóságokkal. A Szanálási Testület szorosan együtt fog működni a nemzeti szanálási hatóságokkal is, amelyeknek kulcsszerepe van a szanálási intézkedések előkészítésében és végrehajtásában.

Mivel számos hitelintézet nem csupán az Unióban, hanem nemzetközi szinten is jelen van, a Szanálási Testület kizárólagos felhatalmazással fog rendelkezni arra, hogy a részt vevő tagállamok nevében nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kössön harmadik országok hatóságaival.

4.3. Az Egységes Bankszanálási Alap

4.3.1. Elvek, az Alap létrehozása és céljai

A Testület intézkedéseit megalapozó elv szerint a szanálási eszközök alkalmazásával összefüggésben felmerülő bármely veszteséget, költséget vagy egyéb kiadást első helyen a

szanálás alá vont intézmény részvényeseinek és hitelezőinek, és végső soron – amennyiben szükséges – a pénzügyi ágazatnak kell viselnie. Ugyanakkor, még ha az intézmény szerkezetátalakításának költségeit belső forrásokból is kell finanszírozni, szükség van egy olyan mechanizmusra, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy (akár eredeti formájában, akár egy hídbankon keresztül vagy vagyongazdálkodó szervezetként, avagy „rossz bankként”) tovább működjön. A szanálási intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében szükség van tehát egy bankszanálási alap létrehozására, amely rövid lejáratú finanszírozást nyújt a szanálás alá vont intézmény részére, vagy garanciát vállal a potenciális vevők felé a szanálás alatt lévő intézményért.

Az Egységes Szanálási Alap elsődleges célja a pénzügyi stabilitás biztosítása, nem pedig a veszteségek viselése vagy a szanálás alá vont intézmény feltőkésítése. Az Alapot nem szabad mentőövnek tekinteni. Előfordulhatnak viszont olyan körülmények, amikor a belső források megfelelő mértékű (a szanálás alá vont intézmény kötelezettségeinek és szavatoló tőkéjének legalább 8 %-ának megfelelő) kimerítését követően az elsődleges cél nem elérhető anélkül, hogy az Alap ne viselné a veszteségeket, illetve ne nyújtana forrást a tőkeemeléshez. Az Alap kizárólag ilyen körülmények között szolgálhat védőhálóként a magánforrások számára.

Az Egységes Szanálási Alap létrehozását elsősorban az indokolja, hogy az integrált pénzügyi piacokon a bankok szanálására fordítható bármilyen pénzügyi támogatás növeli a pénzügyi stabilitást és javítja a többi bank helyzetét is, nem csupán az érintett tagállamban, hanem a többi tagállamban is. Mivel a részt vevő tagállamok bankjai közvetett kedvezményezettjei az ilyen jellegű támogatásnak, a támogatás finanszírozásához való hozzájárulásokat nem lehet egyetlen tagállam bankjaira korlátozni.

A hatékonysággal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az Alap azon képessége, hogy az euróövezet összes bankjától tud forrást gyűjteni, sokkal hatékonyabb puffert jelent a bankválságokkal szemben, amikor a veszteségek aszimmetrikus jelleggel néhány tagállamban koncentrálódnak, és ilyen tekintetben az Alap az euróövezet egészére kiterjedő biztosítási mechanizmusként szolgál. A legutóbbi válság rávilágított, hogy a veszteségek eltérő módon jelentkeznek a tagállamokban.

Mivel valószínűsíthető, hogy a bankszektort érintő esetleges jövőbeli sokkokból eredő veszteségek meghatározott időpillanatban egyes tagállamokra koncentrálódva fognak jelentkezni, egy magánforrásból finanszírozott, közös európai védőháló – szemben a tagállamok különállóan működő védőhálóiival – hatékonyabb lesz az ilyen jellegű sokkok kezelésében az euróövezeti bankszektor egészétől előzetesen, illetve – kirívó esetekben – utólagosan befolyó hozzájárulásoknak köszönhetően. Következésképp a források európai szinten történő összevonása révén az Alap nagyobb „tüzerővel” fog rendelkezni, és megnöveli a bankrendszer ellenálló képességét. A rendkívüli utólagos hozzájárulásoknak a részt vevő tagállamok bankjai közötti egyenlő arányú szétterítése egyúttal csökkenteni fogja az egyes bankokra jutó összeget, ami korlátozza az ilyen jellegű hozzájárulások esetleges prociklikus hatását.

A nemzeti határokon túlmutató veszteségviselés mechanizmusa révén továbbá hatékonyan ki lehet lépni az adott országot érintő bankválság és az államháztartás helyzete közötti kölcsönös függésből. Ezzel a megoldással az egyes tagállamokra jelenleg nehezedő teher kisebb lenne, ha az Egységes Szanálási Alap már a pénzügyi válság kezdetekor is létezett volna.

Az Egységes Szanálási Alap, amely a részt vevő tagállamok mindegyikének bankszektortól képes lesz forrást gyűjteni, nagyobb hozzájárulási alapra támaszkodhat, következésképp nagyobb hitelességgel fog rendelkezni, aminek révén a Testület – szükség esetén – alacsonyabb költség mellett nagyobb összegű kölcsönt vehet fel a piacon. A külső finanszírozási források piacokról történő bevonására való nagyobb fokú alkalmasság

csökkenteni fogja az Alapnak a közpénzekről való függését a rendkívüli veszteséggel járó helyzetekben, ami ugyancsak hozzájárul az államok és bankjaik közötti összekapcsolódás megszüntetéséhez és az adófizetőknek a szanálás terhei alóli mentesítéséhez.

Végezetül az ösztönzőknek a bankunióban részt vevő intézményekhez való megfelelő hozzáigazítása ugyancsak egy egységes alapot tesz szükségessé. Amennyiben – és különösen a határokon átnyúló tevékenységet folytató bankcsoportok esetében – a szanálásnak a részvényesek és a hitelezők által viselt részét meghaladó költségeit nemzeti alapokból kellene fedezni, nemcsak az egységes szanálási mechanizmus, hanem az egységes felügyeleti mechanizmus hatékonysága is sérülne.

Az egységes szanálási mechanizmus létrehozása szükségessé teszi, hogy a Szanálási Testület gyors és hatékony hozzáféréssel rendelkezzen az Egységes Bankszanálási Alaphoz. Az Alap révén létrejön egy magánforrásból finanszírozott külső réteg, amely közép- és hosszú lejáratú finanszírozást tud nyújtani, aminek köszönhetően a közpénzeknek a bankszanálás céljára történő felhasználása minimálisra szorítható. Azáltal továbbá, hogy elejét veszi a nemzeti alapok igénybevételénél felmerülő koordinációs problémáknak, az Alap megnöveli a szanálási folyamat hatékonyságát, különösen a határokon átnyúló csoportok esetén.

4.3.2. Az Alap finanszírozása

Az elegendő mértékű finanszírozás biztosítása, továbbá a felosztó-kirovó rendszerek prociklikus jellegének elkerülése, valamint a külső finanszírozási támogatás igénybevételének minimálisra szorítása érdekében az Alapnak azonnal elérhető forrásokra van szüksége. Ennek érdekében az Alap méretének el kell érnie a részt vevő tagállamok bankrendszerében elhelyezett, biztosított betétek legalább 1 %-át, amivel biztosítható a rendezett szanálás egy esetleges jövőbeni válság esetén, feltéve, hogy a hitelezők a szanálás alá vont intézmény kötelezettségeinek és szavatoló tőkéjének legalább 8 %-áig részt vesznek a belső feltőkésítésben.

A bankokra vonatkozó 2011-es adatok és az euróövezeti bankokban elhelyezett, biztosított betétek összegére vonatkozó becslés alapján az Egységes Szanálási Alapra megfogalmazott 1 %-os célösszeg 55 milliárd EUR-nak felel meg. Az Alap abszolút értékben (EUR-ban) meghatározott célösszege dinamikusan változik, a banki ágazat növekedésével automatikusan nőni fog.

A javaslat 10 éves átmeneti időszakot ír elő az Alap számára a célösszege elérésére. Az átmeneti időszak 14 évre meghosszabbítható, ha az Alapból teljesített kifizetések meghaladják a célösszeg felét. Amennyiben az eredeti alapképzési időszak során az Alapból nem teljesítenek kifizetést, a bankszektor a célösszeg mintegy egytizedének megfelelő összeget, azaz abszolút értékben mintegy 5,5 milliárd EUR hozzájárulást teljesítené évente.

A kezdeti alapképzési időszakot követően a bankoknak akkor kellene további hozzájárulást teljesíteniük, ha hozzájárulási alapjuk megnő vagy ha az Alapból kifizetést teljesítenek. Amennyiben az Alap rendelkezésre álló pénzügyi forrásai a célösszeg felénél kisebb összegűre csökkennek, a bankokkal szemben az egységes szanálási mechanizmusban részt vevő tagállamok bankjai (a szavatoló tőke és a biztosított betétek nélkül számított) összes kötelezettsége legalább egyötöd részének megfelelő éves hozzájárulási minimumot írnak elő.

A hozzájárulásokat a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvvel összhangban, a bankok – szavatoló tőkéjük és biztosított betéteik nélkül számított – kötelezettségei alapján, a kockázati profiljukhoz igazítva fogják kiszámítani. Ezt azt jelenti, hogy a szinte kizárólag betétekből finanszírozott bankok hozzájárulása nagyon alacsony mértékű lesz. Ezek a bankok természetesen hozzájárulást fizetnek a nemzeti betétgarancia rendszerekbe.

A javaslat különböző biztosítékokról is rendelkezik annak érdekében, hogy a hozzájárulási kötelezettség előírása ne okozzon pénzügyi stabilitási problémákat az egészségesen működő intézményeknél, így például ezek ideiglenes jelleggel mentességet élveznek az utólagos hozzájárulások befizetése alól.

Amennyiben az előzetes hozzájárulások nem elegendőek, az utólagos hozzájárulások pedig nem azonnal hozzáférhetők, kiegészítő tartalékfinanszírozásra lehet szükség – különösen az átmeneti időszak során – ahhoz, hogy a szerkezetátalakítás egésze folyamán biztosíthatók legyenek a bank(ok) rendszerszintű funkciói. Amennyiben a szanálás finanszírozásához szükséges, az Alapnak lehetősége lesz kölcsönről vagy más jellegű támogatásról pénzügyi intézményekkel vagy egyéb harmadik felekkel megállapodást kötni (ideértve a közfinanszírozású források bevonásáról szóló megállapodásokat is). Főszabály szerint ezt a támogatást maga a szanálás alá vont intézmény fogja visszafizetni. Amennyiben erre nem lenne lehetőség, a rendelet értelmében a veszteségeket a mechanizmus alá tartozó összes többi bank viseli utólagos hozzájárulások formájában. Ez biztosítani fogja, hogy közpénzek bármifajta felhasználása középtávon költségvetési szempontból semleges legyen.

Megelőzendő azt, hogy hátrányos helyzetbe kerüljenek azon tagállamok, amelyek a javaslatban szereplő rendelet hatálybalépése előtt már létrehoztak valamilyen szanálási alapot, a rendelet az érintett tagállamokra bízta annak eldöntését, hogy meglévő nemzeti szanálási alapjaik forrásait milyen módon használják fel bankjaik e rendelet szerinti kötelezettségeik kielégítése céljából.

4.3.3. Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

Bankszanáláskor a nemzeti betétbiztosítási rendszer, amelyhez a bank csatlakozott, fog – legfeljebb a biztosított betétek összegéig – helyt állni a veszteségek azon részéért, amelyet egyébként is viselnie kellene, ha a bankot a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolnák fel. Erről a szerepköréről a [...] irányelv már teljes körűen rendelkezik.

Az egységes szanálási mechanizmus továbbá nem érinti az intézményvédelmi rendszereket és egyéb, bizonyos hitelintézeti csoportok által létrehozott, csoporton belüli pénzügyi támogatási mechanizmusokat. Az egységes szanálási mechanizmus kizárólag akkor fog beavatkozni, ha a magánszektor ilyen jellegű megoldásaival a bankcsődöt nem sikerül megfelelően kezelni.

4.3.4. Az Alap szerepe az egységes szanálási mechanizmuson kívüli intézményeket is magukban foglaló csoportok szanálásakor

Az egységes szanálási mechanizmus keretébe tartozó és nem tartozó intézményeket egyaránt tömörítő csoportok szanálásakor az Alap hozzájárulása a csoportnak az egységes szanálási mechanizmus keretébe tartozó részeire fog kiterjedni, míg a fennmaradó hányadot az egységes szanálási mechanizmuson kívüli nemzeti finanszírozási megoldások révén fogják fedezni.

A szanálások finanszírozásának a belső piac egészére kiterjedő megerősítése érdekében a javaslat lehetővé teszi az Alap számára, hogy – belátása szerint – kölcsönt nyújtson más szanálásfinanszírozási megoldásoknak, illetve kölcsönt vegyen fel ezektől. Ennek révén az Alap jelentős összegű olyan kifizetéseket is teljesíthet, amelyekre az előzetes és utólagos hozzájárulások nem nyújtanak fedezetet. Ez a lehetőség egyúttal támogatást jelent az egységes szanálási mechanizmuson kívüli tagállamok szanálásfinanszírozási megoldásai számára is.

4.3.5. A nemzeti szanálásfinanszírozási megoldások kiváltása

Mivel az Alap a részt vevő tagállamok nemzeti szanálásfinanszírozási megoldásainak helyébe lép, azok a tagállamok, amelyek e rendelet hatálybalépéséig már létrehozták nemzeti

szanálásfinanszírozási megoldásaikat, nemzeti joguknak megfelelően dönthetnek a szóban forgó megoldásaik igénybevételéről. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy forrásaik kimerítéséig bankjaik helyett az említett nemzeti szanálásfinanszírozási megoldásokon keresztül fizetik az Alapnak járó hozzájárulásokat.

5. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A Szanálási Testületet teljes mértékben a pénzügyi intézmények által fizetett hozzájárulásokból finanszírozzák. A Testület indulási szakaszában azonban az Unió költségvetését érintő minimális hatás is jelentkezni fog. Ennek részletei a csatolt pénzügyi kimutatásban találhatók.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az egységes szanálási mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Bankszanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően, tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az uniós gazdaság fellendülésének elősegítése érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fokozott integrációja. A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azonban rámutatott, hogy a belső piac működése ezen a téren veszélyben van, és egyre növekszik a pénzügyi fragmentáció kockázata. A bankközi piacok kevésbé likvidek, a több országot érintő banki tevékenység pedig háttérbe szorul a fertőzéstől való félelem, valamint a más nemzeti bankrendszerek, illetve a tagállamoknak a bankok támogatására vonatkozó képessége iránti bizalom hiánya miatt.
- (2) A tagállamok nemzeti szanálási szabályai és az ezekhez kapcsolódó adminisztratív gyakorlatok közötti eltérések, valamint a több országban tevékenykedő bankok szanálására vonatkozó uniós szintű, egységes döntéshozatali eljárás hiánya egyaránt táplálja ezt a bizalomhiányt és a piac instabilitását, mivel egy bank fizetéseképtelenségének lehetséges következményei tekintetében nem garantálják a biztonságot és a kiszámíthatóságot. A nemzeti szintű szanálási határozatok versenytorzulásokhoz vezethetnek, és végső soron alááshatják a belső piacot.
- (3) Konkrétan a szanálás alatt álló bankok hitelezőinek kezelésére és a csődközeli helyzetbe került bankok megmentésére vonatkozó, egymástól különböző tagállami gyakorlatok hatással vannak a bankok vélt hitelkockázatára, pénzügyi stabilitására és fizetőképességére. Ez aláássa a bankszektor iránti közbizalmat, és gátolja a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását a belső piacon, mivel a tagállami

¹¹ HL C ..., ..., ... o.

¹² HL C ..., ..., ... o.

gyakorlatok közötti különbségek nélkül alacsonyabbak lennének a finanszírozási költségek.

- (4) A tagállamok nemzeti szanálási szabályai és az ezekhez kapcsolódó adminisztratív gyakorlatok közötti eltérések következtében a bankok és az ügyfelek csupán letelepedési helyük miatt is magasabb hitelfelvételi költségeket tapasztalhatnak, függetlenül tényleges hitelképességüktől. Ezenkívül a bankok ügyfelei – saját hitelképességüktől függetlenül – bizonyos tagállamokban a más tagállamokban alkalmazottakhoz képest magasabb hitelfelvételi rátákkal szembesülnek.
- (5) Mindaddig, amíg a szanálási szabályok, gyakorlatok és a tehermegosztásra vonatkozó megközelítések nemzeti szintűek maradnak, valamint a szanálás finanszírozásához szükséges pénzügyi forrásokat nemzeti szinten teremtik elő és használják fel, a belső piac töredezettsége megmarad. Ezen túlmenően a nemzeti felügyeleti szervek erős ösztönzőkkel rendelkeznek, hogy a bankválságok nemzeti gazdaságukra gyakorolt lehetséges hatásait olyan egyoldalú intézkedések megvalósításával minimalizálják, amelyek elhatárolják a banki műveleteket, például a csoportközi átutalások és kölcsönzések korlátozásával, vagy a potenciálisan csődközeli helyzetbe kerülő anyavállalatnak az adott tagállamban működő leányvállalata tekintetében magasabb likviditási és tőkekövetelmények bevezetésével. Ez korlátozza a bankok több országot érintő tevékenységét, ezáltal pedig akadályozza az alapvető szabadságok gyakorlását, és versenytorzulást okoz a belső piacon.
- (6) A [] európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ bizonyos mértékig összehangolta a bankszanálás nemzeti szabályait, és előírta a szanálási hatóságok együttműködését abban az esetben, ha több országban tevékenykedő bank válik fizetésképtelenné. A [] irányelvben előírt összehangolás azonban nem teljes, és a döntéshozatali folyamat nem központosított. A [] irányelv alapvetően a valamennyi tagállam nemzeti hatóságai számára elérhető közös szanálási eszközökről és hatáskörökről rendelkezik, viszont a szanálási eljárások támogatása terén meghagyja a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörét az eszközök alkalmazása, illetve a nemzeti finanszírozási megoldások igénybevétele tekintetében. A [] irányelv nem akadályozza meg azt, hogy a tagállamok különálló és esetleg következtelen döntéseket hozzanak a több országban tevékenykedő csoportok szanálása kapcsán, ami befolyásolhatja a szanálás összköltségét. Ezenkívül, mivel nemzeti finanszírozási megoldásokat ír elő, nem csökkenteni kellőképpen a bankok függőségét az állami költségvetésekből nyújtott támogatástól, és nem előzi meg, hogy a tagállamok egymástól eltérő megközelítéseket alkalmazzanak a finanszírozási megoldások igénybevétele során.
- (7) A pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítése érdekében alapvető fontosságú, hogy a fizetésképtelenné vált bankokra – és ezen belül az uniós szinten előteremtett források felhasználására – vonatkozóan hatékony és egységes szanálási döntések szülessenek az Unióban. A belső piacon belül egyetlen tagállam bankjainak fizetésképtelensége kihat az egész Unió pénzügyi piacainak stabilitására. A hatékony és egységes szanálási szabályok, valamint a szanálás finanszírozására vonatkozó azonos feltételek biztosítása valamennyi tagállamra kiterjedően nem csupán azoknak a tagállamoknak áll érdekében, amelyekben a bankok működnek, hanem

¹³

Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL C ..., ..., ... o.).

általánosságban véve minden tagállamnak, mivel ezáltal megőrizhető a versenyképesség és javítható a belső piac működése. A belső piacon igen szorosan kapcsolódnak a bankrendszerek közötti összekapcsolódások, a bankcsoportok nemzetközies, és a bankok nagy arányban rendelkeznek külföldi eszközökkel. Egységes szanálási mechanizmus nélkül az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban jelentkező bankválságok a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban is súlyosabb rendszerszintű következményekkel járnának. Az egységes szanálási mechanizmus létrehozása fokozni fogja a részt vevő tagállamokban levő bankok stabilitását, és megelőzi a válságok tovagyűrűzését a részt nem vevő tagállamokba, így megkönnyítve a belső piac egészének működését.

- (8) Az egységes felügyeleti mechanizmus [...] tanácsi rendelet¹⁴ értelmében történő létrehozását követően, amikor is a részt vevő tagállamokban levő bankok az Európai Központi Bank (EKB) központi felügyelete alatt állnak, nincs összhang az ilyen bankok uniós felügyelete és e bankoknak a [] irányelv szerinti szanálási eljárás keretében történő, nemzeti szintű kezelése között.
- (9) Míg az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban levő bankoknak nemzeti szinten előnyt jelent a felügyelet, a szanálás és a pénzügyi védőháló megoldásainak összehangoltsága, addig az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő bankok uniós felügyelet alatt állnak, a szanálás és a pénzügyi háló tekintetében pedig nemzeti szintű intézkedések vonatkoznak rájuk. Az összehangoltság hiánya versenyhátrányt okoz az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő bankok számára a más tagállamokban működő bankokhoz képest. Az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a felügyelet és a szanálás két különböző szinten valósul meg, így az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő bankok esetében a beavatkozás és a szanálás nem lenne olyan gyors, következetes és hatékony, mint a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban levő bankoknál. Mindez kedvezőtlenül érinti e bankok finanszírozási költségeit, és versenyhátrányt okoz, ami károsan hat azokra a tagállamokra, amelyekben az érintett bankok működnek, továbbá a belső piac átfogó működésére is. Következésképpen az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban működő valamennyi bankra kiterjedő központi szanálási mechanizmus elengedhetetlen az egyenlő versenyfeltételek biztosításához.
- (10) A szanálási felelősségek nemzeti és uniós szintek közötti elosztását össze kell hangolni a felügyeleti felelősségek e szintek közötti elosztásával. Mindaddig, amíg egy tagállamban nemzeti szintű marad a felügyelet, az adott tagállamnak kell felelősséget vállalnia a bankcsődök pénzügyi következményeiért. Az egységes szanálási mechanizmusnak ezért kizárólag az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő, és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az EKB felügyelete alá tartozó tagállamokban letelepedett bankokra és pénzügyi intézményekre kell kiterjednie. Az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban letelepedett bankokra nem kell kiterjeszteni az egységes szanálási mechanizmust. Amennyiben egy ilyen tagállam az egységes szanálási mechanizmus résztvevőjévé válna, helytelen ösztönzők keletkeznének számára. Nevezetesen az ilyen tagállamok felügyeleti szervei engedékenyebbé válhatnak a joghatóságukban levő bankokkal szemben, mivel nem őket terhelné a bank fizetéseképtelenségének teljes pénzügyi

¹⁴

A Tanács [...] rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról.

kockázata. Ebből adódóan – az egységes felügyeleti mechanizmussal való párhuzam biztosítása érdekében – az egységes szanálási mechanizmust csak az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok esetében kell alkalmazni. Ahogy a tagállamok csatlakoznak az egységes felügyeleti mechanizmushoz, automatikusan az egységes szanálási mechanizmus résztvevőjévé kell válniuk. Az egységes szanálási mechanizmus a várakozások szerint végső soron a belső piac egészére kiterjed majd.

- (11) Az Egységes Bankszanálási Alap (a továbbiakban: az Alap) nélkülözhetetlen elem, amelynek hiányában az egységes szanálási mechanizmus nem tudna megfelelően működni. A nemzeti finanszírozás eltérő rendszerei megzavarnák az egységes bankszanálási szabályok alkalmazását a belső piacon. Az Alapnak segítenie kell biztosítani azt, hogy egységes adminisztratív gyakorlatot alkalmazzanak a szanálás finanszírozásában, valamint hozzá kell járulnia az alapvető szabadságok gyakorlását akadályozó tényezők, illetve az eltérő nemzeti gyakorlatokból fakadó belső piaci versenytorzulás kialakulásának megakadályozásához. Az Alapot közvetlenül a bankoknak kell finanszírozniuk, és forrásait uniós szinten kell összegyűjteni, hogy a szanálási forrásokat objektív módon oszthassák el a tagállamok között. Ez növeli a pénzügyi stabilitást és mérsékeli az egyes tagállamok vélt pénzügyi helyzete és az ezekben a tagállamokban működő bankok és vállalkozások finanszírozási költségei közötti összefüggést.
- (12) Ezért a belső piac megfelelő és stabil működésének elősegítése érdekében az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő valamennyi tagállamot felölelő egységes szanálási mechanizmus létrehozását célzó intézkedésekre van szükség.
- (13) Csak akkor biztosítható a [] irányelvben meghatározott bankszanálási szabályoknak a részt vevő tagállamokban való, egységes uniós szanálási hatóság általi központi alkalmazása, ha az egymástól eltérő tagállami értelmezéseket elkerülendő az egységes szanálási mechanizmus létrehozásának és működésének szabályai közvetlenül alkalmazandók a tagállamokban. Ez a belső piac egészét tekintve előnyös, mivel nem csupán a részt vevő tagállamokban, hanem a teljes belső piacon hozzájárul a tisztességes verseny biztosításához és az alapvető szabadságok gyakorlása előtt álló akadályok felszámolásához.
- (14) Az egységes szanálási mechanizmusnak – a(z) [] tanácsi rendelet alkalmazási körét tükrözve – a részt vevő tagállamokban letelepedett valamennyi hitelintézetre ki kell terjednie. Az egységes szanálási mechanizmus keretében mindazonáltal lehetővé kell tenni egy részt vevő tagállam bármely hitelintézetének közvetlen szanálását, hogy ezáltal elkerülhetőek legyenek a belső piac aszimmetriái a csődközeli helyzetbe került intézmények és a hitelezők szanálás során való kezelése tekintetében. Amennyiben az anyavállalat, a befektetési vállalkozások és a pénzügyi intézmények az EKB összevont felügyelete alá tartoznak, az egységes szanálási mechanizmus alkalmazási körének rájuk is ki kell terjednie. Bár az EKB ezeket az intézményeket nem egyéni alapon fogja felügyelni, mégis az EKB lesz az egyetlen felügyeleti szerv, amely átfogó képet kap arról a kockázatról, amelynek a csoport, és így közvetetten az egyes tagok is ki vannak téve. Ha az EKB összevont felügyelete alatt álló intézményeket kizárnák az egységes szanálási mechanizmus alkalmazási köréből, lehetetlenné válna a bankcsoportok szanálásának tervezése és a csoportszintű szanálási stratégia kialakítása, továbbá a szanálási határozatok sokkal kevésbé lennének hatékonyak.
- (15) Az egységes szanálási mechanizmuson belül a legmegfelelőbb szinten kell meghozni a döntéseket.

- (16) Az EKB – mint az egységes felügyeleti rendszer felügyeleti szerve – képes legjobban felmérni, hogy a hitelintézet csődközeleti helyzetben van-e vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, illetve van-e reális kilátás arra, hogy egy alternatív magánszektori vagy felügyeleti beavatkozás ésszerű időn belül megakadályozza a csődöt. A Testületnek – az EKB-tól kapott értesítés alapján – ajánlást kell készítenie a Bizottságnak. Mivel az egymástól eltérő érdekeket egyensúlyba kell hozni, a Bizottságnak döntenie kell arról, hogy egy intézményt szanálás alá von-e vagy sem, valamint a Testület jövőbeni szanálási intézkedéseit meghatározó, egyértelmű és részletes szanálási keretről. Ezen a kereten belül a Testületnek döntenie kell a szanálási rendszerről, és tájékoztatnia kell a nemzeti szanálási hatóságokat a nemzeti szinten végrehajtandó szanálási eszközökről és jogkörökről.
- (17) A Testület számára lehetővé kell tenni a döntéshozatalt, különösen a szanálás tervezése, a szanálhatóság értékelése, a szanálhatóság akadályainak elmozdítása és a szanálási intézkedések előkészítése terén. A nemzeti szanálási hatóságoknak segíteniük kell a Testületet a szanálási tervek készítése és a szanálási határozatok előkészítése során. Emellett, mivel a szanálási hatáskörök gyakorlása a nemzeti jog alkalmazását is magában foglalja, a szanálási határozatok végrehajtásának a nemzeti szanálási hatóságok felelősségi körébe kell tartoznia.
- (18) A belső piac megfelelő működése szempontjából kulcsfontosságú, hogy valamennyi szanálási intézkedésre azonos szabályok vonatkozzanak, függetlenül attól, hogy a nemzeti szanálási hatóságok a [] irányelv vagy az egységes szanálási mechanizmus keretében döntöttek-e róluk. A Bizottság az EUMSZ 107. cikke fényében megvizsgálja ezeket az intézkedéseket. Amennyiben a szanálásfinanszírozási megoldások igénybevétele nem jár az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételével, a Bizottság a belső piac egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében az EUMSZ 107. cikkének analógiájára megvizsgálja az adott intézkedéseket. Amennyiben az Alap Testület által javasolt igénybevétele nem terjed ki az EUMSZ 107. cikke szerinti állami támogatás igénybevételére, és ezért nincs szükség az EUMSZ 108. cikke szerinti értesítésre, a belső piac részt vevő és részt nem vevő tagállamok közötti integritásának biztosítása érdekében a Bizottságnak az Alap javasolt igénybevételét az EUMSZ 107. cikkében lefektetett, állami támogatásra vonatkozó szabályok analógiájára kell értékelnie. A Testület mindaddig nem dönthet a szanálási rendszerről, amíg a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó szabályok analógiájára meg nem győződik arról, hogy az Alap igénybevétele követi a nemzeti finanszírozási megoldások révén történő beavatkozás szabályait.
- (19) A szanálásra vonatkozó gyors és hatékony döntéshozatal biztosítása érdekében a Testületnek a feladatainak megfelelően sajátos szerkezeti felépítésű, különleges uniós ügynökségnek kell lennie, amely eltér az Unió összes többi ügynökségére jellemző modelltől. A Testület összetételének biztosítania kell a szanálási eljárásokhoz kapcsolódó valamennyi érdek megfelelő figyelembevételét. A Testület vezetői és plenáris üléseket tart. A vezetői ülésen az ügyvezető igazgató, az ügyvezetőigazgató-helyettes, és a Bizottság, illetve az EKB képviselői vesznek részt. A Testület küldetését figyelembe véve az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest a Bizottság javaslata alapján, európai parlamenti meghallgatás után a Tanácsnak kell kineveznie. Az egyetlen részt vevő tagállamban letelepedett bank vagy csoport szanálásáról folytatott tárgyalások esetében a vezetői ülést is össze kell hívni, és a döntéshozatalba az érintett tagállam által kinevezett, a nemzeti szanálási hatóságot képviselő tagot is be kell vonni. Egy több országban tevékenykedő csoportról

folytatott tárgyalások esetében a székhely szerinti és a fogadó tagállamok által kinevezett, a vonatkozó nemzeti szanálási hatóságokat képviselő tagokat egyaránt meg kell hívni a Testület vezetői ülésére, és be kell őket vonni a döntéshozatalba. Mindazonáltal a székhely szerinti és a fogadó tagállam hatóságainak a döntésre gyakorolt befolyását ki kell egyensúlyozni, ezért a fogadó tagállamok hatóságainak egyetlen közös szavazattal kell rendelkezniük. A Testület üléseire megfigyelők – köztük az Európai Stabilitási Mechanizmus és az eurócsoport képviselője – is meghívhatóak.

- (20) A Testület küldetéseinek és a szanálási céloknak – köztük az állami pénzeszközök védelmének – a fényében a Testület működési költségeit a részt vevő tagállamokban levő intézmények hozzájárulásaiból kell fedezni.
- (21) A szanálással kapcsolatos döntéshozatali folyamat minden vonatkozásában a [] irányelv szerint kijelölt nemzeti szanálási hatóságok helyébe a Testületnek – és adott esetben a Bizottságnak – kell lépnie. A Testület által elfogadott szanálási rendszerek végrehajtásával kapcsolatos tevékenységeket továbbra is a [] irányelv szerint kijelölt nemzeti szanálási hatóságoknak kell ellátniuk. Az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés biztosítása, valamint az unós intézmények jogainak védelme érdekében a Testületnek a jelen javaslat alapján hozott bármilyen döntésért elszámoltathatónak kell lennie az Európai Parlament és a Tanács felé. Ugyanígy, az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés céljából a nemzeti parlamenteknek bizonyos jogokkal kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy tájékoztatást kapjanak a Testület tevékenységeiről és párbeszédet folytassanak vele.
- (22) Arra az esetre, ha a [] irányelv a szanálási tervek elkészítésének követelményeire vonatkozóan a nemzeti szanálási hatóságok számára lehetővé teszi az egyszerűsített kötelezettségek vagy mentesítések alkalmazását, eljárást kell meghatározni, amely alapján a Testület engedélyezheti az ilyen egyszerűsített kötelezettségek alkalmazását.
- (23) Annak érdekében, hogy az intézmények és a csoportok tekintetében alkalmazott megközelítés egységes legyen, a Testület számára lehetővé kell tenni az ilyen intézményekre és csoportokra vonatkozó szanálási tervek kidolgozását. A Testületnek értékelnie kell az intézmények és csoportok szanálhatóságát, valamint – szükség esetén – intézkedéseket kell hoznia a szanálhatóság akadályainak elmozdítása céljából. A Testületnek elő kell írnia a nemzeti szanálási hatóságok számára a szanálhatóság akadályait megszüntető megfelelő intézkedések alkalmazását, ezáltal biztosítva a következetességet és az adott intézmények szanálhatóságát.
- (24) A szanálási tervek készítése a hatékony szanálás elengedhetetlen eleme. A Testületnek tehát hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az intézmények vagy csoportok szerkezetében és szervezeti felépítésében változtatásokat kérjen annak érdekében, hogy kiküszöböljék a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati akadályait, és biztosítsák az érintett intézmények szanálhatóságát. Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű jelentőséggel bír, a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy a hatóságok bármely intézményt szanálhassák. Annak érdekében, hogy ne csorbuljon a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében rögzített joga, a Testület mérlegelési jogkörét az intézmény szerkezetének és működésének kizárólag a szanálhatóság javítása céljából történő egyszerűsítése érdekében szükséges lépésekre kell korlátozni. Emellett, az e célból bevezetett intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük az uniós joggal. Az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem jelenthetnek nemzeti hovatartozás szerinti hátrányos megkülönböztetést; és azokat a pénzügyi stabilitásra

vonatkozó közérdek nyomós okának kell indokolnia. Annak megállapításához, hogy egy intézkedés a közérdeket szolgálja-e, a közérdekből eljáró Testületnek a nélkül kell tudnia elérni a szanálási célokat, hogy akadályoztatva lenne a szanálási eszközök alkalmazásában vagy a ráruházott hatáskörök gyakorlásában. Ezenkívül az intézkedések nem léphetik túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket.

- (25) Az egységes szanálási mechanizmust a [] irányelv, illetve az egységes felügyeleti mechanizmus kereteinek megfelelően kell kialakítani. A Testület számára ezért lehetővé kell tenni, hogy már korai szakaszban beavatkozhasson abban az esetben, ha egy intézmény pénzügyi helyzete vagy fizetőképessége romlani kezd. Az ebben a szakaszban a nemzeti szanálási hatóságoktól vagy az EKB-től a Testülethez érkező információ igen fontos az érintett intézmény szanálásának előkészítése érdekében meghozandó intézkedések meghatározása szempontjából.
- (26) Amennyiben szükségessé válik, a gyors szanálási intézkedés biztosítása érdekében a Testületnek az érintett illetékes hatósággal vagy az EKB-val együttműködve szorosan nyomon kell követnie az érintett intézmények helyzetét, és hogy teljesítették-e a korai beavatkozás keretében hozott, rájuk vonatkozó intézkedéseket.
- (27) A pénzügyi piac és a gazdaság zavarainak minimalizálása érdekében a szanálási folyamatot rövid időn belül kell megvalósítani. A Bizottság részére a szanálási folyamat egésze során hozzáférést kell biztosítani minden olyan információhoz, amelyet szükségesnek tart ahhoz, hogy megalapozott döntést hozzon a szanálási folyamatban. Amennyiben a Bizottság egy intézmény szanálás alá vonása mellett dönt, a Testületnek azonnal el kell fogadnia az alkalmazandó szanálási eszközök és hatáskörök részleteit, valamint a finanszírozási megoldások igénybevételét meghatározó szanálási rendszert.
- (28) Egy csődközei helyzetbe került intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megzavarhatja az alapvető szolgáltatások nyújtását, és érintheti a betétesek védelmét. Ilyen esetben a szanálási eszközök alkalmazása közérdek. Ezért a szanálás céljai közé kell tartozniuk a következőknek: az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartása, az erkölcsi kockázat csökkentése a csődközei helyzetbe került intézményeknek nyújtott állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a betétesek védelme.
- (29) A fizetéseképtelen intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolását azonban minden esetben mérlegelni kell, mielőtt döntés hozható az intézmény működő vállalkozásként történő fenntartásáról. A fizetéseképtelen intézményt a pénzügyi stabilitás céljából és a lehető legnagyobb mértékben magánforrásokból fedezve kell működő vállalkozásként fenntartani. Ez vagy magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, illetve – feltőkésítés céljából – az intézmény kötelezettségeinek leírását vagy adósságának saját tőkévé való átalakítását követően érhető el.
- (30) A szanálási hatáskörök gyakorlása során a Bizottságnak és a Testületnek gondoskodnia kell arról, hogy a részvényeseket és a hitelezőket megfelelő arányban terheljék a veszteségek, a vezetőket leváltsák, az intézmény szanálásának költségeit minimalizálják, és a fizetéseképtelen intézmény azonos osztályba tartozó hitelezőit egyformán kezeljék.

- (31) A részvényesek és hitelezők jogai csak az Alapjogi Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatóak. A szanálási eszközök ezért csak a csődközeli helyzetbe került vagy a valószínűsíthetően fizetéseképtelenné váló intézmények esetében lehetnek alkalmazhatóak, és csak akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitásra vonatkozó cél teljesítése. Konkrétan a szanálási eszközöket abban az esetben kell alkalmazni, ha az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján nem számolható fel anélkül, hogy ez destabilizálná a pénzügyi rendszert, és az intézkedésekre szükség van a rendszerszintű jelentőséggel bíró funkciók gyors átruházásának vagy fenntartásának biztosításához, illetve ha nincs ésszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, beleértve a meglévő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, az intézmény életképességét teljes mértékben helyreállító tőkeemelést is.
- (32) A tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan. Az érintett részvényesek és hitelezők következképpen nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanálást elrendelő határozat elfogadásával egyidejűleg felszámolják. Abban az esetben, ha egy szanálás alá vont intézmény eszközeinek csak egy részét ruházzák át magánszektorbeli vásárlóra vagy hídbankra, a szanálás alá vont intézmény fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni. Az intézmény felszámolási eljárása folyamán a meglévő részvényesek és hitelezők védelme érdekében az e részvényesek és hitelezők számára a követeléseik ellenértékeként kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.
- (33) A részvényesek és hitelezők arra vonatkozó jogának védelme érdekében, hogy a számukra kifizetett összeg ne legyen kevesebb, mint az az összeg, amelyhez rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén jutottak volna, egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és elegendő időt kell biztosítani arra, hogy megfelelő becslés készülhessen arról, milyen elbánásban részesültek volna, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján számolják fel. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy ez az értékelés már a beavatkozás korai szakaszában elkezdődjön. A szanálás megkezdése előtt fel kell becsülni az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékét, valamint azt, hogy milyen elbánásban részesülnének a részvényesek és hitelezők rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén.
- (34) Fontos, hogy a veszteségeket az intézmény csődbe jutásakor azonnal elszámolják. A csődközeli helyzetbe került intézmények eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában fennálló piaci értéken kell alapulnia, feltéve, hogy a piacok megfelelően működnek. Ha a piacok működése teljesen rendellenes, az eszközök és kötelezettségek megfelelően indokolt, hosszú távú gazdasági értékéről kell értékelést végezni. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a Testület a csődközeli helyzetbe került intézmény eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors átmeneti értékeléssel mérje fel, amelyet a független értékelés elkészültéig alkalmaznak.
- (35) A szanálási folyamat objektivitásának és biztonságosságának megőrzése céljából meg kell határozni, hogy a szanálás alá vont intézménnyel szemben fennálló, biztosíték nélküli hitelezői követeléseket milyen sorrendben fogják leírni vagy átalakítani. Annak érdekében, hogy mérséklődjön annak a kockázata, hogy a hitelezők vesztesége nagyobb lesz, mint ha az intézményt a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna, a meghatározandó sorrendet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás és

a szanálás keretében végrehajtott leírási vagy átalakítási eljárás során egyaránt alkalmazni kell. Ez egyúttal az adósság beárazását is megkönnyítené.

- (36) A Bizottságnak az eset körülményeit figyelembe véve meg kell határoznia a végrehajtandó szanálási intézkedések keretét, továbbá lehetővé kell tenni számára, hogy a szükséges összes szanálási eszközt felhasználásra kijelölhesse. Ezen a világos és pontos kereten belül a Testületnek döntenie kell a szanálási rendszer részleteiről. A vonatkozó szanálási eszközöknek magukban kell foglalniuk a vagyoneértékesítési, a hídbank-, a belső feltőkésítési és az eszközelkülönítési eszközt, amelyekről a [] irányelv szintén rendelkezik. A keretnek lehetővé kell tennie annak az értékelését is, hogy teljesülnek-e a leírásra és a tőkeinstrumentumok átalakítására vonatkozó feltételek.
- (37) A vagyoneértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy az intézményt vagy az intézmény tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére.
- (38) Az eszközelkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok az alulteljesítő vagy értékvesztett eszközöket egy különálló gazdasági egységhez helyezték át. A csődközelbe került intézmény jogosulatlan versenyelőnyének kiküszöbölése érdekében ez az eszköz kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (39) Egy jól működő szanálási rendszernek minimalizálnia kell a csődközelbe került intézmények szanálásának az adófizetők által viselt költségeit. Azt is biztosítani kell, hogy akár a nagy, rendszerszintű jelentőségű intézményeket is a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül lehessen szanálni. A belső feltőkésítési eszköz annak biztosítása által éri el ezt a célt, hogy a szervezet részvényesei és hitelezői megfelelő veszteségeket viselnek, valamint viselik a költségek megfelelő részét. E célból a szanálási keretnek – kiegészítő lehetőségként, a többi szanálási eszközzel összhangban – kötelező adósságleírási hatásköröket is tartalmaznia kell, a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásának megfelelően.
- (40) Annak érdekében, hogy különféle körülmények között is megfelelő szintű rugalmasság álljon rendelkezésre a veszteségek hitelezők közötti elosztásához, indokolt, hogy a belső feltőkésítési eszköz egyaránt alkalmazható legyen abban az esetben, ha a cél a csődközelbe került intézmény működő vállalkozásként történő szanálása – amennyiben reális kilátás van arra, hogy az intézmény életképessége helyreállítható –, és abban az esetben is, amikor a rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásokat hídbanknak adják át, az intézmény többi része pedig beszünteti működését, és felszámolásra kerül.
- (41) Ha a belső feltőkésítési eszközt abból a célból alkalmazzák, hogy a csődközelbe került intézmény tőkehelyzetét helyreállítsák, így az intézmény működő vállalkozásként tovább folytathatja tevékenységét, a belső feltőkésítésen keresztül végrehajtott szanálást minden esetben a vezetés leváltásának, az intézmény szerkezetátalakításának és tevékenysége átszervezésének kell követnie, amelynek során kezelik a csődhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást vállalati átszervezési terv végrehajtásával kell megvalósítani.
- (42) A belső feltőkésítési eszközt nem helyénvaló olyan követelésekre alkalmazni, amelyek fedezettek, biztosítékkal ellátottak vagy más módon garantáltak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy a belső feltőkésítési eszköz eredményesen működjön és elérje a célját, lehetővé kell tenni, hogy a csődközelbe került intézmény biztosíték nélküli kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen.

Mindazonáltal indokolt bizonyos típusú biztosíték nélküli kötelezettségeket kizárni a belső feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből. Közérdekből és az eredményes szanálás érdekében ki kell zárni a belső feltőkésítési eszköz alkalmazását a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ alapján védett betétekre, a csődközeli helyzetbe került intézmény alkalmazottai felé fennálló kötelezettségekre, illetve azon kereskedelmi követelésekre, amelyek az intézmény napi működéséhez szükséges árukra és szolgáltatásokra vonatkoznak.

- (43) A belső feltőkésítési eszköz alkalmazása nem terjedhet ki a betétbiztosítási rendszer által garantált betétek tulajdonosaira. Ennek ellenére a betétbiztosítási rendszer hozzájárul a szanálási folyamat finanszírozásához, abban a mértékben, amilyenben a betéteseket kártalanította volna. A belső feltőkésítési hatáskörök gyakorlása biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, ami a betétbiztosítási rendszerek létrehozásának fő célja. Amennyiben nem írnák elő e rendszerek ilyen esetekben történő bevonását, az tisztességtelen előnyt jelentene azon többi hitelezővel szemben, akikre kiterjed a szanálási hatóság hatásköre.
- (44) Az állami támogatásra vonatkozó szabályok értelmében a részvényesek és a hátrasorolt hitelezők közötti tehermegosztás megvalósítása érdekében az egységes szanálási mechanizmus e rendelkezés alkalmazásától kezdve analóg módon a belső feltőkésítési eszközt is alkalmazhatná.
- (45) Annak elkerülése érdekében, hogy az intézmények a belső feltőkésítési eszköz hatékonyságát akadályozó módon strukturálják kötelezettségeiket, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy előírja, hogy az intézményeknek minden esetben rendelkezniük kell a szavatoló tőke, az alárendelt kölcsön és az előresorolt kötelezettségek egy olyan – az intézmény teljes kötelezettségeinek százalékában kifejezett – aggregált összegével, amely az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶, valamint a 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ alkalmazásában nem minősül szavatoló tőkének.
- (46) A legmegfelelőbb szanálási módszert az adott eset körülményeinek függvényében kell kiválasztani, és ebből a célból biztosítani kell a [] irányelvben szereplő valamennyi szanálási eszköz hozzáférhetőségét.
- (47) A [] irányelv a nemzeti szanálási hatóságokra ruházta a tőkeinstrumentumok leírásának és átalakításának hatáskörét, mivel a tőkeinstrumentumok leírásának és átalakításának feltételei egybeeshetnek a szanálási feltételekkel, és ilyen esetben fel kell mérni, hogy az érintett szervezet pénzügyi stabilitásának helyreállításához elegendő-e csupán a tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása, vagy szanálási intézkedésre is szükség van. Általános szabályként a szanálás összefüggésében fogják alkalmazni. A Bizottságnak ebben a funkcióban is a nemzeti szanálási hatóságok helyébe kell lépnie, ezért lehetővé kell számára tenni, hogy megállapítsa, teljesülnek-e

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. március 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó feltételek, valamint a szanálás feltételeinek teljesülése esetén dönthessen a szervezet szanálás alá vonásáról.

- (48) Valamennyi részt vevő tagállamban biztosítani kell a szanálási intézkedés eredményességét és egységességét. E célból a Testület számára – rendkívüli esetekben, és amennyiben a nemzeti szanálási hatóság egyáltalán nem vagy nem megfelelően alkalmazta a Testület határozatát – lehetővé kell tenni, hogy a szanálás alá vont intézmény meghatározott jogait, eszközeit vagy kötelezettségeit más személyre ruházza, vagy megkövetelje a hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok átalakítását, amelyek meghatározott esetekben való átalakítását szerződésben írják elő. A nemzeti szanálási hatóságok minden olyan intézkedését ki kell zárni, amely korlátozza vagy befolyásolja a Testület hatásköreinek gyakorlását vagy működését.
- (49) Az egységes szanálási mechanizmus hatékonyságának fokozása érdekében a Testületnek minden körülmények között szoros együttműködést kell folytatnia az Európai Bankhatósággal. Adott esetben a Testületnek együtt kell működnie az Európai Értékpapír-piaci Hatósággal, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatósággal és az Európai Rendszerkockázati Testülettel, továbbá a Pénzügyi Felügyeletnek Európai Rendszeréhez tartozó más hatóságokkal. A Testületnek ezenkívül szorosan együtt kell működnie az EKB-val és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a hitelintézetek – különösen az EKB összevont felügyelete alá tartozó csoportok – felügyeletét ellátó egyéb hatóságokkal. A csődközeli helyzetbe került bankok szanálási folyamatának hatékony kezelése céljából a Testületnek a szanálási folyamat minden szakaszában együtt kell működnie a nemzeti szanálási hatóságokkal. Ez utóbbi együttműködés nem csupán a Testület szanálási határozatainak végrehajtásához, hanem bármilyen szanálási határozat elfogadását megelőzően, a szanálási tervek készítése során vagy a korai beavatkozás szakaszában is szükséges.
- (50) Mivel a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait a szanálási határozatok meghozatala tekintetében a Testület váltja fel, a Testületnek a szanálási funkciókat illetően, a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokkal folytatott együttműködés céljából is e hatóságok helyébe kell lépnie. Nevezetesen a Testületnek a részt vevő tagállamok valamennyi hatóságát képviselnie kell a részt nem vevő tagállamok hatóságait is magukban foglaló szanálási kollégiumokban.
- (51) Mivel számos intézmény nemcsak az Unión belül, hanem nemzetközi szinten is tevékenykedik, egy hatékonyan működő szanálási mechanizmusnak szükségszerűen a harmadik országbeli illetékes hatóságokkal való együttműködés szabályait is rögzítenie kell. A harmadik országbeli hatóságoknak a [] irányelv 88. cikke szerinti jogi keretnek megfelelően kell segítséget nyújtani. E célból, mivel a részt vevő tagállamokban a csődközeli helyzetbe került bankok szanálását illetően egyedül a Testület rendelkezhet megfelelő hatáskörökkel, a részt vevő tagállamok nemzeti hatóságai nevében kizárólag a Testületet lehet felhatalmazni nem kötelező erejű együttműködési megállapodások megkötésére e harmadik országbeli hatóságokkal.
- (52) Feladatainak hatékony ellátása érdekében a Testületnek megfelelő vizsgálati hatáskörökkel kell rendelkeznie. Lehetővé kell tenni számára, hogy minden szükséges információt közvetlenül vagy a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül beszerezhessen, és vizsgálatokat, illetve helyszíni ellenőrzéseket végezhesen, adott esetben az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve. A szanálással összefüggésben a Testület helyszíni vizsgálatokat végezhet annak érdekében, hogy

hatékonyan ellenőrizze a nemzeti hatóságok általi végrehajtást, valamint biztosítsa, hogy a Bizottság és a Testület döntései teljesen pontos információkon alapulnak.

- (53) Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület minden szükséges információhoz hozzáférjen, az alkalmazottak nem hivatkozhatnak szakmai titoktartási szabályokra a Testületnek történő információszolgáltatás elkerülése céljából.
- (54) Az egységes szanálási mechanizmus keretében elfogadott határozatok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében kötelezettségszegés esetén arányos és visszatartó erejű szankciókat kell alkalmazni. A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szanálási hatóságokat arra utasítsa, hogy pénzbírságokat vagy kényszerítő bírságokat szabjanak ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a Testület határozataiban előírt kötelezettségeiknek. A következetes, hatékony és eredményes végrehajtási gyakorlatok biztosítása érdekében a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy iránymutatásokat címezzen a nemzeti szanálási hatóságoknak a bírságok és kényszerítő bírságok alkalmazásáról.
- (55) Amennyiben a nemzeti szanálási hatóság azáltal, hogy nem él a Testület utasításának végrehajtása érdekében a nemzeti jog által ráruházott hatáskörökkel, megsérti az egységes szanálási mechanizmus szabályait, az adott tagállam az ítélkezési gyakorlattal összhangban kötelezhető az egyének – köztük adott esetben a szanálás alá vont szervezet vagy csoport –, illetve bármely tagállam ilyen szervezete vagy csoportja valamely részének hitelezője számára okozott kár megtérítésére.
- (56) Megfelelő szabályokat kell meghatározni a Testület költségvetésének kezelése, a költségvetés előkészítése, a költségvetés kialakítására és végrehajtására vonatkozó eljárást tisztázó belső szabályok elfogadása, valamint a számlák belső és külső ellenőrzése tekintetében.
- (57) Bizonyos körülmények fennállása esetén az alkalmazott szanálási eszközök hatékonysága annak függvénye, hogy rendelkezésre áll-e rövid távú finanszírozás az intézmény vagy hídbank számára, nyújtanak-e garanciát a potenciális vásárlóknak, illetve biztosítanak-e tőkét a hídbanknak. Ebből adódóan fontos létrehozni egy alapot az állami pénzeszközök ilyen célú felhasználásának elkerülése érdekében.
- (58) Biztosítani kell, hogy az Alap a csődközelbe került intézmények szanálása céljából teljes mértékben hozzáférhető legyen. Az Alap ezért semmilyen más célra, csakis a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony végrehajtása érdekében vehető igénybe. Ezenkívül kizárólag a vonatkozó szanálási célokkal és elvekkel összhangban vehető igénybe. Ennek megfelelően a Testületnek biztosítania kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett minden veszteséget, költséget vagy egyéb kiadást elsősorban a szanálás alá vont intézmény részvényesei és hitelezői viseljék. Az Alapot csak a részvényesek és hitelezők forrásainak kimerülése után terhelhetik a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások.
- (59) Általános szabályként az intézmények szanálása előtt és attól függetlenül is a pénzügyi ágazattól kell hozzájárulásokat beszedni. Amikor az előzetes pénzeszközök nem elégségesek a veszteségek vagy az Alap igénybevétele során felmerülő költségek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni. Az Alap számára ezenkívül lehetőséget kell biztosítani a kölcsönfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételére pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől, amennyiben a rendelkezésre álló pénzeszközök nem fedezik a veszteségeket, költségeket vagy az Alap igénybevétele

során felmerülő egyéb költségeket, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre.

- (60) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznének, ha egy rendszerszintű válság során az Alap kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodhatna, elengedhetetlen, hogy az Alap előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjenek egy bizonyos célszintet.
- (61) Megfelelő időkeretet kell meghatározni az Alap finanszírozási célszintjének elérésére. A Testület számára azonban lehetővé kell tenni, hogy az Alap által folyósított jelentős összegekre való tekintettel módosítsa a hozzájárulási időszakot.
- (62) Amennyiben a részt vevő tagállamok már kialakítottak nemzeti szanálásfinanszírozási megoldásokat, lehetővé kell tenni számukra annak előírását, hogy a nemzeti szanálásfinanszírozási megoldások az intézményektől korábban előzetes hozzájárulásként beszédett, saját finanszírozási eszközeiket használják, így kompenzálva az intézményeket az Alapnak fizetendő előzetes hozzájárulásokért. Ez a jóvátétel nem érintheti a 94/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ szerinti tagállami kötelezettségeket.
- (63) A hozzájárulások méltányos kiszámítása és az alacsonyabb kockázatot jelentő modell szerinti működés ösztönzése érdekében az Alaphoz történő hozzájárulásoknak figyelembe kell venniük a hitelintézetek által viselt kockázatok mértékét.
- (64) A szanálási költségeknek a betétbiztosítási rendszerek és az Alap közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a betétbiztosítási rendszer, amelyhez a szanálás alá vont intézmény tartozik, a biztosított betétek erejéig felelőssé tehető azért a veszteségért, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.
- (65) Az Alapban levő összegek értékének védelme céljából ezeket az összegeket kellően biztonságos, diverzifikált és likvid eszközökbe kell befektetni.
- (66) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározása céljából: az Alapnak fizetett hozzájárulások típusa és az ezekből támogatható esetek; a hozzájárulások számításának és befizetésének módja; a hozzájárulások teljes mértékű és időben történő befizetéséhez szükséges nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb szabályok; azon intézmények hozzájárulási rendszere, amelyek működése az Alap célszintjének elérését követően engedélyezett; a hozzájárulások időbeni kiterjesztésének feltételei; a hozzájárulás-fizetés lehetséges előrehozatalának követelményei; az éves hozzájárulások megállapításának feltételei; azon körülmények és szabályok meghatározására vonatkozó intézkedések, amelyek teljesülése esetén egy intézmény részlegesen vagy teljesen mentesülhet az utólagos hozzájárulások alól.
- (67) A Testület által végzett munka bizalmas jellegének megőrzése érdekében a Testület tagjaira és alkalmazottaira – köztük a szanálási feladatok végrehajtása céljából a részt vevő tagállamokkal kicserélt vagy az ilyen tagállamok által kirendelt alkalmazottakra – feladataik megszűnése után is szakmai titoktartási kötelezettségnek kell vonatkoznia. A ráruházott feladatok elvégzése céljából a Testületet fel kell hatalmazni, hogy

¹⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/18/EK irányelve az értékpapírok hivatalos árfolyamjegyzésre történő elfogadásához kihirdetendő jegyzési adatok megállapítására, vizsgálatára és terjesztésére vonatkozó követelmények összehangolásáról szóló 80/390/EGK irányelv módosításáról (HL L 135., 1994.5.31., 1. o.).

bizonyos feltételek mellett információt cseréljen a nemzeti vagy uniós hatóságokkal és testületekkel.

- (68) Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület képvisellel rendelkezzen a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében, az 1093/2010/EU rendeletet úgy kell módosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendeletben meghatározott fogalma a Testületre is kiterjedjen. A Testület és az 1093/2010/EU rendelet szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen asszimilációja összhangban van az EBH azon feladataival, amelyeket a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele, valamint a csődközeli helyzetbe került intézmények és különösen a több országban tevékenykedő csoportok szanálásának elősegítése tekintetében az 1093/2010/EU rendelet 25. cikke megállapít.
- (69) A Testület teljes körű működéséig a Bizottságnak kell felelnie a kezdeti műveletekért, köztük az adminisztratív kiadások fedezéséhez szükséges hozzájárulások beszedéséért és a Testület részéről az összes szükséges kifizetést engedélyező ideiglenes ügyvezető igazgató kinevezéséért.
- (70) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a tulajdonhoz, a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (71) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelintézetek szanálásának hatékony és eredményes egységes európai keretének létrehozását, valamint a szanálásra vonatkozó szabályok következetes alkalmazását tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egységes szabályokat és egységes eljárást ír elő a 2. cikkben említett, a 4. cikkben említett részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek szanálására vonatkozóan.

Ezeket az egységes szabályokat és az egységes eljárást a Bizottság a Testülettel és a részt vevő tagállamok szanálási hatóságaival együtt alkalmazza az e rendelet által létrehozott egységes szanálási mechanizmus keretében. Az egységes szanálási mechanizmust egy egységes bankszanálási alap támogatja (a továbbiakban: az Alap).

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következő szervezetekre alkalmazandó:

- (a) a részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek;
- (b) a valamelyik részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatok, beleértve a pénzügyi holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, amennyiben az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló []/EU tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének i) pontjával összhangban az EKB által végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak;
- (c) a részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozások és pénzügyi vállalkozások, amennyiben az anyavállalatra vonatkozóan az EKB által a(z) []/EU tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének i) pontjával összhangban végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a(z) [] irányelv 2. cikkében és a 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹ 3. cikkében meghatározott fogalmak alkalmazandók. Emellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- (1) „illetékes nemzeti hatóság”: a(z) []/EU tanácsi rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott illetékes nemzeti hatóságok;
- (2) „nemzeti szanálási hatóság”: valamely tagállam által a(z) [] irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt hatóság;

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (3) „szanálási intézkedés”: valamely szanálási eszköz alkalmazása egy a 2. cikkben említett intézményre vagy szervezetre, vagy vele kapcsolatban egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
- (4) „biztosított betétek”: a 94/19/EK irányelvvel összhangban nemzeti jog szerint, betétbiztosítási rendszer keretében garantált betétek, a 94/19/EK irányelv 7. cikkében meghatározott szintig;
- (5) „leírható, illetve átalakítható betétek”: a 94/19/EK irányelv 1. cikkében meghatározott olyan betétek, amelyek az említett irányelv 2. cikke szerint nincsenek kizárva a védelemből, tekintet nélkül azok összegére;
- (6) „csoportszintű szanálási hatóság”: azon részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatósága, amelyben az összevont felügyelet alá tartozó intézmény vagy anyavállalat székhellyel rendelkezik;
- (7) „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet²⁰ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
- (8) „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott, az említett rendelet 9. cikkében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;
- (9) „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
- (10) „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott anyavállalat, beleértve az intézményt, a pénzügyi holdingtársaságot, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságot;
- (11) „szanálás alá vont intézmény”: a 2. cikkben említett szervezet, amely tekintetében szanálási intézkedést hoztak;
- (12) „intézmény”: a 2. cikk c) pontjával összhangban összevont felügyelet alá tartozó hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
- (13) „csoport”: olyan anyavállalat és leányvállalatai, amelyek a 2. cikkben említett szervezetek;
- (14) „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat;
- (15) „vagyonértékesítési eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek olyan vásárlóhoz transzferálása, amely nem hídbank;
- (16) „hídbankeszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek hídbankhoz való transzferálása;
- (17) „eszközelkülönítési eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy vagyonkezelő szervezethez való transzferálása;
- (18) „belső feltőkésítési eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény kötelezettségeire vonatkozó leírási és átalakítási hatáskörök;

²⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (19) „rendelkezésre álló pénzügyi eszközök”: az Alap számára a 74. cikkben felsorolt célokra rendelkezésre álló készpénz, betétek, eszközök és visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek;
- (20) „az Alap célszintje”: a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök 68. cikk alapján elérendő összege.

4. cikk

Részt vevő tagállamok

A részt vevő tagállam olyan tagállam, amelynek pénzneme az euró, vagy olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euró, de a(z) []/EU tanácsi rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakított ki.

5. cikk

Kapcsolat a(z) [] irányelvvel és az alkalmazandó nemzeti joggal

- (1) Ha e rendelet alapján a Bizottság vagy a Testület olyan feladatokat vagy hatásköröket gyakorol, amelyeket a(z) [] irányelv szerint egy részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságának kell gyakorolnia, akkor e rendelet és a(z) [] irányelv alkalmazása céljából a Testületet kell az illetékes nemzeti szanálási hatóságnak, vagy határon átnyúló csoportszintű szanálás esetén az illetékes csoportszintű nemzeti szanálási hatóságnak tekinteni.
- (2) A Testület, amikor nemzeti szanálási hatósággént lép fel, adott esetben a Bizottság engedélyével jár el.
- (3) E rendelet rendelkezéseire figyelemmel, a részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságai a nemzeti jog vonatkozó, a(z) [] irányelv által harmonizált rendelkezései alapján és azoknak megfelelően járnak el.

6. cikk

Általános elvek

- (1) A Testület, a Bizottság vagy a nemzeti szanálási hatóságok egyetlen intézkedése, javaslata vagy politikája sem lehet megkülönböztető a 2. cikkben említett szervezetekkel, a betétesekkel, befektetőkkel vagy az Unióban székhellyel rendelkező egyéb hitelezőkkel szemben nemzeti hovatartozásuk vagy tevékenységük helye alapján.
- (2) Olyan döntés vagy intézkedés meghozatalakor, amelynek egynél több részt vevő tagállamban lehet hatása, és különösen a kettő vagy több részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező csoportokat érintő döntések meghozatalakor a Bizottság kellően figyelembe veszi az összes következő tényezőt:
- a) azoknak a részt vevő tagállamoknak az érdekeit, amelyekben valamely csoport működik, és különösen azt, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, gazdaságára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;

- b) azt, hogy a különböző érintett tagállamok érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni és el kell kerülni, hogy valamely részt vevő tagállam érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek;
 - c) azt, hogy el kell kerülni azon csoport többi részére gyakorolt negatív hatást, amelynek a szanálás alatt álló, 2. cikkben említett szervezet a tagja;
 - d) azt, hogy el kell kerülni a 2. cikkben említett szervezetek hitelezőire háruló költségek aránytalan megnövekedését, amennyiben ez nagyobb lenne annál a költségnél, amely akkor hárul rájuk, ha szanálásukra rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna sor;
 - e) az EUMSZ 107. cikke alapján meghozandó és a 16. cikk (10) bekezdésében említett döntéseket.
- (3) A Bizottság az egyes esetek természetének és körülményeinek megfelelően egyensúlyt teremt a (2) bekezdésben említett tényezők és a 12. cikkben említett szanálási célkitűzések között.
- (4) A Testület vagy a Bizottság egyetlen döntése sem írhatja elő a tagállamok számára rendkívüli állami pénzügyi támogatást biztosítását.

II. RÉSZ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

AZ EGYSÉGES SZANÁLÁSI MECHANIZMUSON BELÜLI FUNKCIÓK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

1. fejezet

Szanálási tervezés

7. cikk

Szanálási tervek

- (1) A Testület a 2. cikkben említett szervezetekre és a csoportokra vonatkozó szanálási terveket készít.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a nemzeti szanálási hatóságok e cím 5. fejezetének sérelme nélkül továbbítanak a Testületnek minden, a szanálási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges információt, amelyhez a(z) [] irányelv 10. cikkének és 12. cikke (1) bekezdésének megfelelően hozzájutottak.
- (3) A szanálási terv opciókat határoz meg az ebben a rendeletben említett szanálási eszközöknek és szanálási hatásköröknek a 2. cikkben említett szervezetekre való alkalmazására vonatkozóan.
- (4) A szanálási terv tartalmazza a Bizottság és a Testület által akkor meghozható szanálási intézkedéseket, ha valamely a 2. cikkben említett szervezet vagy egy csoport teljesíti a szanálási feltételeket. A szanálási terv készítése során több lehetséges forgatókönyvet figyelembe kell venni, ideértve azt az esetet, hogy a csődesemény elszigetelt, egyedi okokra visszavezethető lehet, vagy azt, hogy szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején következik be. A szanálási terv nem feltételezheti rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét az e rendelet szerint létrehozott Alap igénybevételén túl.
- (5) Az egyes szervezetek szanálási terveinek tartalmazniuk kell az összes következő elemet:
 - a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
 - b) a szanálási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
 - c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak hogyan különíthetők el a szükséges mértékben jogilag és gazdaságilag más funkcióktól annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
 - d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
 - e) a szanálhatóság 8. cikk szerinti értékelésének részletes leírása;

- f) a 8. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 8. cikk (5) bekezdése szerint előírt intézkedések leírása;
 - g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
 - h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 8. cikk szerint előírt információk naprakészek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére állnak;
 - i) a szanálási hatóság arra vonatkozó ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanálási opciók rendkívüli állami pénzügyi támogatás bevonása nélkül;
 - j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása;
 - k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
 - l) a terv által a csoport más intézményeire gyakorolt hatás elemzése;
 - m) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása;
 - n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;
 - o) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 10. cikkben megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok teljesítésének határideje;
 - p) adott esetben a szavatolótőkére és a belső feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a 10. cikkben megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok teljesítésének határideje;
 - q) az intézmény működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
 - r) a terv végrehajtásának a munkavállalókra gyakorolt hatása, beleértve a velejáró költségek felmérését.
- (6) A csoportszanálási tervek tartalmazzák a csoport egészének a szanálására vonatkozó tervet és meghatározzák a csoport részét képező anyavállalatok és leányvállalatok szanálására vonatkozó intézkedéseket.
- (7) A Testület a felügyeleti szervvel vagy az összevont felügyeletet ellátó szervvel, valamint a szervezetek székhelye szerinti részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságaival együttműködve készíti el a szanálási terveket.
- (8) A Testület előírhatja a nemzeti szanálási hatóságok számára, hogy készítsék el a szanálási tervek előzetes tervezetét, a csoportszintű szanálási hatóság számára pedig, hogy készítse el a csoportszanálási terv előzetes tervezetét.
- (9) A szanálási tervek felülvizsgálatát és adott esetben naprakésszé tételét legalább évente el kell végezni, továbbá az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után, amely jelentős hatással lehet a tervre vagy szükségessé teheti annak módosítását.

A szanálhatóság értékelése

- (1) A 7. cikknek megfelelő szanálási tervek készítésekor a Testület – az illetékes hatósággal, többek között az EKB-val, valamint azon részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságaival való konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók és amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns – értékeli, hogy az intézmények és csoportok milyen mértékben szanálhatók anélkül, hogy feltételeznék a 64. cikk szerint létrehozott Alap mellett rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét.
- (2) A 2. cikkben említett szervezetekre vonatkozó szanálási terv készítésekor a Testület értékeli, hogy egy adott szervezet milyen mértékben szanálható e rendelettel összhangban. Valamely szervezet akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a különböző szanálási mechanizmusoknak és hatásköröknek az szervezetre történő alkalmazása révén – a szanálása, anélkül, hogy ez jelentős negatív következményekkel járna azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve, ahol az adott szervezet található, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a szervezet által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását.
- (3) A csoportokra vonatkozó szanálási tervek készítésekor a Testület értékeli, hogy a csoportok milyen mértékben szanálhatók e rendelettel összhangban. Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóságok számára megvalósítható és hiteles a csoportba tartozó vállalkozásoknak a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a szanálási mechanizmusoknak és hatásköröknek a csoportba tartozó vállalkozásokra történő alkalmazása révén – a csoportba tartozó vállalkozások szanálása, anélkül, hogy ez jelentős negatív következményekkel járna azon tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, ahol a csoportba tartozó vállalkozások találhatók, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva az említett vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását vagy azáltal, hogy ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, vagy más módon.
- (4) Az értékelés céljából a Testület megvizsgálja legalább a(z) [] irányelv mellékletének C. szakaszában meghatározott témákat.
- (5) Ha egy szervezet vagy csoport szanálhatóságának a (2) és (3) bekezdés szerint elvégzett értékelését követően a Testület – az illetékes hatósággal, többek között az EKB-val folytatott konzultáció után – megállapítja, hogy jelentős potenciális akadályai vannak az adott szervezet vagy csoport szanálhatóságának, a Testület az illetékes hatóságokkal konzultálva az intézménynek vagy az anyavállalatnak címzett jelentést készít, amelyben elemzi a szanálási mechanizmusok eredményes alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása előtt álló jelentős akadályokat. A jelentésben olyan intézkedésekre vonatkozó ajánlásoknak is szerepelniük kell, amelyek a Testület véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok (8) bekezdéssel összhangban történő kiküszöböléséhez.
- (6) A jelentést továbbítani kell az érintett szervezetnek vagy anyavállalatnak, az illetékes hatóságoknak és azon részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságainak,

amelyekben jelentős fióktelepek találhatók. A jelentést alá kell támasztani a szóban forgó értékelés vagy megállapítás indokaival, és fel kell tüntetni, hogy az értékelés vagy megállapítás hogyan felel meg a 6. cikkben meghatározott arányos alkalmazás követelményének.

- (7) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül a szervezet vagy az anyavállalat előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a Testületnek, amelyek orvosolhatnák a jelentésben feltárt akadályokat. A Testület tájékoztatja a szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedésekről az illetékes hatóságokat és azon részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságait, amelyekben jelentős fióktelepek találhatók.
- (8) Ha az érintett szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedések nem küszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság akadályait, a Testület – az illetékes hatósággal, és adott esetben a makroprudenciális hatósággal való konzultációt követően – határozatot hoz, amelyben kijelenti, hogy a javasolt intézkedések nem küszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság akadályait, és utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy írják elő az intézmény, az anyavállalat vagy az érintett csoport valamely leányvállalata számára a (9) bekezdésben felsorolt bármely intézkedés meghozatalát a következő kritériumok alapján:
- a) az intézkedés mennyire hatékony a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésében;
 - b) el kell kerülni a részt vevő tagállamokban a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatást;
 - c) el kell kerülni az érintett intézményre vagy csoportra gyakorolt olyan hatást, amely a szanálhatóság akadályának kiküszöböléséhez szükséges mértéket meghaladja, vagy aránytalan.
- (9) A (8) bekezdés alkalmazásában a Testület a következő intézkedések bármelyikének meghozatalára utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat:
- a) a kritikus funkciók ellátására vonatkozó (csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött) szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása a szervezet számára;
 - b) az egyéni és összesített kitettségek felső határának előírása a szervezet számára;
 - c) a szanálási célok szempontjából fontos konkrét vagy általános tájékoztatási követelmények előírása;
 - d) egyes eszközök elidegenítésének előírása a szervezet számára;
 - e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása a szervezet számára;
 - f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;
 - g) a szervezet, illetve a közvetlenül vagy közvetve a meghatározó befolyása alatt álló, csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a szanálási mechanizmusok alkalmazása révén a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól;

- h) annak előírása valamely szervezet számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot vagy uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot;
 - i) annak előírása valamely szervezet számára, hogy a 10. cikk követelményeinek teljesítése érdekében bocsásson ki leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket;
 - j) annak előírása valamely szervezet számára, hogy kísérelje meg újratárgyalni az általa kibocsátott, leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, egyéb alapvető tőkeinstrumentumokat vagy járulékos tőkeinstrumentumokat annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a Bizottság az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni.
- (10) A nemzeti szanálási hatóságok a 26. cikknek megfelelően végrehajtják a Testület utasításait.

9. cikk

Egyszerűsített kötelezettségek és mentesítések

- (1) A Testület saját kezdeményezésére vagy valamely nemzeti szanálási hatóság javaslata alapján egyszerűsített kötelezettségeket alkalmazhat a 7. cikkben említett szanálási tervek készítésével kapcsolatban, vagy mentesíthet az említett tervek elkészítésének kötelezettsége alól.
- (2) A nemzeti szanálási hatóságok konkrét intézmények vagy csoportok esetében javasolhatják a Testület számára egyszerűsített kötelezettségek alkalmazását vagy a szanálási terv készítésének kötelezettsége alóli mentesítést. Ezt a javaslatot meg kell indokolni és a vonatkozó összes dokumentációval alá kell támasztani.
- (3) A Testület értékeli az érintett intézményeket vagy csoportot, amikor az (1) bekezdés szerinti javaslatot kap vagy saját kezdeményezésére jár el. Az értékelést arra az esetleges hatásra tekintettel kell elvégezni, amelyet az adott intézmény vagy csoport csődje az intézmény vagy csoport tevékenységének jellegéből, méretéből vagy más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsoltságából kifolyólag a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolhat.
- (4) A Testület a mentesítés megadásától számítva legalább évente, illetve az érintett intézmény vagy csoport jogi, szervezeti felépítésében, tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében bekövetkező változást követően megvizsgálja, hogy továbbra is célszerű-e alkalmazni a mentesítéseket. A Testület nem adhat mentesítést egy intézménynek olyan esetekben, ha az intézménynek egy vagy több leányvállalata vagy jelentős fióktelepe van más tagállamban vagy harmadik országban.

A Testület nem alkalmazza tovább az egyszerűsített kötelezettségeket és nem ad tovább mentességet a szanálási tervek készítésének kötelezettsége alól, ha az ezeket indokoló bármely körülmény már nem áll fenn.

Ha az egyszerűsített kötelezettség alkalmazására vagy a mentesség megadására az (1) bekezdésnek megfelelően javaslatot tevő nemzeti szanálási hatóság úgy véli, hogy vissza kell vonni az egyszerűsített kötelezettség alkalmazására vagy a mentesség

megadására vonatkozó határozatot, e célból javaslatot terjeszt a Testület elé. Ebben az esetben a Testület a (3) bekezdésben meghatározott elemek fényében a nemzeti szanálási hatóság által a visszavonásra vonatkozóan benyújtott indokolás teljes körű figyelembevételével hoz határozatot a javasolt visszavonásról.

- (5) A Testület a (3) és (4) bekezdésnek megfelelően mentesítést adhat a szanálási tervek készítésének kötelezettsége alól olyan intézményeknek, amelyek egy központi szerv kapcsolt vállalkozásai, a 2013/36/EU irányelv 21. cikkében említettek szerint, és a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének megfelelően teljes egészében vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól. Ebben az esetben a szanálási terv készítésére vonatkozó kötelezettség összevont alapon alkalmazandó a központi szervre.
- (6) A Testület mentesítést adhat a szanálási tervek készítésére vonatkozó kötelezettség alkalmazása alól olyan intézményeknek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének megfelelően intézményvédelmi rendszerhez tartoznak. Annak eldöntése során, hogy az intézményvédelmi rendszerhez tartozó intézmény kapjon-e mentesítést, a Testület mérlegeli, hogy az intézményvédelmi rendszer várhatóan teljesíteni tudja-e majd a tagjaira vonatkozóan vele szemben egyidejűleg felmerülő követeléseket.
- (7) A Testület tájékoztatja az EBH-t arról, ha alkalmazza az (1), (4) és (5) bekezdést.

10. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények

- (1) A Testület az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val konzultálva, figyelemmel a leírásra és az átalakításra vonatkozó hatáskörökre, a (2) bekezdésben említettek szerint meghatározza a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket a 2. cikkben említett intézményeknek és anyavállalatoknak fenn kell tartaniuk.
- (2) A minimumkövetelményeket a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani, és a 2. cikkben említett intézmények és anyavállalatok származtatott pénzügyi eszközökből eredő kötelezettségei nélküli teljes kötelezettségállományának és szavatolótőkéjének százalékában kell kifejezni.
- (3) Az (1) bekezdésben említett meghatározást az alábbi kritériumok alapján kell elvégezni:
 - a) biztosítani kell, hogy a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat szanálható legyen a szanálási mechanizmusok – többek között adott esetben a belső feltőkésítési mechanizmus – szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával;
 - b) a megfelelő esetekben biztosítani kell, hogy a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a belső feltőkésítési mechanizmus alkalmazása esetén a veszteségek fedezhetők legyenek, és a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat elsődleges alapvető tökemegfelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára az 575/2013/EU

rendelet szerint engedélyeztek, valamint hogy a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;

- c) amennyiben a szanalási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a 24. cikk (5) bekezdése szerint a belső feltőkésítésből való kizárására, vagy azt, hogy részleges transzfer keretében sor kerülhet bizonyos leírható, illetve átalakítható kötelezettségkategóriáknak teljes egészében egy átvevő félhez történő transzferálására, biztosítani kell, hogy a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek fedezhetők legyenek, és a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára az 575/2013/EU rendelet szerint engedélyeztek;
- d) a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat mérete, üzleti modellje és kockázati profilja, beleértve a szavatolótőkéjét is;
- e) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 73. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanalás finanszírozásához;
- f) a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat csődje milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsolódása révén a más intézményekre kifejtett dominóhatáson keresztül.

A meghatározás során meg kell adni azt a minimumkövetelményt, amelyet az intézményeknek kell teljesíteniük egyéni alapon, és amelyet az anyavállalatoknak kell teljesíteniük összevont alapon. A Testület dönthet úgy, hogy mentesíti az anyavállalatot az összevont alapon teljesítendő minimumkövetelmény alól, ha a(z) [] irányelv 39. cikke (4ca) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek. A Testület dönthet úgy, hogy mentesít egy leányvállalatot az összevont alapon teljesítendő minimumkövetelmény alól, ha a(z) [] irányelv 39. cikke (4d) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

- (4) Az (1) bekezdésben említett meghatározás előírhatja, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény összevont vagy egyéni alapon részben a belső feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok révén is teljesíthető.
- (5) Annak érdekében, hogy valamely instrumentum a (4) bekezdés szerint a belső feltőkésítési eszközbe bevonható szerződéses instrumentumnak minősüljön, a Testületnek meg kell győződnie arról, hogy az instrumentum:
 - a) olyan szerződéses feltételt tartalmaz, amely kimondja, hogy ha a Bizottság úgy határoz, hogy alkalmazza a belső feltőkésítési mechanizmust az érintett intézmény esetében, az instrumentumot más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását megelőzően kell a szükséges mértékben leírni vagy átalakítani; továbbá
 - b) olyan kötelező erejű alárendeltségi megállapodás, kötelezettségvállalás vagy rendelkezés hatálya alá tartozik, amelynek értelmében rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetében egyéb leírható, illetve átalakítható

kötelezettségek mögé sorolódik, és az adott időpontban fennálló egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek rendezéséig nem fizethető vissza.

- (6) A Testület az (1) bekezdésben említett meghatározásokat a 7. cikk szerinti szanálási tervek elkészítése és karbantartása során hozza meg.
- (7) A Testület meghatározásainak címzettjei a nemzeti szanálási hatóságok. A nemzeti szanálási hatóságok a 26. cikknek megfelelően végrehajtják a Testület utasításait. A Testület előírja a nemzeti szanálási hatóságok számára annak ellenőrzését és biztosítását, hogy az intézmények és az anyavállalatok fenntartják az (1) bekezdésben előírt minimumkövetelményt.
- (8) A Testület tájékoztatja az EKB-t és az EBH-t az általa az (1) bekezdés szerint az egyes intézményekre és anyavállalatokra vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményekről.

2. fejezet

Korai beavatkozás

11. cikk

Korai beavatkozás

- (1) Az EKB vagy a részt vevő tagállamok illetékes hatóságai tájékoztatják a Testületet azokról az intézkedésekről, amelyeknek meghozatalára kötelezik az intézményt vagy csoportot, vagy amelyeket ők maguk hoznak meg a(z) []/EU tanácsi rendelet 13b. cikke, vagy a(z) [] irányelv 23. cikkének (1) bekezdése vagy 24. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke alapján.

A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan információról, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

- (2) Az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételének időpontjától kezdődően, és az EKB és az illetékes hatóságok más uniós jog szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, a Testület előkészítheti az érintett intézmény vagy csoport szanálását.

Az első albekezdés alkalmazásában a Testület – az EKB-val és az érintett illetékes hatósággal együttműködve – szorosan figyelemmel kíséri az intézmény vagy anyavállalat állapotát, és azt, hogy teljesíti-e az előírt korai beavatkozási intézkedéseket.

- (3) A Testület a következő hatáskörökkel rendelkezik:
 - a) e cím 5. fejezetének megfelelően előírhatja, hogy megkapjon minden, az intézmény vagy a csoport szanálásának előkészítéséhez szükséges információt;
 - b) a 17. cikknek megfelelően elvégezheti az intézmény vagy csoport eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését;
 - c) felveheti a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény vagy csoport szanálásának előkészítése érdekében, vagy erre kötelezheti az intézményt, az anyavállalatot vagy a nemzeti szanálási hatóságot, figyelemmel az e rendelet által és a(z) [] irányelv 76. cikke által megállapított titoktartási követelményeknek való megfelelésre;

- d) előírhatja az érintett nemzeti szanálási hatóság számára, hogy készítse az érintett intézményre vagy csoportra vonatkozó előzetes szanálási megállapodást.
- (4) Ha azelőtt, hogy az intézmény vagy csoport teljes körűen teljesítette volna a Testülethez bejelentett első intézkedést, az EKB vagy a részt vevő tagállamok illetékes hatóságai további intézkedést kívánnak előírni az intézmény vagy csoport számára a(z) []/EU tanácsi rendelet 13b. cikke, vagy a(z) [] irányelv 23. vagy 24. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke alapján, konzultálnak a Testülettel, mielőtt ilyen további intézkedést írnak elő az érintett intézmény vagy csoport számára.
- (5) Az EKB vagy az illetékes hatóság, és a Testület biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett további intézkedés, valamint a Testület által a (2) bekezdés szerint a szanálás előkészítésének céljából hozott intézkedések összhangban legyenek.

3. fejezet

Szanálás

12. cikk

Szanálási célok

- (1) A 16. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva a Bizottságnak és a Testületnek – vonatkozó hatásköreiknek megfelelően – figyelembe kell vennie a szanálási célokat, és azokat az eszközöket és hatásköröket kell választaniuk, amelyek véleményük szerint a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.
- (2) Az (1) bekezdésben említett szanálási célok a következők:
- a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
 - b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, többek között az áttérjedés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
 - c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételének minimalizálása révén;
 - d) a 94/19/EK irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv²¹ hatálya alá tartozó befektetők védelme.
- A Bizottságnak és a Testületnek a fenti célok követésekor törekednie kell arra, hogy kerülje az értékek szükségtelen megsemmisítését, és minimálisra csökkentse a szanálás költségeit.
- (3) A Bizottságnak a (2) bekezdésben említett célokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelnie.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. március 3-i 97/9/EK irányelve a befektetőkártalanítási rendszerekről. (HL L 084., 1997.3.26., 22. o.).

13. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

- (1) A 16. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva, a Bizottság és a Testület meghozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elvekkel összhangban hozták meg:
 - a) elsődlegesen a szanálás alá vont intézmény részvényesei viselik a veszteségeket;
 - b) a szanálás alá vont intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követelések 15. cikk szerinti rangsorának sorrendjében;
 - c) a szanálás alá vont intézmény vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, amikor a vezetésnek a körülményektől függően részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek minősül a szanálási célok eléréséhez;
 - d) a személyeket és szervezeteket a nemzeti jog értelmében fennálló felelősségük mértékéig, megfelelő jogi eljárás keretében felelősségre vonják a szanálás alá vont intézmény csődjéért;
 - e) az egyazon csoportba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
 - f) egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha a 2. cikkben említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.
- (2) Amennyiben valamely intézmény egy csoporthoz tartozó szervezet, úgy adott esetben a Bizottság, illetőleg a Testület úgy alkalmazza a szanálási eszközöket és úgy gyakorolja szanálási hatásköreit, hogy minimalizálja a csoporthoz kapcsolódó egyéb szervezetekre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálja az Unión belüli, különösen pedig az azon tagállamok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.
- (3) Amennyiben egy, a 2. cikkben említett szervezet esetében a vagyoneértékesítési eszköz, a hídbankeszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazására kerül sor, a szóban forgó szervezet a 2001/23/EK irányelv²² 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetéseképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

14. cikk

A pénzügyi vállalkozások és az anyavállalatok szanálása

- (1) A Bizottság szanálási intézkedést hoz valamely pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha a 16. cikk (2) bekezdésében rögzített feltételek a pénzügyi vállalkozás és az anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.
- (2) A Bizottság szanálási intézkedést hoz a 2. cikk b) pontjában említett anyavállalat vonatkozásában, ha a 16. cikk (2) bekezdésében rögzített feltételek az anyavállalat és annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében egyaránt teljesülnek.

²²

A Tanács 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelve a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről. (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

- (3) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérve és annak ellenére, hogy az anyavállalat adott esetben nem teljesíti a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeket, a Bizottság szanálási intézkedést hozhat az anyavállalat vonatkozásában, amennyiben egy vagy több intézményi leányvállalat teljesíti a 16. cikk (2) bekezdésében rögzített feltételeket, és amennyiben az anyavállalat vonatkozásában intézkedésre van szükség egy vagy több intézményi leányvállalat vagy a csoport egészének szanálásához.

15. cikk

A követelések rangsora

Ha a belső feltőkésítési eszköz egy szanálás alá vont intézmény esetében kerül alkalmazásra, a Testület, továbbá a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai a 24. cikk (3) bekezdése szerinti belső feltőkésítési eszközökből kizárt kötelezettségek sérelme nélkül és a Bizottság megfelelő határozatát követően, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokban alkalmazott alábbi rangsorhoz képest fordított sorrendben, az f) ponttól kezdődően az a) pontig gyakorolják a követelések leírására vagy átalakítására vonatkozó hatásköreiket:

- a) a betétbiztosítási rendszerekből származó leírható, illetve átalakítható betétekre és követelésekre vonatkozó követelések;
- b) fedezetlen, előnyben nem részesített követelések;
- c) a d)–f) pontban említettektől eltérő, alárendelt követelések;
- d) a felső vezetők és igazgatók követelései;
- e) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó követelések;
- f) az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó követelések.

16. cikk

Szanálási eljárás

- (1) Amennyiben az EKB vagy valamely nemzeti szanálási hatóság megállapítja, hogy a 2. cikkben említett szervezettel összefüggésben teljesülnek a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek, erről az értékelésről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot és a Testületet.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételekor vagy saját kezdeményezésére a Testület értékeli, hogy teljesülnek-e a következő feltételek:
 - a) a szervezet csődközeli helyzetbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik;
 - b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve ésszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a tőkeinstrumentumoknak a 14. cikk bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) ésszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet csődje;
 - c) a szanálási intézkedésre a (4) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

- (3) A (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet csődközelbe került vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik, ha a következő körülmények közül bármelyik fennáll:
- a) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt a szervezet megsérti a működési engedélye fenntartásának a feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedélynek az EKB vagy az illetékes hatóság általi visszavonását;
 - b) a szervezet eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál;
 - c) a szervezet képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
 - d) a szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az adott rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:
 - i. a központi bankok által szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;
 - iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja a szervezetet, amennyiben sem a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem a 14. cikkben említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az i., a ii. és a iii. pontban említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes szervezetekre kell korlátozódniuk, és feltételük az állami támogatási szabályok szerinti jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel a szervezetet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

- (4) A (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 12. cikkben meghatározott egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá a szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanálási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.
- (5) Abban az esetben, ha a (2) bekezdésben megállapított feltételek mindegyike teljesül, a Testület ajánlást tesz a Bizottságnak, hogy a szervezetet szanálás alá kell vonni. Az ajánlás tartalmazza legalább a következőket:
- a) arra vonatkozó ajánlás, hogy a szervezetet szanálás alá kell vonni;

- b) a szanálási eszközöknek a 19. cikk (3) bekezdésében említett kerete;
 - c) az Alapnak a szanálási intézkedés támogatása céljából történő igénybevételenek a kerete, összhangban a 71. cikkel.
- (6) Az eset körülményeinek sürgősségére való tekintettel a Bizottság saját kezdeményezésére vagy adott esetben az (1) bekezdésben említett tájékoztatás vagy a Testület (5) bekezdésben említett ajánlásának figyelembevételével határoz valamely szervezet szanálás alá vonásáról, az érintett szervezet tekintetében alkalmazandó szanálási eszközök keretéről és az Alapnak a szanálási intézkedés támogatása céljából történő igénybevételeéről. A (2) bekezdésben említett valamennyi feltétel teljesülése esetén a Bizottság – saját kezdeményezésére – úgy határozhat, hogy egy szervezetet szanálás alá von.
- (7) A Bizottság határozatát a Testületnek kell címezni. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy a szervezetet nem vonja szanálás alá, mivel a (2) bekezdés c) pontjában megállapított feltétel nem teljesül, az érintett szervezetet a nemzeti fizetéseképtelenségi jognak megfelelően fel kell számolni.
- (8) A Bizottság határozata által megállapított keretek között a Testület dönt a 20. cikkben említett szanálási rendszerről, továbbá biztosítja, hogy a nemzeti szanálási hatóságok meghozzák a szanálási rendszer végrehajtásához szükséges intézkedéseket. A Testület határozatát az érintett nemzeti szanálási hatóságoknak kell címezni, és a határozat utasítja az említett hatóságokat, hogy a 26. cikknek megfelelően hozzák meg a Testület említett határozatának végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést, és ennek érdekében gyakorolják a(z) [] irányelvben, és különösen az említett [] irányelv 56–64. cikkében biztosított szanálási hatáskörök bármelyikét. Állami támogatás jelenléte esetében a Testület csak azt követően hozhat határozatot, hogy a Bizottság döntött az állami támogatásról.
- (9) Ha a Testület az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételekor vagy saját kezdeményezésére úgy ítéli meg, hogy a szanálási intézkedések az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősülhetnek, felszólítja az érintett részt vevő tagállamot vagy tagállamokat, hogy az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megfelelően haladéktalanul értesítse vagy értesítsék a Bizottságot a tervezett intézkedésekről.
- (10) Amennyiben a Testület által javasolt szanálási intézkedés magában foglalja az Alap igénybevétele, és az intézkedéshez nem kapcsolódik az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, a Bizottság párhuzamosan, analógia útján az EUMSZ 107. cikkének alkalmazáshoz meghatározott kritériumokat alkalmazza.
- (11) A Bizottság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Testülettől megszerezzen minden olyan információt, amelyet az e rendelet és adott esetben az EUMSZ 107. cikke szerinti feladatok teljesítéséhez szükségesnek tart. A Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy e cím 5. fejezetével összhangban bármely személytől beszeresse az összes olyan információt, amelyet a szanálási intézkedés előkészítéséhez és az arról való döntéshez szükségesnek tart, ideértve a szanálási tervben biztosított információk aktualizált változatát és kiegészítéseit.
- (12) A Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy javaslatot tegyen a Bizottságnak a szanálási eszköz keretének módosítására és az Alapnak a szanálás alá vont szervezet tekintetében való igénybevétele.

17. cikk

Értékelés

- (1) A szanalási intézkedések meghozatalát vagy a tőkeinstrumentumok leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a Testület gondoskodik arról, hogy a 2. cikkben említett valamely szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a Testületet, a szanalási hatóságot és az érintett szervezetet is – független személy végezze.
- (2) A (13) bekezdésre figyelemmel, amennyiben a (3)–(14) bekezdésben megállapított összes követelmény teljesül, az értékelés véglegesnek tekintendő.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti független értékelésre nincs mód, a (9) bekezdés rendelkezéseivel összhangban a Testület végezheti el a 2. cikkben említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek ideiglenes értékelését.
- (4) Az értékelés általános célja a 2. cikkben említett, csődközeli helyzetbe került vagy valószínűsíthetően fizetéképtelenné váló szervezet eszközei és kötelezettségei értékének a megállapítása.
- (5) Az értékelés a következő konkrét célokat szolgálja:
 - a) annak megalapozott megállapítása, hogy teljesülnek-e a szanalási feltételek, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek;
 - b) ha a szanalási feltételek teljesülnek, megalapozott döntés meghozatala a 2. cikkben említett szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanalási intézkedésről;
 - c) a tőkeinstrumentumok leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén megalapozott döntés arról, hogy milyen mértékben kerüljön sor a részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására, és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;
 - d) a belső feltőkésítési eszköz alkalmazása esetén megalapozott döntés arról, hogy milyen mértékben kerüljön sor a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására;
 - e) a hídbankeszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása esetén megalapozott döntés a transzferálandó eszközökről, jogokról és kötelezettségekről vagy részvényekről és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokról, valamint megalapozott döntés a szanalás alá vont intézménynek, illetve – az adott helyzettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékéről;
 - f) a vagyonértékesítési mechanizmus alkalmazása esetén megalapozott döntés a transzferálandó eszközökről, jogokról és kötelezettségekről vagy részvényekről és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokról, valamint információ nyújtása a Testület számára annak megállapításához, hogy a 21. cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;

- g) minden esetben annak biztosítása, hogy a 2. cikkben említett szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a tőkeinstrumentumok leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék.
- (6) Amennyiben lehetséges, az értékelésnek prudens feltételezéseken kell alapulnia, többek között a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében. Az értékeléskor nem tételezhető fel, hogy a 2. cikkben említett szervezet a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanálási intézkedés történik, illetve amikor a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazására sor kerül. Az értékeléskor továbbá figyelembe kell venni, hogy bármelyik szanálási eszköz alkalmazása esetén:
- a) a Testület a szanálás alá vont intézménytől visszaigényelheti minden méltányolható, indokoltan felmerülő kiadását;
- b) az Alap kamatot vagy díjat számíthat fel a szanálás alatt álló intézménynek a 71. cikkel összhangban nyújtott hitelekkel vagy garanciákkal kapcsolatban.
- (7) Az értékelést a 2. cikkben említett szervezet számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő következő információkkal kell kiegészíteni:
- a) naprakész mérleg, valamint a 2. cikkben említett szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
- b) az eszközök elemzése és számviteli értékük becslése;
- c) a 2. cikkben említett szervezet könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hitelt és a követeléseknek a 15. cikkben említett rangsorát;
- d) a 2. cikkben említett szervezet által olyan harmadik felek nevében tartott eszközök, amelyek tulajdonosi jogokkal rendelkeznek ezen eszközök vonatkozásában.
- (8) Az (5) bekezdés e), illetve f) pontjában említett döntés megindokolása érdekében a (7) bekezdés b) pontjában említett információk adott esetben kiegészíthetők a 2. cikkben említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek elemzésével és értékük piaci alapon történő becslésével.
- (9) Az értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek a követelések 15. cikkben említett rangsora alapján történő csoportokba sorolását, valamint az arra az elbánásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes részvényesi és hitelezői csoportok a felszámolási eljárás során várhatóan részesültek volna, ha a 2. cikkben említett szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra.
- (10) Amennyiben az ügy körülményei miatti sürgősségre tekintettel vagy nincs mód a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésére, vagy a (2) bekezdés alkalmazandó, úgy ideiglenes értékelést kell végezni. Az ideiglenes értékeléskor be kell tartani a (4) bekezdésben foglalt követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között ésszerűen megvalósítható, az (1), a (7) és a (9) bekezdésben foglalt követelményeket is.

Az első albekezdésben említett ideiglenes értékelésnek – megfelelő indokolással – ki kell terjednie a további veszteségekre képzett pufferra.

- (11) Az olyan értékelést, amely nem felel meg az e cikkben megállapított összes követelménynek, mindaddig ideiglenesnek kell tekinteni, ameddig egy független személy olyan értékelést nem végez, amely maradéktalanul teljesíti az e cikkben foglalt összes követelményt. Ezt az utólagos, végleges értékelést a lehető leghamarabb el kell végezni.

Az utólagos, végleges értékelés a következő konkrét célokat szolgálja:

- a) annak biztosítása, hogy a 2. cikkben említett szervezet eszközeire vonatkozó bármely veszteséget a szervezet számviteli könyveiben teljes mértékig nyilvántartsák;
 - b) az arra vonatkozó döntésnek a megindokolása, hogy a (12) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.
- (12) Abban az esetben, ha a 2. cikkben említett szervezet nettó eszközértékének az utólagos, végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint a szervezet nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a Testület felkérheti a nemzeti szanálási hatóságot, hogy:
- a) gyakorolja a belső feltőkésítési eszköz keretében leírt hitelezői követelések értékének növelésére vonatkozó hatáskörét;
 - b) utasítson egy hídbankot vagy egy vagyongazdálkodó szervezetet, hogy fizessen további ellentételezést a szanálás alá vont, a 2. cikkben említett szervezetnek az eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan, illetve megfelelő esetben a részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak a részvényekre és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.
- (13) Az (1) bekezdéstől eltérve, a (10) és a (11) bekezdéssel összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapként minősül a Testület számára a szanálási intézkedések meghozatalához vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásához.
- (14) Az értékelés nem járhat semmilyen jogkövetkezménnyel, és egy eljárási lépést jelent a Testület szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó ajánlásának előkészítése során.
- (15) Az értékelés továbbá összhangban áll a Bizottság által a(z) [] irányelv 30. cikkének (7) bekezdése szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, amelyek meghatározzák azon körülményeket, amelyek fennállása esetén valamely személy függetlennek minősül, továbbá a szervezet eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszert, valamint a további veszteségekre képzett puffer kiszámítására és a számításoknak az előzetes értékelésbe történő belefoglalására szolgáló módszert.
- (16) A szanálási intézkedés végrehajtását követően, annak felmérésére, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alá vont intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá vonják, a Testület gondoskodik arról, hogy sor kerüljön egy független személy által elvégzett értékelésre. Ennek az értékelésnek el kell különülnie az (1)–(14) bekezdés szerint végrehajtott értékeléstől.
- (17) A (16) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők részesültek volna, ha a 2. cikkben említett, szanálás alá vont szervezet, amellyel összefüggésben a részleges transzfer, a leírás vagy az átalakítás végrehajtásra került, közvetlenül a transzfer, leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;
 - b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők a 2. cikkben említett, szanálás alatt alá vont szervezet szanálása során részesültek;
 - c) hogy van-e eltérés az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás között.
- (18) A (16) bekezdésben említett értékelés:
- a) feltételezi, hogy a 2. cikkben említett, szanálás alá vont szervezet, amellyel összefüggésben a részleges transzfer, a leírás vagy az átalakítás végrehajtásra került, közvetlenül a szanálási intézkedés előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került;
 - b) feltételezi, hogy a jogok, eszközök és kötelezettségek részleges transzferére vagy transzferére, illetőleg a leírásra vagy az átalakításra nem került sor;
 - c) figyelmen kívül hagyja a 2. cikkben említett, szanálás alá vont szervezetnek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

18. cikk

Tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása

- (1) Az EKB vagy valamely tagállam által a(z) [] irányelv 51. cikke (1) bekezdésének ba) és bb) pontjának és 54. cikkének megfelelően kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóság vagy szanálási hatóság tájékoztatja a Testületet, ha megítélésük szerint a 2. cikkben említett szervezet vagy a valamely részt vevő tagállamban letelepedett csoport vonatkozásában teljesülnek a következő feltételek:
- a) a szervezet csak akkor marad életképes, ha sor kerül a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;
 - b) a szervezet vagy a csoport rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve a 16. cikk (3) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott esetek valamelyikét.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekintendő úgy, hogy valamely, a 2. cikkben említett szervezet vagy egy csoport többé nem életképes, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:
- a) a szervezet vagy csoport csődközeli helyzetbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik;
 - b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve nincs ésszerű kilátás arra, hogy a tőkeinstrumentumok – akár önállóan, akár szanálási intézkedéssel kombinálva alkalmazott – leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen egyéb intézkedéssel, például alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel (a korai beavatkozási intézkedéseket is ideértve) ésszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet vagy csoport csődje.

- (3) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet csődközelbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, ha a 16. cikk (3) bekezdésében meghatározott körülmények közül egy vagy több fennáll.
- (4) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy csoport csődközelbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, ha a csoport olyan módon megsérti, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben meg fogja sérteni az összevont alapú prudenciális követelményeket, hogy az indokolná az illetékes hatóság intézkedését többek között, de nem kizárólag azért, mert a csoport olyan mértékű veszteséget szenvedett el vagy fog valószínűleg elszenvedni, hogy az teljesen vagy számottevő mértékben felemésztí a szavatolótőkéjét.
- (5) A Bizottság a Testület ajánlására vagy saját kezdeményezésére megvizsgálja, hogy az (1) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e. A Bizottság meghatározza, hogy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatásköröket külön, vagy a 16. cikk (4)–(7) bekezdése szerinti eljárás szerint, valamely szanálási intézkedéssel együtt kell gyakorolni.
- (6) Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy az (1) bekezdésben említett feltételek teljesülnek, de a szanálás 16. cikk (2) bekezdés szerinti feltételei nem teljesülnek, a Testület – a Bizottság határozatát követően – felszólítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a(z) [] irányelv 51. és 52. cikkével összhangban gyakorolják leírási vagy átalakítási hatáskörüket.
- (7) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek és a 16. cikk (2) bekezdésében említett feltételek egyaránt teljesülnek, a 16. cikk (4)–(7) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó.
- (8) A Testület biztosítja, hogy a nemzeti szanálási hatóságok oly módon gyakorolják leírási vagy átalakítási hatáskörüket, ami a következőket eredményezi:
- a) elsőként az elsődleges alapvető tőke csökken a veszteséggel arányosan, veszteségviselő képessége erejéig;
 - b) a releváns tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a szükséges mértékig és a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig.
- (9) A nemzeti szanálási hatóságok végrehajtják a Testület utasításait és a 26. cikkel összhangban gyakorolják a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörüket.

19. cikk

A szanálási eszközökre vonatkozó általános elvek

- (1) Ha a Testület úgy határoz, hogy a 2. cikkben említett szervezet esetében szanálási eszközt alkalmaz, és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor a Testület a 18. cikk szerinti hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal párhuzamosan gyakorolja.
- (2) A 16. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett szanálási eszközök a következők:

- a) vagyonértékesítési eszköz;
 - b) hídbankeszköz;
 - c) eszközelkülönítési eszköz;
 - d) belső feltőkésítési eszköz.
- (3) A 16. cikk (5) bekezdésében említett ajánlás elfogadása során a Testület a következő tényezőket veszi figyelembe:
- a) a szanálás alá vont intézmény eszközei és kötelezettségei a 17. cikk szerinti értékelés alapján;
 - b) a szanálás alá vont intézmény likviditási pozíciója;
 - c) a szanálás alá vont intézmény franchise-értékének értékesíthetősége a piacot jellemző gazdasági és versenyfeltételek fényében;
 - d) a rendelkezésre álló idő.
- (4) Az (5) bekezdésre figyelemmel, a szanálási eszközök külön vagy együttesen is alkalmazhatók, kivéve az eszközelkülönítési eszközt, amelyet csak egy másik szanálási eszközzel együttesen lehet alkalmazni.

20. cikk

Szanálási rendszer

A Testület által a 16. cikk (8) bekezdése szerint elfogadott szanálási rendszer – a Bizottságnak a szanálási keretről a 16. cikk (6) bekezdése szerint hozott határozatainak és az állami támogatásról hozott határozatoknak megfelelően, amennyiben lehetséges, analógia útján – meghatározza azoknak a szanálási eszközöknek a részleteit, amelyeket a szanálás alá vont intézményekre legalább a 21. cikk (2) bekezdésére, a 22. cikk (2) bekezdésére, a 23. cikk (2) bekezdésére és a 24. cikk (1) bekezdésére tekintettel alkalmazni kell, valamint azokat a pontos összegeket és célokat, amelyek tekintetében sor kerül az Alap igénybevételére.

A szanálási eljárás során a Testület az adott eset körülményei által indokolt mértékben és a Bizottság által a 16. cikk (6) bekezdése szerint meghatározott szanálási kereten belül módosíthatja és naprakésszé teheti a szanálási rendszert.

21. cikk

Vagyonértékesítési eszköz

- (1) A vagyonértékesítési eszköz a Bizottság által meghatározott keretek között a következők átruházását jelenti valamely, nem hídbanknak minősülő vevőre:
- a) a szanálás alá vont intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok; vagy
 - b) a szanálás alá vont intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei.
- (2) A vagyonértékesítési eszköz tekintetében a 16. cikk (8) bekezdésében említett szanálási rendszer különösen a következőket határozza meg:

- a) a nemzeti szanálási hatóság által a(z) [] irányelv 32. cikke (1) és (7)–(11) bekezdésének megfelelően átruházandó instrumentumok, eszközök, jogok és kötelezettségek;
 - b) kereskedelmi feltételek, figyelembe véve a körülményeket, valamint a szanálási eljárás során felmerült költségeket és kiadásokat, amelyek mellett a nemzeti szanálási hatóság végrehajtja a(z) [] irányelv 32. cikke (2)–(4) bekezdésének megfelelő átruházást;
 - c) annak ismertetése, hogy az átruházási hatáskört a(z) [] irányelv 32. cikke (5) és (6) bekezdésének megfelelően egynél többször gyakorolhatja-e a nemzeti szanálási hatóság;
 - d) az adott szervezetnek vagy e szervezet instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a nemzeti szanálási hatóság által a(z) [] irányelv 33. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelő értékesítésére vonatkozó szabályok;
 - e) annak ismertetése, hogy az értékesítési előírásoknak a nemzeti szanálási hatóság általi betartása a (3) bekezdés szerint valószínűsíthetően aláássa-e a szanálási célokat.
- (3) A Testület a (2) bekezdés e) pontjában rögzített értékesítési követelmények teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az e követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitást tényleges veszély fenyegeti, amit a szanálás alá vont intézmény csődje vagy lehetséges csődje okoz vagy súlyosbít;
 - b) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott szanálási cél elérése terén.

22. cikk

Hídbankeszköz

- (1) A hídbankeszköz a Bizottság által meghatározott keretek között a következők átruházását jelenti valamely hídbankra:
 - a) egy vagy több szanálás alá vont intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
 - b) egy vagy több szanálás alá vont intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei.
- (2) A hídbankeszköz vonatkozásában a 20. cikkben említett szanálási rendszer különösen a következőket határozza meg:
 - a) a nemzeti szanálási hatóság által a(z) [] irányelv 34. cikke (1)–(9) bekezdésének megfelelően valamely hídbankra átruházandó instrumentumok, eszközök, jogok és kötelezettségek;

- b) a hídbanknak a nemzeti szanálási hatóságok általi létrehozása, működtetése és megszüntetése tekintetében hozott szabályok a(z) [] irányelv 35. cikkének (1)–(3) és (5)–(8) bekezdésének megfelelően;
 - c) a hídbank vagy a hídbank eszközeinek és kötelezettségeinek a nemzeti szanálási hatóság által történő, a(z) [] irányelv 35. cikke (4) bekezdésének megfelelő értékesítésére vonatkozó szabályok.
- (3) A testületnek biztosítani kell, hogy a nemzeti szanálási hatóság által a hídbankhoz transzferált kötelezettségek összértéke ne legyen nagyobb a szanálás alá vont intézménytől transzferált vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.

23. cikk

Eszközelkülönítési eszköz

- (1) A Bizottság által meghatározott kereten belül az eszközelkülönítési eszköz egy szanálás alá vont intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy vagyonkezelő szervezetre történő átruházásából áll.
- A vagyonkezelő szervezetnek olyan jogalanynak kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van vagy meghatározó befolyása alatt áll; e hatóságok között lehet a szanálási hatóság vagy a szanálásfinanszírozási megoldás is;
 - b) azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanálás alá vont intézmény vagy egy hídbank eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.
- (2) Az eszközelkülönítési eszköz vonatkozásában a 20. cikkben említett támogatási rendszer keretében különösen a következők kerülnek meghatározásra:
- a) a nemzeti szanálási hatóság által a(z) [] irányelv 36. cikkének (1)–(4) és (6)–(10) bekezdésének megfelelően a vagyonkezelő szervezetre átruházandó instrumentumok, eszközök, jogok és kötelezettségek;
 - b) a nemzeti szanálási hatóság által a vagyonkezelő szervezetre átruházott eszközök ellenértéke a 17. cikkben meghatározott elveknek megfelelően. Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az ellenérték a névérték vagy negatív érték legyen.

24. cikk

Belső feltőkésítési eszköz

- (1) A belső feltőkésítési eszköz alkalmazása a következő célokat szolgálhatja:
- a) a szanálás feltételeit teljesítő, a 2. cikkben említett szervezet olyan mértékű feltőkésítése, amely elegendő ahhoz, hogy az intézmény újból képes legyen megfelelni az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2004/39/EK irányelv alapján engedéllyel rendelkezik;

- b) a valamely hídbankra átruházott követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok átalakítása saját tőkévé vagy ezek tőkeösszegének csökkentése abból a célból, hogy a hídbank számára tőkét biztosítsanak.

A Bizottság által meghatározott kereten belül a belső feltőkésítési eszköz vonatkozásában a támogatási rendszer különösen a következőket határozza meg:

- a) az aggregált összeg, amellyel a figyelembe vehető kötelezettségeket a (6) bekezdésnek megfelelően csökkenteni kell vagy át kell alakítani őket;
- b) azok a kötelezettségek, amelyeket az (5)–(13) bekezdésnek megfelelően ki lehet zárni;
- c) a (16) bekezdésnek megfelelően benyújtandó reorganizációs terv célkitűzései és minimális tartalma.

- (2) A belső feltőkésítési eszköz csak akkor alkalmazható az (1) bekezdés a) pontjában említett célra, ha reális kilátások vannak arra, hogy a belső feltőkésítési eszköznek a (16) bekezdésben előírt reorganizációs tervvel összhangban hozott intézkedésekkel összefüggésben történő alkalmazása a vonatkozó szanalási célok megvalósításán túl visszaállítja a szóban forgó intézmény pénzügyi stabilitását és hosszú távú életképességét.

Ha az első albekezdésben rögzített feltétel nem teljesül, a 19. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanalási eszközök valamelyikét, valamint a 19. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett belső feltőkésítési eszközt alkalmazzák, megfelelő módon.

- (3) A következő kötelezettségek nem képezhetik leírás vagy átalakítás tárgyát:

- a) biztosított betétek;
- b) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a fedezett kötvényeket is;
- c) minden olyan kötelezettség, amely vagy azzal összefüggésben keletkezik, hogy a 2. cikkben említett szervezet ügyfelek vagyonát vagy pénzét kezeli, vagy azzal összefüggésben, hogy a 2. cikkben említett szervezet (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között vagyonkezelői ügylet jön létre, feltéve, hogy az említett ügyfél vagy kedvezményezett az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;
- d) az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozások kivételével az intézményekkel szembeni olyan kötelezettségek, amelyek eredeti esedékessége hét napnál rövidebb;
- e) a 98/26/EK irányelvvel²³ összhangban kijelölt rendszerben való részvétellel összefüggésben keletkező olyan kötelezettségek, amelyek hét napon belül esedékesek;
- f) a következőkkel szembeni kötelezettségek:
 - i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás

²³

Az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 98/26/EK irányelve a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről. (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

változó, jogszabályban vagy kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;

- ii. kereskedelmi hitelezők vagy áruhitelezők: az intézmény vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezet mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruk vagy szolgáltatások nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgálását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
- iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok: feltéve, hogy ezek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog vagy polgári jog értelmében előresorolt kötelezettségek.

(4) A belső feltőkésítési eszköz (3) bekezdésben foglalt alkalmazási köre nem akadályozhatja meg, hogy adott esetben gyakorolják a belső feltőkésítési eszközre vonatkozó hatásköröket a biztosítékkal fedezett kötelezettségek bármely olyan részével kapcsolatban, amely meghaladja a fedezetül szolgáló vagyon, kézizálog, jelzálog vagy biztosíték értékét. A 2009/65/EK irányelv²⁴ 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározott fedezett kötvények adott esetben mentesülhetnek e rendelkezés alól.

(5) Kivételes körülmények esetén bizonyos kötelezettségeket részben vagy egészben ki lehet zárni a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából, amennyiben a következő körülmények bármelyike fennáll:

- a) az adott kötelezettséget ésszerű időtartamon belül a jóhiszeműen eljáró szanálási hatóság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem lehet bevonni a belső feltőkésítésbe; vagy
- b) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy olyan mértékig biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanálás alá vont intézmény továbbra is képes legyen alapvető tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására; vagy
- c) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy a széles körű továbbterjedést meg lehessen akadályozni, ha az olyan súlyos mértékben megzavarná a pénzügyi piacok működését, hogy súlyos zavart idézne elő egyes tagállamoknak vagy az Unió egészének gazdaságában; vagy
- d) a belső feltőkésítési eszköznek az ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a belső feltőkésítési eszköz alkalmazásából.

Amennyiben egy leírható, illetve átalakítható kötelezettség vagy az ilyen kötelezettségek bizonyos kategóriái kizárásra vagy részlegesen kizárásra kerülnek, az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje növelhető annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az ilyen kizárásokat, feltéve, ha a más leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás és átalakítás szintje tiszteletben tartja a 13. cikk (1) bekezdésének f) pontjában rögzített elveket.

²⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- (6) Amennyiben egy leírható, illetve átalakítható kötelezettség vagy az ilyen kötelezettségek bizonyos kategóriái az (5) bekezdés szerint kizárásra vagy részlegesen kizárásra kerülnek, és azok a veszteségek, amelyeket az említett kötelezettségek fedeztek volna, nem kerültek részben vagy egészben áthárításra más hitelezőkre, az Alapból hozzájárulást lehet nyújtani a szanálás alá vont intézménynek:
- a) minden olyan veszteség fedezéséhez, amelyeket nem fedeztek nem leírható, illetve nem átalakítható kötelezettségek, valamint a szanálás alá vont intézmény nettó eszközértékének az (1) bekezdés a) pontja szerinti nullára csökkentéséhez;
 - b) a szanálás alá vont intézmény részvényeinek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő más instrumentumainak vagy tőkeinstrumentumainak megszerzéséhez, az intézmény (1) bekezdés b) pontjának megfelelő feltőkésítése érdekében.
- (7) Az Alapból csak akkor nyújtható a (6) bekezdésben említett hozzájárulás, ha teljesülnek a következő feltételek:
- a) a részvényesek vagy az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok viselői vagy az egyéb releváns tőkeinstrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tulajdonosai leírás, illetve átalakítás révén vagy más módon hozzájárulást nyújtottak a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez, és a hozzájárulás összege legalább a kötelezettségek összértékének 8 %-a, ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkéjét, a 17. cikkben előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjától számítva;
 - b) az Alapból származó hozzájárulás a 17. cikkben előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjában számítva nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény (saját szavatolótőkéjét is tartalmazó) kötelezettségei összértékének 5 %-át.
- (8) Az Alapból nyújtott hozzájárulás finanszírozása a következőkből történhet:
- a) az Alap számára rendelkezésre álló összeg, amely a 2. cikkben említett szervezetek 66. cikk szerinti hozzájárulásaiból áll;
 - b) a 67. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén három éven belül beszedhető összeg; továbbá
 - c) amennyiben az a) és b) pontban említett összegek nem elegendőek, alternatív finanszírozási forrásokból származó összegek a 69. cikknek megfelelően.
- (9) Rendkívüli körülmények esetén további, alternatív forrásokból származó finanszírozásra is sor kerülhet azt követően, hogy:
- a) teljesült a (7) bekezdés b) pontjában meghatározott 5 %-os határérték; továbbá
 - b) a leírható, illetve átalakítható betétek kivételével valamennyi fedezetlen, előnyben nem részesített kötelezettség teljes mértékben leírásra vagy átalakításra került.
- (10) E módszer alternatívájaként vagy kiegészítéseként, amennyiben teljesülnek a (7) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek, hozzájárulás nyújtható a 66. cikknek megfelelő, előzetes hozzájárulásokból származó, fel nem használt forrásokból.

- (11) E rendelet alkalmazásában a(z) [] irányelv 38. cikke (3cab) bekezdésének ötödik albekezdése nem alkalmazandó.
- (12) Az (5) bekezdésben említett határozat meghozatala során tekintettel kell lenni a következő tényezőkre:
- a) azon elv, miszerint a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután – általánosságban és elsőbbségi sorrendben – a szanálás alá vont intézmény hitelezőinek;
 - b) a szanálás alá vont intézmény veszteségtűrő képességének fennmaradó szintje abban az esetben, ha a kötelezettség vagy a kötelezettségkategóriák kizárásra kerülnének;
 - c) annak szükségessége, hogy a szanálásfinanszírozáshoz megfelelő források maradjanak fenn.
- (13) A Testület egy, a 17. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő értékelés alapján értékeli a következőket:
- a) az az aggregált összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás alá vont intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő;
 - b) adott esetben az az aggregált összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket át kell alakítani részvényekké, annak érdekében, hogy a szanálás alá vont intézmény vagy a hídbank elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatója helyreálljon.
- Amennyiben elhatározásra kerül a belső feltőkésítési eszköz alkalmazása az (1) bekezdés a) pontjában említett célra, az első albekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket át kell alakítani egyrészt a szanálás alá vont intézmény vagy adott esetben a hídbank elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatójának helyreállítása érdekében, figyelembe véve a szanálási alpból a 71. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott minden tőkehozzájárulást is, másrészt annak érdekében, hogy a szanálás alá vont intézmény vagy a hídbank iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2004/39/EK irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.
- (14) Az (5) bekezdés szerinti kizárásokat alkalmazni lehet akár valamely kötelezettségnek a leírásból való teljes kizárása, akár az adott kötelezettségre alkalmazott leírás mértékének korlátozása céljából.
- (15) A leírási és átalakítási hatáskörök tiszteletben tartják a követelések 15. cikk szerinti rangsorát.
- (16) A nemzeti szanálási hatóság azonnal továbbítja a Testületnek a(z) [] irányelv 47. cikkének (1) bekezdésével összhangban kinevezett vagyongazdálkodó által a belső feltőkésítési eszköz alkalmazását követően a hatósághoz eljuttatott reorganizációs tervet.

A reorganizációs terv benyújtásának időpontjától számított két héten belül a szanálási hatóság a Testület rendelkezésére bocsátja a tervre vonatkozó értékelését. A Testület a reorganizációs terv benyújtásának dátumától számított egy hónapon belül

értékeli annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreállításra kerül a 2. cikkben említett szervezet hosszú távú életképessége. Az értékelést az illetékes hatósággal egyeztetve kell elvégezni.

Amennyiben a Testület meggyőződött arról, hogy a terv eléri az említett célt, engedélyezi, hogy a nemzeti szanálási hatóság a(z) [] irányelv 47. cikkének (5) bekezdésével összhangban jóváhagyja a tervet. Amennyiben a Testület nincs meggyőződve arról, hogy a terv eléri az említett célt, úgy utasítja a nemzeti szanálási hatóságot, hogy tájékoztassa a vagyonfelügyelőt a Testület aggályairól, továbbá felkéri a vagyonfelügyelőt, hogy a(z) [] irányelv 47. cikkének (6) bekezdésével összhangban úgy módosítsa a tervet, hogy az orvosolja az említett aggályokat. Ezt az intézkedést az illetékes hatósággal egyeztetve kell elvégezni.

A módosított tervet a nemzeti szanálási hatóság továbbítja a Testület részére. A Testület utasítja a szanálási hatóságot, hogy egy héten belül tájékoztassa a vagyonfelügyelőt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.

25. cikk

Nyomon követés a Testület által

- (1) A Bizottság szorosan nyomon követi a szanálási rendszer nemzeti szanálási hatóságok általi végrehajtását. E célból a nemzeti szanálási hatóságok:
 - a) együttműködnek a Testülettel és segítik a Testületet nyomonkövetési kötelezettségének ellátása során;
 - b) a Testület által megállapított rendszeres időközönként és a Testület kérésére pontos, megbízható és teljes körű információkat szolgáltatnak a szanálási rendszer végrehajtásáról, a szanálási eszközök alkalmazásáról és a szanálási hatáskörök gyakorlásáról, ideértve a következőket:
 - i. a szanálás alá vont intézmény, a hídbank és a vagyonkezelő szervezet műveleti és pénzügyi helyzete;
 - ii. az elbánás, amelyben a részvényesek és hitelezők a szanálás alá vont intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása során részesültek volna;
 - iii. a fizetéseképtelenné vált intézmény eszközeinek felszámolásával, a szanálási határozat megtámadásával és a részvényesek vagy hitelezők által benyújtott kártérítési kérelmekre vonatkozó értékeléssel kapcsolatos, folyamatban lévő bírósági eljárások;
 - iv. az értékelők, vagyonfelügyelők, könyvelők, ügyvédek és más, a nemzeti szanálási hatóság munkáját szükség esetén segítő szakemberek kinevezése, elbocsátása vagy áthelyezése, valamint az említettek feladatainak ellátására vonatkozó információk;
 - v. minden olyan tényállás, amelyre a Testület hivatkozhat;
 - vi. annak mértéke és módja, ahogyan a(z) [] irányelv V. fejezetében a nemzeti szanálási hatóságok tekintetében felsorolt hatáskörök általuk való gyakorlására sor kerül;

- vii. a 24. cikk (16) bekezdésében előírt reorganizációs terv gazdasági életképessége, megvalósíthatósága és végrehajtása.

A nemzeti szanálási hatóságok zárójelentést nyújtanak be a Testületnek a szanálási rendszer végrehajtásáról.

- (2) A rendelkezésére bocsátott információk alapján a Testület utasításokat adhat a nemzeti szanálási hatóságoknak a szanálási rendszer végrehajtásának bármely aspektusával, különösen a 20. cikkben említett elemekkel, valamint a szanálási hatáskörökkel kapcsolatban.
- (3) A Bizottság – amennyiben ez szükséges a szanálási célok eléréséhez – a Testület ajánlását követően vagy saját kezdeményezésére felülvizsgálhatja a szanálási rendszerre vonatkozó határozatát és módosításokat fogadhat el.

26. cikk

A szanálási határozat végrehajtása

- (1) A nemzeti szanálási hatóságok meghozzák a 16. cikk (8) bekezdésében említett szanálási határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen azáltal, hogy ellenőrzik a 2. cikkben említett szervezeteket, meghozzák a(z) [] irányelv 64. cikkének megfelelő, szükséges intézkedéseket és biztosítják a(z) [] irányelvben meghatározott biztosítékok alkalmazását. A nemzeti szanálási hatóságok végrehajtják a Testület valamennyi nekik címzett határozatát.

E célból a nemzeti szanálási hatóságok a nemzeti jogban meghatározott feltételeknek megfelelően gyakorolják a(z) [] irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti hatásköreiket. A nemzeti szanálási hatóságok teljes körűen tájékoztatják a Testületet az említett hatáskörök gyakorlásáról. Valamennyi általuk hozott intézkedés megfelel a 16. cikk (8) bekezdésében említett határozatnak.

- (2) Amennyiben valamely nemzeti szanálási hatóság nem alkalmazta a 16. cikkben említett határozatot, vagy azt olyan módon alkalmazta, amely hátráltatja az e rendeletben foglalt szanálási célok elérését, a Testület jogosult elrendelni, hogy a szanálás alá vont intézmény:
- a) meghatározott jogokat, eszközöket és kötelezettségeket ruházzon át egy másik személyre;
- b) követelje meg a hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok átalakítását, amelyek esetében a vonatkozó szerződéses feltételek a 18. cikkben meghatározott körülmények esetén előírják az átalakítást.
- (3) A szanálás alá vont intézmény megfelel a (2) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatnak. Ezek a határozatok elsőbbséget élveznek valamennyi, a nemzeti szanálási hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott korábbi határozattal szemben.
- (4) A (2) bekezdésnek megfelelően hozott valamely határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a nemzeti hatóságoknak meg kell felelniük az említett határozatnak.

4. fejezet

Együttműködés

27. cikk

Együttműködési kötelezettség

- (1) A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet a szanálás előkészítése érdekében tesz. A Bizottság tagjaira és a Bizottság személyzetére a Testület által benyújtott valamennyi információ vonatkozásában a 79. cikkben meghatározott szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.
- (2) Az e rendelet szerinti kötelezettségeik ellátása során a Testület, a Bizottság, az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok és szanálási hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok a Testület és a Bizottság rendelkezésére bocsátják az összes olyan információt, amely azok feladatainak ellátásához szükséges.
- (3) Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során a Testület, a Bizottság, az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok és a szanálási hatóságok szorosan együttműködnek a szanálási tervezés, a korai beavatkozás és a szanálás 7–26. cikk szerinti szakaszában. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok a Testület és a Bizottság rendelkezésére bocsátják az összes olyan információt, amely azok feladatainak ellátásához szükséges.
- (4) E rendelet alkalmazásában, amennyiben az EKB felkéri a Testületet, hogy egy képviselője vegyen részt az EKB a(z) [] tanácsi rendelet 19. cikkének megfelelően létrehozott felügyeleti tanácsában, a Testület képviselőt nevez ki erre a célra.
- (5) E rendelet alkalmazásában a Testület kijelöl egy képviselőt, aki részt vesz az Európai Bankhatóság a(z) [] irányelv 113. cikkének értelmében létrehozott szanálási bizottságában.
- (6) A Testület szorosan együttműködik az európai pénzügyi stabilitási eszközzel (EFSF) és az európai stabilitási mechanizmussal (ESM), különösen, ha az EFSF vagy az ESM közvetett vagy közvetlen pénzügyi támogatást nyújtott vagy előreláthatóan ilyen támogatást fog nyújtani a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezeteknek, különösen a 24. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli körülmények fennállta esetén.
- (7) A Testület és az EKB egyetértési megállapodást köt egymással, amely meghatározza a (2) bekezdés szerinti együttműködés általános feltételeit. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felülvizsgálják és – a bizalmas információk megfelelő kezelése mellett – közzéteszik.

28. cikk

Információcsere az egységes szanálási mechanizmuson belül

- (1) A Testületre és a nemzeti szanálási hatóságokra egyaránt vonatkozik a jóhiszemű együttműködésre, valamint az információcsereire vonatkozó kötelezettség.

- (2) A Testület a Bizottság rendelkezésére bocsátja az e rendelet, valamint adott esetben az EUMSZ 107. cikke szerinti feladatok ellátásához szükséges valamennyi információt.

29. cikk

Együttműködés az egységes szanálási mechanizmuson belül és a csoportok kezelése

A(z) [] irányelv 12. cikkének (4), (5), (6) és (15) bekezdése, valamint 80–83. cikke nem alkalmazandó a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai között fennálló kapcsolatokra. Ehelyett e rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

30. cikk

Együttműködés a részt nem vevő tagállamokkal

Ha a csoporthoz részt vevő tagállamokban és részt nem vevő tagállamokban letelepedett szervezetek egyaránt tartoznak, az e rendelet szerint előírt bármely bizottsági jóváhagyás sérelme nélkül, a részt nem vevő tagállamokkal való együttműködés során a Testület képviseli a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait, a(z) [] irányelv 7., 8., 11., 12., 15., 50. és a 80–83. cikkének megfelelően.

31. cikk

Együttműködés a harmadik országok hatóságaival

A Bizottság és a Testület saját hatásköreiken belül kizárólagos felelősséggel rendelkeznek azért, hogy megkössék a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai nevében a(z) [] irányelv 88. cikkének (4) bekezdésében említett, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat, valamint az említett cikk (6) bekezdésének értelmében eleget tegyenek az említett megállapodásokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségnek.

5. fejezet

Vizsgálati hatáskör

32. cikk

Információkérés

- (1) A 7., 8., 11., 16. és 17. cikkben említett feladatok ellátása céljából a Testület akár közvetlenül, akár a nemzeti szanálási hatóságok révén kötelezheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy azok bocsássák a Testület rendelkezésére mindazokat az információkat, amelyek az e rendelet által a Testületre átruházott feladatok ellátásához szükségesek:
- a) a 2. cikkben említett szervezetek;
 - b) a 2. cikkben említett szervezetek alkalmazottai;
 - c) azok a harmadik felek, amelyek a 2. cikkben említett szervezetek kiszervezett feladatait vagy tevékenységeit látják el.

- (2) A 2. cikkben említett szervezetek és az (1) bekezdés b) pontjában említett személyek rendelkezésre bocsátják az (1) bekezdés szerint előírt információkat. A szakmai titoktartásra vonatkozó rendelkezések nem mentesítik az említett szervezeteket és személyeket az ilyen információk nyújtása alól. A kért információk nyújtása nem tekinthető a szakmai titoktartási kötelezettség megszegésének.
- (3) Ha a Testület az információkat közvetlenül az említett szervezetektől és személyektől szerzi meg, úgy ezeket az információkat hozzáférhetővé kell tennie az érintett nemzeti szanálási hatóságok számára.
- (4) A Testület részére a szanálási hatáskörébe tartozó valamennyi intézmény vonatkozásában folyamatosan biztosítani kell a saját tőkére, a likviditásra, az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó összes olyan információ megszerzését, amely szükséges a szanálási célok eléréséhez.
- (5) A Testület, az illetékes hatóságok és a nemzeti szanálási hatóságok egyetértési megállapodást köthetnek, amely rendelkezéseket tartalmaz az információcserére alkalmazandó eljárás vonatkozásában.
- (6) A illetékes hatóságok, ideértve adott esetben az EKB-t is, és a nemzeti szanálási hatóságok együttműködnek a Testülettel annak érdekében, hogy megállapítsák, időközben rendelkezésre áll-e a kért információk némelyike vagy teljes köre. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok, ideértve adott esetben az EKB-t is, vagy a nemzeti szanálási hatóságok a Testület rendelkezésére bocsátják az említett információkat.

33. cikk

Általános vizsgálatok

- (1) A 7., 8., 11., 16., és 17. cikkben említett feladatok ellátása céljából a Testület a vonatkozó uniós jogban foglalt feltételek fenntartása mellett, bármilyen szükséges vizsgálatot elvégezhet a 32. cikk (1) bekezdésében említett, valamely részt vevő tagállamban letelepedett vagy ott tartózkodó személy tekintetében.

E célból a Testület az alábbiakra jogosult:

- a) dokumentumok benyújtásának előírása;
 - b) a 32. cikk (1) bekezdésében említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint másolatok és kivonatok készítése az ilyen könyvekből és nyilvántartásokból;
 - c) írásbeli vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése a 32. cikk (1) bekezdésében említett bármely személytől, annak képviselőjétől vagy munkatársától;
 - d) bármely más személy megkérdezése, aki beleegyezését adja a vizsgálat tárgyára vonatkozó információgyűjtés céljára történő meghallgatáshoz;
- (2) A 32. cikk (1) bekezdésében említett személyek alávetik magukat a Testület határozata alapján indított vizsgálatoknak.

Ha egy személy akadályozza a vizsgálat lefolytatását, azon részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságai, amelyben a vonatkozó telephelyek találhatóak, megadják – a nemzeti jognak megfelelő – szükséges segítséget ahhoz, hogy a Testület hozzáférjen a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek telephelyeihez.

34. cikk

Helyszíni ellenőrzések

- (1) A 7., 8., 11., 16., és 17. cikkben említett feladatok ellátása céljából, és a vonatkozó uniós jogban meghatározott egyéb feltételek fenntartása mellett a Testület – az érintett nemzeti szanálási hatóságok előzetes értesítését követően – valamennyi szükséges helyszíni ellenőrzés lefolytatására jogosult a 32. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek telephelyein. Ha az ellenőrzés megfelelő lefolytatása és eredményessége ezt szükségessé teszi, a Testület a helyszíni ellenőrzést az érintett jogi személyek előzetes értesítése nélkül is lefolytathatja.
- (2) A Testület által a helyszíni ellenőrzés végrehajtására felhatalmazott tisztviselők és más személyek egyrészt jogosultak belépni azon jogi személyek telephelyeire és területeire, amelyek ellen a Testület 32. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott határozata értelmében vizsgálat indul, másrészt jogosultak a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított valamennyi hatáskör gyakorlására.
- (3) A 32. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek kötelesek alávetni magukat a Testület határozata alapján indított helyszíni ellenőrzésnek.
- (4) A helyszíni ellenőrzés lefolytatása szerinti tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak tisztviselői, valamint az említett hatóságok által felhatalmazott vagy kijelölt egyéb kísérő személyek a Testület felügyelete és koordinációja mellett aktívan segítik a Testület tisztviselőit és a Testület által felhatalmazott egyéb személyeket. E célból jogosultak a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörök gyakorlására. Az érintett részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai is jogosultak a helyszíni vizsgálatokon való részvételre.
- (5) Amennyiben a Testület tisztviselői és más a Testület által felhatalmazott kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy ellenszegül az (1) bekezdés értelmében elrendelt ellenőrzésnek, az érintett részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságai – összhangban a nemzeti joggal – segítséget nyújtanak a szükséges mértékben. E segítségnyújtás – az ellenőrzéshez szükséges mértékig – magában foglalja a telephelyek, könyvek vagy nyilvántartások lefoglalását is. Amennyiben az érintett nemzeti szanálási hatóságok nem jogosultak ennek a hatáskörnek a gyakorlására, úgy az arra vonatkozó hatáskörüket gyakorolják, hogy a szükséges mértékben segítséget kérjenek más nemzeti szanálási hatóságoktól.

35. cikk

Az igazságügyi hatóság által adott felhatalmazás

- (1) Ha a 34. cikk (1) és (2) bekezdésében vagy a 34. cikk (5) bekezdésében előírt helyszíni ellenőrzéshez a nemzeti jogszabályok értelmében valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, úgy kérelmezni kell ezt az engedélyt.
- (2) Amennyiben sor kerül az (1) bekezdésben említett engedély kérelmezésére, a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy a Testület határozata hiteles-e, valamint hogy az előírányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve nem túlzottak-e, figyelemmel a helyszíni ellenőrzés tárgyára. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzése során a nemzeti igazságügyi hatóság kérheti a Testület részletes magyarázatát, különös tekintettel azokra az okokra, amelyek alapján a Testületben az a gyanú merült fel, hogy sor került a 26. cikkben említett jogi aktusok

megsértésére, továbbá a feltételezett jogsértés súlyosságára és a kényszerítő intézkedések hatálya alá vont személy részvételére. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére a Testület aktáiban fellelhető információkat. A Testület határozatának jogszerűségét csak az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül.

6. fejezet

Szankcionálási hatáskör

36. cikk

Pénzbírságok

- (1) Ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a 2. cikkben említett szervezet szándékosan vagy gondatlanul elkövette a (2) bekezdésben említett kötelezettségszegések valamelyikét, a Testület utasítja az érintett nemzeti szanálási hatóságot arra, hogy a(z) [] irányelvnek megfelelően szabjon ki bírságot a 2. cikkben említett szervezetre.
Az ilyen szervezet által elkövetett kötelezettségszegést szándékosan elkövetettnek kell tekinteni, amennyiben léteznek olyan objektív tényezők, amelyek bizonyítják, hogy a szervezet vagy annak felső vezetése szándékosan követte el azt.
- (2) A 2. cikkben említett szervezetekre a következő kötelezettségszegések miatt szabható ki pénzbírság:
 - a) amennyiben nem adják meg a 32. cikknek megfelelően kért információt;
 - b) amennyiben nem vetik alá magukat a 33. cikknek megfelelő általános vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek, továbbá nem nyújtják be a 32. cikknek megfelelően kért információkat;
 - c) amennyiben nem nyújtanak a 66. vagy 67. cikk szerinti hozzájárulást az Alaphoz;
 - d) amennyiben nem felelnek meg a Testület által a 24. cikk szerint nekik címzett határozatnak.
- (3) A nemzeti szanálási hatóságok közzéteszik az (1) bekezdés alapján kiszabott valamennyi pénzbírságot. Ha a közzététel aránytalan kárt okozna az érintett feleknek, a nemzeti szanálási hatóság a felek kilétének felfedése nélkül teszi közzé a szankciókat.
- (4) Tekintettel a következetes, hatékony és eredményes végrehajtási intézkedések bevezetésére és e rendelet közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítására, a Testület a pénzbírságok és kényszerítő bírságok nemzeti szanálási hatóságok általi alkalmazásáról szóló iránymutatásokat bocsát ki.

37. cikk

Kényszerítő bírságok

- (1) A Tanács utasítja az érintett nemzeti szanálási hatóságot, hogy a(z) [] irányelvnek megfelelően szabjon ki kényszerítő bírságot a 2. cikkben említett szervezetre annak érdekében, hogy kötelezze

- a) valamely hitelintézetet a 32. cikknek megfelelően elfogadott határozatnak való megfelelésre;
 - b) a 32. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt a fenti cikk szerinti határozatban előírt információk teljes körű benyújtására;
 - c) a 33. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt arra, hogy vesse alá magát a vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul állítsa elő a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, és egészítse ki, illetve javítsa ki az említett cikknek megfelelően hozott határozat által elrendelt vizsgálat során előírt egyéb információkat;
 - d) a 34. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt arra, hogy vesse alá magát az említett cikknek megfelelően elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.
- (2) A kényszerítő bírságnak hatékornak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírság napi alapon kerül kiszabásra egészen addig, amíg a hitelintézet vagy az érintett személy megfelel az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett vonatkozó határozatnak.
- (3) A kényszerítő bírságot legfeljebb hat hónapos időszakra lehet kiszabni.

III. RÉSZ INTÉZMÉNYI KERET

I. CÍM

A TESTÜLET

38. cikk

Jogállás

- (1) Ezennel létrejön az Egységes Szanálási Testület. A Testület a feladatainak megfelelő konkrét struktúrával rendelkező európai uniós ügynökség. A Testület jogi személyiséggel rendelkezik.
- (2) A Testületet valamennyi tagállamban az a legteljesebb jogképesség illeti meg, amellyel a nemzeti jog szerint jogi személy rendelkezhet. A Testület jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azt elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.
- (3) A Testületet az ügyvezető igazgató képviseli.

39. cikk

A Testület összetétele

- (1) A Testület tagjai:
 - a) az ügyvezető igazgató;
 - b) az ügyvezetőigazgató-helyettes;
 - c) egy, a Bizottság által kinevezett tag;
 - d) egy, az EKB által kinevezett tag;
 - e) egy, a részt vevő tagállamok által kinevezett, az adott nemzeti szanálási hatóságot képviselő tag.
- (2) Az ügyvezető igazgató, az ügyvezetőigazgató-helyettes, valamint a Testület Bizottság és EKB által kinevezett tagjainak hivatali ideje öt évre szól. A hivatali idő – az 53. cikk (6) bekezdését figyelembe véve – nem hosszabbítható meg.
- (3) A Testület adminisztratív és igazgatási struktúrája az alábbiakból áll:
 - a) a Testület plenáris ülése, amelyen végrehajtásra kerülnek a 47. cikkben meghatározott feladatok;
 - b) a Testület vezetői ülése, amelyen végrehajtásra kerülnek az 51. cikkben meghatározott feladatok;
 - c) az ügyvezető igazgató, aki végrehajtja az 53. cikkben meghatározott feladatokat.

40. cikk

Az uniós jogszabályoknak való megfelelés

A Testület az uniós jogszabályoknak, különösen az e rendelet értelmében hozott bizottsági határozatoknak megfelelően végzi munkáját.

41. cikk

Elszámoltathatóság

- (1) A Testület a (2)–(8) bekezdésnek megfelelően e rendelet végrehajtása tekintetében elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (2) A Testület évente nyújt be jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásáról.
- (3) Az ügyvezető igazgató a jelentést nyilvánosan terjeszti az Európai Parlament és a Tanács elé.
- (4) Az Európai Parlament kérésére az ügyvezető igazgató részt vesz a Parlament illetékes bizottságai által tartott, a szanálási feladatai végrehajtásáról szóló meghallgatáson.
- (5) A Tanács kérésére a Tanács meghallgathatja az ügyvezető igazgatót szanálási feladatainak végrehajtásáról.
- (6) A Testület saját eljárásainak megfelelően szóban vagy írásban ad választ az Európai Parlament vagy a Tanács által hozzá intézett kérdésekre bármely olyan részt vevő tagállam képviselőinek jelenlétében, amelynek pénzneme nem az euró.
- (7) Az ügyvezető igazgató kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével és alelnökeivel, amennyiben ezek a megbeszélések szükségesek ahhoz, hogy az Európai Parlament gyakorolhassa a Szerződésben foglalt hatásköreit. Annak érdekében, hogy az EKB-ra, mint a kapcsolódó uniós jogszabályok szerinti illetékes hatóságra rótt titoktartási kötelezettségeknek megfelelően biztosítható legyen a teljes titoktartás, megállapodást kell kötni az Európai Parlament és a Testület között e megbeszélések szervezési módjának részleteiről.
- (8) A Parlament által folytatott bárminemű vizsgálat során a Testület az EUMSZ-nek megfelelően együttműködik a Parlamenttel. A Testület és a Parlament megköti a megfelelő megállapodásokat a demokratikus elszámolási kötelezettség gyakorlásának és az e rendelettel a Testületre ruházott feladatok végrehajtása feletti felügyelet gyakorlati részleteiről. E megállapodások kiterjednek többek között az információhoz való hozzáférésre, a vizsgálatok során tanúsított együttműködésre és az ügyvezető igazgató kiválasztási eljárására vonatkozó információkra.

42. cikk

Nemzeti parlamentek

- (1) A Testület specifikus feladataiból adódóan a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei saját eljárásaikon keresztül felkérhetik a Testületet, hogy írásban

válaszoljon az e rendelet értelmében rá ruházott feladatokkal kapcsolatban a nemzeti parlamentek által hozzá intézett észrevételekre vagy kérdésekre.

- (2) Valamely részt vevő tagállam nemzeti parlamentje felkérheti az ügyvezető igazgatót, hogy a nemzeti szanálási hatóság képviselőjével együtt vegyen részt a szóban forgó tagállam hitelintézeteinek szanálásával kapcsolatos eszmecserén.
- (3) E rendelet nem sérti a nemzeti szanálási hatóságoknak a nemzeti parlamentek felé történő – a nemzeti jogszabályoknak megfelelő – elszámolási kötelezettségét azon feladatok végrehajtása tekintetében, amelyeket e rendelet nem ruház a Testületre vagy a Bizottságra.

43. cikk

Függetlenség

- (1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok elvégzése során a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok függetlenül és a közérdeknek megfelelően járnak el.
- (2) A Testület 40. cikk (2) bekezdésében említett tagjai függetlenül és objektíven járnak el az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

44. cikk

Székhely

A Testület székhelye Brüsszelben, Belgiumban lesz.

II. CÍM

A TESTÜLET PLENÁRIS ÜLÉSE

45. cikk

A plenáris üléseken való részvétel

A Testület valamennyi tagja részt vesz a plenáris üléseken.

46. cikk

Feladatok

- (1) Plenáris ülésén a Testület:
 - a) a 49. cikk (1) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató által előterjesztett tervezet alapján minden év november 30-ig elfogadja a Testület következő évre vonatkozó éves munkaprogramját, és továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak;
 - b) az 59. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadja a Testület éves költségvetését;

- c) a 68. cikknek megfelelően döntést hoz a finanszírozási megoldások közötti önkéntes kölcsönnyújtásról, a 72. cikknek megfelelően a nemzeti finanszírozási megoldások kölcsönössé tételéről és a 73. cikknek megfelelően a betétbiztosítási rendszereknek történő hitelezésről;
- d) éves tevékenységi jelentést fogad el a Testület 42. cikkben említett tevékenységeiről. E jelentés részletes magyarázatokkal szolgál a költségvetés végrehajtásáról;
- e) a 61. cikknek megfelelően elfogadja a Testületre alkalmazandó pénzügyi szabályokat;
- f) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;
- g) a tagokkal kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozóan szabályokat fogad el;
- h) elfogadja eljárási szabályzatát;
- i) a (2) bekezdésnek megfelelően a Testület személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevező hatóságra, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket²⁵ (a továbbiakban: kinevezési hatáskörök);
- j) a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban megfelelő végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek betartására vonatkozóan;
- k) a személyzeti szabályzatnak és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételeknek megfelelően kinevez egy, a feladatai ellátását illetően hivatalában független, számvitelért felelős tisztviselőt;
- l) biztosítja a különböző, belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások és ajánlások megfelelő követését;
- m) elfogadja az összes, a Testület belső struktúrájának kialakításával összefüggő határozatot és szükség esetén azok módosításait.

- (2) A Testület plenáris ülésén a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el a vonatkozó kinevezési hatásköröknek az ügyvezető igazgatóra történő átruházásáról, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a kinevezési hatáskörök felfüggeszthetők. Az ügyvezető igazgatót fel kell hatalmazni e jogkörök átruházására.

Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, a Testület határozat útján plenáris ülésén ideiglenesen felfüggesztheti az ügyvezető igazgatóra ruházott és ez utóbbi által továbbruházott kinevezési hatásköröket, és azokat maga gyakorolhatja vagy tagjainak egyikére vagy az ügyvezető igazgató kivételével valamely másik munkatársra ruházhatja.

25

47. cikk

A Testület plenáris ülésének ülésnapjai

- (1) A Testület plenáris üléseit az ügyvezető igazgató hívja össze.
- (2) A Testület plenáris ülésének keretében évente legalább két rendes ülést tart. Ezenfelül az ügyvezető igazgató kezdeményezésére, a Bizottság kérésére és a Testület tagjai legalább egyharmadának kérésére ül össze.
- (3) A Testület plenáris ülése felkérhet megfigyelőket, hogy ad hoc jelleggel vegyenek részt az üléseken.
- (4) A Testület biztosítja a plenáris ülésének titkárságát.

48. cikk

Döntéshozatali folyamat

- (1) A Testület plenáris ülésén a tagok egyszerű többségével hoz határozatot. A 47. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett határozatokat azonban tagjainak kétharmados többségével hozza.
- (2) Az ügyvezető igazgató részt vesz a szavazáson.
- (3) A Testület elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat részletesen rendelkezik a szavazás szabályairól és különösen arról, hogy egy tag milyen feltételek mellett járhat el egy másik tag nevében, valamint adott esetben a határozatképesség feltételeiről.

III. CÍM

A TESTÜLET VEZETŐI ÜLÉSE

49. cikk

A vezetői üléseken való részvétel

- (1) A (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel, a Testület 40. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett tagjai részt vesznek a Testület vezetői ülésein.
- (2) A csupán egyetlen részt vevő tagállamban letelepedett, a 2. cikkben említett szervezetről vagy szervezetcsoportról folytatott tárgyalások esetében az 52. cikk (1) és (3) bekezdésének megfelelően a szóban forgó tagállam által kinevezett tag is részt vesz a tárgyalásokon és a döntéshozatali folyamatban.
- (3) Egy több országban tevékenykedő csoportról folytatott tárgyalások esetében a csoportszintű szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam által kinevezett tag és az összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalat vagy szervezet székhelye szerinti tagállamok által kinevezett tagok az 52. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően részt vesznek a tárgyalásokon és a döntéshozatali folyamatban.

50. cikk

Feladatok

- (1) A Testület plenáris ülésének munkáját a Testület vezetői ülése segíti.
- (2) A Testület a vezetői ülésén:
 - a) előkészíti a Testület által a plenáris ülésén jóváhagyandó határozatokat;
 - b) meghoz minden, e rendelet végrehajtásához szükséges határozatot.Ennek keretében:
 - i. a lehető leghamarabb a Bizottság rendelkezésére bocsátja a vonatkozó információkat annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság elvégezze az értékelést és a 16 cikk (6) bekezdésének megfelelően indokolással ellátott határozatot hozzon;
 - ii. döntést hoz a Testület költségvetésének II., az Alapra vonatkozó részéről.
- (3) A Testület szükség esetén – a sürgősség miatt – vezetői ülésén bizonyos ideiglenes határozatokat hozhat a Testület plenáris ülésének nevében, különösen igazgatási kérdésekben, ideértve a költségvetési kérdéseket is.
- (4) A Testület az ügyvezető igazgató kezdeményezésére vagy tagjainak kérésére tart vezetői ülést.
- (5) A Testület plenáris ülésén meghatározza a Testület által a vezetői ülés keretében alkalmazandó eljárási szabályzatot.

51. cikk

Döntéshozatal

- (1) A csak egy részt vevő tagállamban letelepedett szervezetről vagy csoportról folytatott tárgyalások esetében a Testület vezető ülésein a részt vevő tagok egyszerű többségével hozza meg határozatait. Azon szavazatszám esetén az ügyvezető igazgató szavazata dönt.
- (2) Több országban tevékenykedő csoportról folytatott tárgyalások esetében a Testület vezetői ülésein a részt vevő tagok egyszerű többségével hozza meg határozatait. A Testület 40. cikk (2) bekezdésében említett tagjai és a csoportszintű szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam által kinevezett tag mind egy-egy szavazattal rendelkeznek. A többi részt vevő tag egy szavazaton osztozik: mindegyiküknek az egy szavazat annyiad része jut, ahány nemzeti szanálási hatóság van az összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalatok vagy szervezetek székhelye szerinti tagállamokban. Azon szavazatszám esetén az ügyvezető igazgató szavazata dönt.
- (3) A 65. cikkben említett célszint eléréséig valamely tagállam által kinevezett tag egyszer kérheti a Testület általi további megvitatást, amennyiben egy függőben lévő határozat sérti a szóban forgó tagállam költségvetési hatásköreit.
- (4) A Testület vezetői ülésén elfogadja és nyilvánosságra hozza a vezetői ülés keretében alkalmazandó eljárási szabályzatot.

A Testület vezetői ülésének üléseit az ügyvezető igazgató hívja össze saját kezdeményezésére vagy két tag kérésére, és azokat az ügyvezető igazgató

elnökletével folytatják. A Testület vezetői üléseire ad hoc jelleggel megfigyelőket hívhat.

IV. CÍM

AZ ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ ÉS AZ ÜGYVEZETŐIGAZGATÓ-HELYETTES

52. cikk

Kinevezés és feladatok

- (1) A Testület elnöke az állandó ügyvezető igazgató, aki nem lát el egyéb nemzeti szintű hivatali feladatokat.
- (2) Az ügyvezető igazgató az alábbiakért felel:
 - a) a Testület munkájának előkészítése a plenáris és vezetői ülésekre, valamint az ülések összehívása és elnöklése;
 - b) valamennyi személyzeti ügy;
 - c) a napi adminisztrációs ügyek elvégzése;
 - d) a Testület költségvetésének az 59. cikk (3) bekezdésével összhangban történő végrehajtása;
 - e) a Testület irányítása;
 - f) a Testület éves munkaprogramjának végrehajtása;
 - g) az ügyvezető igazgató minden évben jelentéstervezetet készít, amelynek egy szakasza a Testület szanálási tevékenységeiről, egy másik pedig a pénzügyi és igazgatási kérdésekről szól.
- (3) Az ügyvezető igazgató munkáját az ügyvezetőigazgató-helyettes segíti.

Az ügyvezető igazgató távollétében feladatait az ügyvezetőigazgató-helyettes látja el.
- (4) Az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest érdemeik, képességeik, a banki szakértelem, a pénzügyi kérdések ismerete, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás szempontjából releváns tapasztalataik alapján nevezik ki.
- (5) A Testület plenáris ülésének meghallgatását követően a Bizottság javaslatot tesz a Tanácsnak az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes kinevezésére alkalmas jelöltekre. A Tanács az Európai Parlament meghallgatását követően kinevezi az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest.
- (6) A 40. cikk (2) bekezdésétől eltérve az e rendelet hatálybalépését követően kinevezett első ügyvezetőigazgató-helyettes hivatali ideje három évre szól; e hivatali idő egyszer hosszabbítható meg, ötéves időtartamra. Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes utódaik kinevezéséig hivatalban maradnak.
- (7) Az az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes, akinek hivatali idejét meghosszabbították, a teljes hivatali idő lejártát követően nem vehet részt az azonos munkakör betöltésére irányuló kiválasztási eljárásban.
- (8) Amennyiben az ügyvezető igazgató vagy az ügyvezetőigazgató-helyettes már nem felel meg a feladataik teljesítéséhez szükséges feltételeknek vagy súlyos kötelességszegést követett el, a Tanács a Bizottság javaslatára és az Európai

Parlament meghallgatását követően felmentheti megbízatása alól az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest.

53. cikk

Függetlenség

- (1) Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes a Bizottság és a Testület határozatainak megfelelően hajtja végre feladatait.
A Testületen belüli tárgyalásokon és döntéshozatali folyamatokban való részvétel során az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes nem kérhet és nem fogadhat el utasítást uniós intézményektől vagy szervektől –saját nézeteit kell kifejeznie és függetlenül kell szavaznia. A szóban forgó tárgyalásokon és döntéshozatali folyamatokban az ügyvezetőigazgató-helyettes nem tartozik az ügyvezető igazgató fennhatósága alá.
- (2) Sem a tagállamok, sem más köz- vagy magánjogi jogalanyok nem befolyásolhatják az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest feladataik végrehajtásában.
- (3) Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes – a 78. cikk (6) bekezdésében említett személyzeti szabályzattal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

V. CÍM

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

1. fejezet

Általános rendelkezések

54. cikk

Források

A Testület felel az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásához szükséges anyagi és személyi erőforrások biztosításáért.

55. cikk

Költségvetés

- (1) A Testület tervezett bevételeit és kiadásait minden – a naptári évvel egybeeső – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Testület költségvetésében fel kell tüntetni.
- (2) A Testület költségvetésének bevételei és kiadásai egyensúlyban vannak.
- (3) A költségvetés két részből áll: az I. rész a Testület igazgatására, a II. rész a az Alap kezelésére vonatkozik.

56. cikk

A költségvetés I., a Testület igazgatására vonatkozó része

- (1) A költségvetés I. részének bevételei a 62. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulásokból tevődnek össze.
- (2) A költségvetés I. részének kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos és működési költségeket.

57. cikk

A költségvetés II., az Alap kezelésére vonatkozó része

- (1) A költségvetés II. részének bevételei elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
 - a) a részt vevő tagállamokban létesített intézmények által a 62. cikknek megfelelően fizetett hozzájárulások, a 62. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett éves hozzájárulás kivételével;
 - b) a 68. cikk (1) bekezdésének megfelelően a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb szanálásfinanszírozási megoldásokból kapott kölcsön;
 - c) a 69. cikknek megfelelően a pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől kapott kölcsön;
 - d) a 70. cikknek megfelelően az Alap tulajdonában lévő összegek befektetéséből befolyó hozam.
- (2) A költségvetés II. részének kiadásai elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
 - a) a 71. cikkben feltüntetett célokra fordított kiadások;
 - b) a 70. cikknek megfelelően megvalósított befektetések;
 - c) a 68. cikk (1) bekezdésének megfelelően a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb szanálásfinanszírozási megoldásokból kapott kölcsönre fizetett kamatok;
 - d) a 69. cikknek megfelelően pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől kapott kölcsönre fizetett kamatok.

58. cikk

A költségvetés megállapítása és végrehajtása

- (1) Az ügyvezető igazgató minden év február 15-éig elkészíti a Testület következő évre vonatkozó bevételeinek és kiadásainak becslését és legkésőbb március 31-ig elküldi azt a Testületnek a plenáris ülésen való jóváhagyás céljából.
- (2) A Testület költségvetését a költségvetési tervezet alapján a Testület plenáris ülésén fogadják el. A költségvetést szükség esetén megfelelően ki kell igazítani.
- (3) Az ügyvezető igazgató végrehajtja a Testület költségvetését.

59. cikk

Audit és ellenőrzés

- (1) A Testületen belül létre kell hozni a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelően végrehajtandó belső audit feladatkörét. A Testület által kinevezett belső ellenőr felel a Testület költségvetés-végrehajtási rendszerei és eljárásai megfelelő működésének ellenőrzéséért.
- (2) A belső ellenőr az igazgatási és ellenőrzési rendszerek minőségéről szóló független vélemények kibocsátása, valamint a műveletek végrehajtási feltételeinek javítását és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás támogatását célzó ajánlások megfogalmazása révén tanácsot ad a Testületnek a kockázatkezeléssel kapcsolatban.
- (3) A belső ellenőr feladatainak ellátására alkalmas belső ellenőrzési rendszerek és eljárások bevezetéséért a Testület felelős.

60. cikk

Az elszámolás bemutatása és mentesítés

- (1) Az ügyvezető igazgató engedélyezésre jogosult tisztviselő is egyben.
- (2) A Testület számvitelért felelős tisztviselője a következő pénzügyi év március 1-jéig elküldi az előzetes beszámolót az Európai Számvevőszéknek.
- (3) A Testület vezetői ülése minden év március 31-ig továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek a Testület előző pénzügyi évre vonatkozó előzetes beszámolóját.
- (4) A Testület előzetes beszámolójára vonatkozó európai számvevőszéki észrevételeinek kézhezvételét követően az ügyvezető igazgató saját felelősségére elkészíti a Testület végleges elszámolását, és azt benyújtja a Testületnek a plenáris ülésen való jóváhagyásra.
- (5) Az ügyvezető igazgató minden pénzügyi évet követő július 1-jéig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek a végleges elszámolást.
- (6) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre.
- (7) A végleges elszámolást a következő év november 15-ig ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.
- (8) A Testület plenáris ülésén mentesítést ad az ügyvezető igazgatónak a költségvetés végrehajtása tekintetében.
- (9) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlament részére – annak kérésére – megküld minden, a Testület beszámolójával kapcsolatos tájékoztatást.

61. cikk

Pénzügyi szabályok

A Testület az Európai Számvevőszékkel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja a költségvetésének megállapítására és végrehajtására vonatkozó eljárást meghatározó belső pénzügyi rendelkezéseket.

Amennyiben az a Testület sajátos jellegével összeegyeztethető, a pénzügyi rendelkezések az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkének megfelelően az EUMSZ értelmében létrehozott szervekre vonatkozóan elfogadott költségvetési keretrendeleten alapulnak.²⁶

62. cikk

Pénzügyi hozzájárulások

- (1) A 2. cikkben említett szervezetek e rendeletnek és az (5) bekezdés értelmében elfogadott hozzájárulásokról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően hozzájárulnak a Testület költségvetéséhez. A hozzájárulások a következőkből állnak:
 - a) az igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulások;
 - b) az Alap 65. cikkben meghatározott célszintjének eléréséhez szükséges, a 66. cikknek megfelelően kiszámított éves előzetes hozzájárulások;
 - c) a 67. cikknek megfelelően kiszámított rendkívüli utólagos hozzájárulások.
- (2) A hozzájárulások összegét olyan szinten kell rögzíteni, amely biztosítja, hogy a bevétel alapvetően elegendő a Testület költségvetésének évente történő kiegyensúlyozásához és az Alap funkcióinak ellátásához.
- (3) A Testület az (5) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően, az érintett szervezethez intézett határozatban megállapítja a 2. cikkben említett egyes szervezetek által fizetendő hozzájárulások összegét. A Testület eljárási, beszámolási és egyéb szabályokat alkalmaz annak biztosítása érdekében, hogy a hozzájárulásokat teljes mértékben és időben kifizessék.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően beszédett összegek csak e rendelet céljaira vehetők igénybe.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:
 - a) a hozzájárulások típusa, azok felhasználási területei, a hozzájárulások összegének kiszámítási és kifizetési módja;
 - b) a (3) bekezdésben említett, a hozzájárulások teljes mértékben és időben történő befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb szabályok;

²⁶ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

- c) az azon intézményekre vonatkozó hozzájárulási rendszer, amelyek azután is működhetnek, miután az Alap elérte a célszintet;
- d) a Testület teljes körű működőképessé válását megelőzően az igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulások.

63. cikk

Csalás elleni intézkedések

- (1) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni, az 1073/1999/EK rendelet szerinti küzdelem megkönnyítése céljából a Testület működésének megkezdésétől számított hat hónapon belül csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és az e megállapodás mellékletében található minta alapján elfogadja a Testület személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.
- (2) Az Európai Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások kedvezményezettjeinél, valamint a Testületen keresztül uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.
- (3) Az OLAF az 1073/1999/EK rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK rendeletben meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzést és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy a Testület által finanszírozott valamely szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy egyéb, az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység.

2. fejezet

Az Egységes Bankszanálási Alap

1. SZAKASZ

AZ ALAP LÉTREHOZÁSA

64. cikk

Általános rendelkezések

- (1) Ezúton létrehozásra kerül az Egységes Szanálási Testület.
- (2) A Testület csak a II. rész I. címében meghatározott szanálási eszközök és hatáskörök hatékony végrehajtásának biztosítása céljából, a 12., illetve 13. cikkben meghatározott szanálási célokkal és a szanálásra vonatkozó elvekkel összhangban veszi igénybe az Alapot. Az Alap kiadásaiért és veszteségeért az uniós költségvetés semmilyen körülmények között nem tehető felelőssé.
- (3) Az Alap a Testület tulajdonában van.

65. cikk

Az Alap célszintje

- (1) Az e rendelet hatálybalépésétől számított legfeljebb tízéves időszakban az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek el kell érniük a részt vevő tagállamok területén engedélyezett összes hitelintézet azon betétei összegének legalább 1 %-át, mely betétek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítás hatálya alá tartoznak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban a 66. cikk szerint kiszámított és a 62. cikk szerint beszédett, az Alapba irányuló hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során, kivéve, ha – a körülményektől függően – a kedvező piaci feltételek vagy finanszírozási szükségletek figyelembevételével előrehozhatók.
- (3) Abban az esetben, ha az Alap az (1) bekezdésben említett teljes összeg 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesít, a Testület legfeljebb négy évvel hosszabbíthatja meg a kezdeti időszakot.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege a (1) bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig a 66. cikk szerint kiszámított hozzájárulásokat kell beszédni. Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege nem éri el a célszint felét, az éves hozzájárulások összege nem lehet alacsonyabb a célszint egynegyedénél.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek részletesen meghatározzák a következőket:
 - a) az Alapba irányuló, a (2) bekezdés szerint kiszámított hozzájárulásoknak az időszak során történő elosztására vonatkozó feltételek;
 - b) azon körülmények, amelyek között a hozzájárulások kifizetését előre lehet hozni a (2) bekezdésnek megfelelően;
 - c) az azon évek számának meghatározására vonatkozó feltételek, amelyekkel az (1) bekezdésben említett kezdeti időszak a (3) bekezdés szerint meghosszabbítható;
 - d) a (4) bekezdésben meghatározott éves hozzájárulások megállapítására vonatkozó feltételek.

66. cikk

Előzetes hozzájárulások

- (1) Az egyes intézmények hozzájárulását legalább évente be kell szedni és az intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és a részt vevő tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény aggregált, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettsége összegének az aránya alapján kell megállapítani.

A hozzájárulást az egyes intézmények kockázati profiljával arányosan a(z) [...] irányelv 94. cikkének (7) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott feltételeknek megfelelően kell kiigazítani.

- (2) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 65. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és a Testület általi kizárólagos felhasználásra, a 71. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra vannak kijelölve. A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek aránya nem haladhatja meg az (1) bekezdésnek megfelelően beszédett hozzájárulás teljes összegének 30 %-át.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek részletesen meghatározzák a következőket:
- a) az (1) bekezdésben említett egyéni hozzájárulások kiszámításának módja;
 - b) a (2) bekezdésben említett fizetési kötelezettségeket fedező biztosíték minősége;
 - c) a (2) bekezdésben említett fizetési kötelezettség-arányok kiszámításának feltételei.

67. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

- (1) Ha a rendelkezésre álló pénzeszközök nem elegendőek az Alap igénybevétele kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a hiányzó összegek fedezésére a Testület a 62. cikknek megfelelően rendkívüli utólagos hozzájárulást szed be a részt vevő tagállamok területén engedélyezett intézményektől. Ezek a rendkívüli hozzájárulások a 66. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően kerülnek elosztásra az intézmények között.
- (2) A Testület a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően részlegesen vagy teljesen mentesíthet egy intézményt a rendkívüli utólagos hozzájárulások (1) bekezdés szerinti fizetési kötelezettsége alól, amennyiben a 66. cikkben és e cikk (1) bekezdésében említett befizetések összege veszélyeztetné más hitelezők vele szembeni követeléseinek rendezését. Ilyen mentesség legfeljebb 6 hónapos időtartamra adható, azonban a hitelintézet kérésére megújítható.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyeknek megfelelően a 2. cikkben említett szervezet részlegesen vagy teljesen mentesülhet a (2) bekezdés szerinti utólagos hozzájárulások alól.

68. cikk

A finanszírozási megoldások közötti önkéntes kölcsönnyújtás

- (1) A Testület kérelmezhet az Alap számára a részt nem vevő tagállamokon belüli minden egyéb szanálásfinanszírozási megoldástól történő hitelfelvételt, amennyiben:
- a) a 66. cikk szerint beszédett összegek nem elegendőek az Alap igénybevétele kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére;

- b) a 67. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre;
 - c) a 69. cikkben előírt alternatív finanszírozási eszközök nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.
- (2) E kérelemről a szanálásfinanszírozási megoldások a(z) [] irányelv 97. cikkével összhangban döntenek. A hitelfeltételekre a szóban forgó [] irányelv 97. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja alkalmazandó.

69. cikk

Alternatív finanszírozási módok

- (1) Amennyiben a 66. és 67. cikknek megfelelően beszedett összegek nem állnak azonnal rendelkezésre vagy nem fedezik az Alap igénybevétele során felmerülő költségeket, a Testület pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől kölcsönszerződést köthet vagy más formájú pénzügyi támogatást vehet igénybe az Alap számára.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kölcsönt, illetve a pénzügyi támogatás egyéb formáit a 62. cikknek megfelelően a hitel lejáratí idején belül teljes egészében vissza kell fizetni.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott kölcsönfelvétel igénybevétele során felmerült költségeket a Testület viseli, nem pedig az uniós költségvetés vagy a részt vevő tagállamok.

2. SZAKASZ

AZ ALAP KEZELÉSE

70. cikk

Befektetések

- (1) A Testület kezeli az Alapot és kérheti a Bizottságot, hogy végezzen el bizonyos, az Alap kezeléséhez kapcsolódó feladatokat.
- (2) A szanálás alatt álló intézménytől vagy hídbanktól kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem kizárólagos kedvezményezettje az Alap.
- (3) A Testület az Alapban tartott összegeket a részt vevő tagállamok vagy a kormányközi szervezetek által vállalt kötelezettségekbe, elsősorban nagy hitelképességgel bíró, magas likviditású eszközökbe fekteti be. A befektetéseknek földrajzilag kellőképp diverzifikálnak kell lenniük. A szóban forgó befektetésekből befolyó bevétel az Alaphoz kerül.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az Alap kezelésére vonatkozó részletes szabályokról.

3. SZAKASZ

AZ ALAP IGÉNYBEVÉTELE

71. cikk

Az Alap rendeltetése

- (1) A Bizottság által létrehozott kereten belül a szanálási eszközöknek a 2. cikkben említett szervezetekre történő alkalmazása során a Testület az alábbi célokra veheti igénybe az Alapot:
 - a) a szanálás alatt álló intézmény, annak leányvállalatai, valamely hídbank vagy vagyonkezelő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény, annak leányvállalatai, valamely hídbank vagy vagyonkezelő szervezet részére történő hitelnyújtásra;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
 - d) valamely hídbanknak vagy vagyonkezelő szervezetnek nyújtott tőke-hozzájárulás céljára;
 - e) a részvényeseknek vagy hitelezőknek fizetendő kártérítés céljára, amennyiben a 17. cikk (5) bekezdése szerinti értékelést követően hiteleik ellenértékéért kevesebbet kaptak, mint amennyihez a 17. cikk (16) bekezdése szerinti értékelést követően egy rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás révén jutottak volna;
 - f) a szanálás alatt álló intézménybe történő befizetés céljára, amennyiben arra egyes hitelezők követeléseinek leírása helyett kerül sor, amennyiben a belső feltőkésítési eszközt alkalmazzák, és a szanálási hatóság úgy dönt, hogy a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban egyes hitelezőket kizár a belső feltőkésítési eszköz hatálya alól;
 - g) az a)–f) pontban említett intézkedések bármely kombinációjának céljára.
- (2) Az Alap a vagyonértékesítési eszközzel összefüggésben az a)–g) pontban említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében is igénybe vehető.
- (3) Az Alap közvetlenül nem vehető igénybe valamely intézmény vagy a 2. cikkben említett szervezet veszteségeinek fedezésére, illetve valamely intézmény vagy a 2. cikkben említett szervezet feltőkésítésére. Amennyiben a szanálásfinanszírozási megoldásnak az (1) bekezdésben említett célokra történő igénybevétele közvetetten azt eredményezi, hogy valamely intézmény vagy a 2. cikkben említett szervezet veszteségeinek egy része az Alapra hárul, akkor a 24. cikkben meghatározott, a szanálásfinanszírozási megoldások igénybevételét szabályozó elvek alkalmazandók.
- (4) A Testület az (1) bekezdés f) pontjával összhangban nyújtott tőke-hozzájárulást legfeljebb 5 évig őrizheti meg.

72. cikk

A nemzeti finanszírozási megoldások kölcsönössé tétele a részt nem vevő tagállamokban lévő intézményeket magában foglaló csoportszintű szanálás esetében

Az egyrészt egy vagy több részt vevő tagállamban engedélyezett intézményeket, másrészt egy vagy több részt nem vevő tagállamban engedélyezett intézményeket magában foglaló csoportszintű szanálás esetében az Alap a(z) [.] irányelv 98. cikkében meghatározott rendelkezéseknek megfelelően járul hozzá a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

73. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

- (1) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben a Testület szanálási intézkedést hoz, és feltéve, hogy ezen intézkedések biztosítják, hogy a betétesek továbbra is hozzáférnek betéteikhez – az intézményhez kapcsolt betétbiztosítási rendszer felel a(z) [] irányelv 99. cikkének (1) és (4) bekezdésében meghatározott összegekért.
- (2) Azon összeg meghatározása, mely összeg erejéig a betétbiztosítási rendszer e cikk (1) bekezdésével összhangban felelős, megfelel a 17. cikkben megállapított feltételeknek.
- (3) Mielőtt e cikk (1) bekezdésének megfelelően döntést hozna arról az összegről, amelyért a betétbiztosítási rendszer a(z) [] irányelv 39. cikke (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelően felel, a Testület az ügy sürgősségét is figyelembe véve konzultál az érintett betétbiztosítási rendszerrel.
- (4) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer forrásai nem elegendőek a betéteseknek fizetendő összegek fedezéséhez, és egyéb források nem állnak azonnal rendelkezésre az érintett részt vevő tagállamtól, az Alap meghitelezheti a szükséges forrásokat a szóban forgó betétbiztosítási rendszer számára, feltéve, hogy a 94/19/EK irányelv 10. cikkében foglalt valamennyi feltétel teljesül.

VI. CÍM

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

74. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Testületre és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez mellékelt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló Jegyzőkönyv (7. sz.) alkalmazandó.

75. cikk

Nyelvek

- (1) A Testületre alkalmazandó az 1. sz. tanácsi rendelet²⁷.
- (2) A Testület határoz a Testület belső nyelvi intézkedéseiről.
- (3) A Testület határozhat arról, melyik hivatalos nyelvet használja, amikor uniós intézményeknek vagy szervezeteknek küld dokumentumokat.
- (4) A Testület minden egyes nemzeti szanálási hatósággal megállapodhat azon nyelvről vagy nyelvekről, amelyeken a nemzeti szanálási hatóságok részére, illetve által küldendő dokumentumokat készítik.
- (5) A Testület működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

76. cikk

A Testület személyzete

- (1) A Testület személyzetére, többek között az ügyvezető igazgatóra és az ügyvezetőigazgató-helyettesre a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodás útján a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek hatálybaléptetése érdekében elfogadott szabályok alkalmazandók.
- (2) A Testület a Bizottsággal egyetértésben elfogadja a megfelelő végrehajtási szabályokat az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban történő hatályba léptetéséhez.

77. cikk

Személyzetcsere

- (1) A Testület kirendelt nemzeti szakértőket vagy egyéb, nem a Testület alkalmazásában lévő személyzetet is foglalkoztathat.
- (2) A Testület plenáris ülésén elfogadja a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságaitól érkező alkalmazottak hatóságok közötti, illetve a hatóságok és a Testület közötti cseréjére és kirendelésére vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló megfelelő határozatot.
- (3) A Testület a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak alkalmazottaiból álló belső szanálási csoportokat hozhat létre.

²⁷ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

A Testület kötelezettsége

- (1) A Testület szerződéses kötelezettségeit a szóban forgó szerződésre vonatkozó jogszabályok szabályozzák.
- (2) A Testület által megkötött szerződésekben szereplő választottbíróági kikötés alapján a keletkező jogviták elbírálására az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal.
- (3) A szerződésen kívüli felelősséget illetően a Testület a tagállami állami hatóságok kötelezettségeire vonatkozó jogszabályok közös általános elvei alapján megtéríti az általa vagy személyzete által kötelezettségeik, különösen szanálási feladataik teljesítése során – ideértve a külföldi szanálási eljárásokat támogató cselekedeteiket és mulasztásaikat is – okozott károkat.
- (4) A Testület kártalanítja a nemzeti szanálási hatóságot azon kártérítésért, amelynek megfizetésére nemzeti bíróság kötelezte, illetve amelyek kifizetésére a Testülettel egyetértésben peren kívüli egyezségnek megfelelően kötelezettséget vállalt, és amely a szóban forgó nemzeti szanálási hatóság által végrehajtott cselekedetek vagy mulasztások következménye, kivéve, ha az említett cselekedet vagy mulasztás az uniós jogszabályok, e rendelet, a Bizottság határozatának vagy a Testület határozatának megsértésével járt, illetve nyilvánvaló és súlyos mérlegelési hibát jelent.
- (5) Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a (3) és (4) bekezdéshez kapcsolódó bármely vita eldöntésére. A szerződésen kívüli felelősségből eredő ügyekben az eljárás megindításának joga az alapul szolgáló esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el.
- (6) A Testület személyzetének a Testülettel szembeni személyes felelősségét a rájuk alkalmazandó személyzeti szabályzatban vagy alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

Szakmai titoktartás és információcsere

- (1) A Testület tagjaira, a Testület személyzetére és a részt vevő tagállamok által kicserélt vagy kirendelt, szanálási tevékenységeket folytató személyzetre – megbízatásuk lejártát követően is – az EUMSZ 339. cikkében és az uniós jogszabályok vonatkozó rendelkezéseiben előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.
- (2) A Testület biztosítja, hogy azokra a személyekre, akik feladatai ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalmasszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, azonos szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon.
- (3) Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása céljából a Testület számára engedélyezni kell, hogy az uniós jog vonatkozó jogi aktusaiban megállapított korlátok között és feltételek szerint információt cseréljen ki nemzeti vagy európai hatóságokkal és szervekkel, amennyiben az uniós jog lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára információk ezen jogalanyokkal való megosztását, illetve

amennyiben az uniós jog értelmében a tagállamok rendelkezhetnek ilyen közzétételről.

80. cikk

Átláthatóság

- (1) A Testület birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet²⁸ kell alkalmazni.
- (2) A Testület első ülésétől számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.
- (3) A Testület által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy a fellebbviteli tanácsnak megfelelő módon benyújtott fellebbezést követően eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt – az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban.
- (4) A személyes adatok Testület általi feldolgozására a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ alkalmazandó. A személyes adatok nemzeti szanálási hatóságok általi feldolgozására a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰ vonatkozik.

81. cikk

A minősített adatokra és a nem minősített érzékeny adatokra vonatkozó biztonsági szabályok

A Testület alkalmazza az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmét szolgáló, a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozat mellékletében rögzített biztonsági szabályokat. A biztonsági elvek alkalmazása magában foglalja az ezen információk cseréjére, feldolgozására és tárolására vonatkozó rendelkezéseket.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

IV. RÉSZ

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

82. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A felhatalmazás a 88. cikkben meghatározott időponttól számított, határozatlan időtartamra szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 62. cikk (5) bekezdésében, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 66. cikk (3) bekezdésében, a 67. cikk (3) bekezdésében, valamint a 70. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 62. cikk (5) bekezdése, a 65. cikk (5) bekezdése, a 66. cikk (3) bekezdése, a 67. cikk (3) bekezdése, valamint a 70. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

83. cikk

Felülvizsgálat

- (1) A Bizottság 2016. december 31-ig és ezt követően ötévente jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról, különös hangsúlyt fektetve a belső piac olajozott működésére gyakorolt potenciális hatás nyomon követésére. E jelentés értékeli az alábbiakat:
 - a) az egységes szanálási mechanizmus működését és szanálási tevékenységeinek hatását az Unió egészének érdekeire és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának koherenciájára és integritására – ezen belül a mechanizmus esetleges hatását az Unión belüli nemzeti bankrendszerek struktúráira –, továbbá az egységes szanálási mechanizmuson belül, az egységes szanálási mechanizmus és az egységes felügyeleti mechanizmus között, valamint az egységes szanálási mechanizmus és a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai és illetékes nemzeti hatóságai közötti együttműködés és információcsere kereteinek hatékonyságát;

- b) a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó rendelkezések hatékonyságát;
 - c) a Testület és az Európai Bankhatóság közötti együttműködést;
 - d) a Testület és a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai közötti együttműködést, valamint az egységes szanálási mechanizmus e tagállamokra gyakorolt hatását.
- (2) A jelentést a Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság szükség szerint kísérő javaslatot terjeszt elő.

84. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

- (1) A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „2. „illetékes hatóság”:
- i. az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában és a 2007/64/EK irányelvben meghatározott, valamint a 2009/110/EK irányelvben említett illetékes hatóság;
 - ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon illetékes hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
 - iii. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 94/19/EK irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság; továbbá
 - iv. tekintettel a 62. cikk (5) bekezdésére, a 65. cikk (5) bekezdésére, a 66. cikk (3) bekezdésére, a 67. cikk (4) bekezdésére és a 70. cikk (4) bekezdésére, a szóban forgó irányelv 3. cikkében meghatározott szanálási hatóságok és a(z) .../.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Egységes Szanálási Testület.”
- (2) A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(1a.) A Hatóság az eredmények hatékonyságának és konzisztenciájának erősítése érdekében az információcseréről és az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendeletben említett Testület és az egységes szanálási mechanizmusban részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak a határokon átnyúló csoportok szanálása terén végzett közös tevékenységeiről partneri felülvizsgálatokat szervezhet és végezhet. E célból a Hatóság az objektív értékelést és összehasonlítást lehetővé tevő módszereket dolgoz ki.”
- (3) A 40. cikk (6) bekezdése a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:
- „A 62. cikk (5) bekezdésének, a 65. cikk (5) bekezdésének, a 66. cikk (3) bekezdésének, a 67. cikk (4) bekezdésének és a 70. cikk (4) bekezdésének alkalmazási körében eljárva az Egységes Szanálási Testület ügyvezető igazgatója a felügyeleti tanácsban megfigyelői státusszal rendelkezik.”

85. cikk

A nemzeti szanálásfinanszírozási megoldások pótlása

A 88. cikk második albekezdésében említett alkalmazási időponttól kezdve az Alap a részt vevő tagállamok szanálásfinanszírozási megoldásának tekintendő a(z) [...] irányelv VII. címe értelmében.

86. cikk

Székhely-megállapodás és működési feltételek

- (1) A Testület fogadó tagállambeli elhelyezéséhez szükséges rendelkezéseket, a fogadó tagállam által rendelkezésre bocsátandó létesítményekre, továbbá a Testület ügyvezető igazgatójára, a Testület plenáris ülésének tagjaira, valamint a Testület személyi állományára és családtagjaikra a fogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Testület és a fogadó tagállam által – a plenáris ülés jóváhagyását követően és legkésőbb 2 évvel e rendelet hatálybalépését követően – megkötött székhely-megállapodás rögzíti.
- (2) A Testületet befogadó tagállam a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Testület megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

87. cikk

A Testület tevékenységeinek megkezdése

- (1) A Testület 2015. január 1-jén válik teljes mértékben működőképesé.
- (2) A Testület létrehozásáért és kezdeti működéséért a Bizottság felelős mindaddig, amíg az előbbi nem rendelkezik a saját költségvetésének végrehajtásához szükséges operatív kapacitással. E célból:
 - a) mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató a Tanács általi, az 53. cikkel összhangban történő kinevezését követően el nem foglalja hivatalát, a rá ruházott ügyvezető igazgatói feladatkört – ideiglenes ügyvezető igazgatói minőségben – a Bizottság egy tisztviselője gyakorolhatja;
 - b) a 47. cikk (1) bekezdésének i) pontjától eltérve és a 47. cikk (2) bekezdésében említett határozat elfogadásáig az ideiglenes ügyvezető igazgató gyakorolja a kinevezési hatásköröket;
 - c) a Bizottság segítséget nyújthat a Testületnek, különösen azáltal, hogy bizottsági tisztviselőket bocsát rendelkezésre az ideiglenes ügyvezető igazgató vagy az ügyvezető igazgató felelősségi körébe tartozó tevékenységek végrehajtására;
 - d) a Bizottság a Testület nevében beszedi a 62. cikk (5) bekezdésének d) pontjában említett éves hozzájárulásokat.
- (3) Az ideiglenes ügyvezető igazgató engedélyezhet minden, a Testület költségvetésében rögzített előirányzatok által fedezett kifizetést, és szerződéseket köthet, ideértve a személyzettel kapcsolatos munkaszerződéseket is.

88. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 7–23. és 25–38. cikkeket 2015. január 1-jétől kell alkalmazni.

A 24. cikk 2018. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az egységes szanálási mechanizmus és az Egységes Bankszanálási Alap létrehozásáról

1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)³¹

Belső piac – pénzügyi piacok

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre** irányul³²

☐ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

- A banki szolgáltatások belső piacának erősítése egyenlő versenyfeltételek fenntartása mellett.
- A pénzügyi stabilitás és a bankokba vetett bizalom fenntartása, az alapvető pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosítása és a problémák továbbterjedésének elkerülése.
- A társadalom egészét, és különösen az adófizetőket érő veszteségek minimalizálása, a betétesek védelme és az erkölcsi kockázat csökkentése.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

A fenti általános célkitűzésekre figyelemmel a következő konkrét célkitűzések fogalmazhatók meg:

Előkészítés, megelőzés:

- a felügyeleti szervek és bankok válsághelyzetekre való felkészültségének fokozása, valamint
- minden egyes bank szanálhatóságának a lehetővé tétele

Korai beavatkozás:

- a bankfelügyeleti szervek számára rendelkezésre álló korai beavatkozási intézkedések javítása.

³¹ Tevékenységalapú irányítás: ABM (*Activity Based Management*), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (*Activity Based Budgeting*).

³² A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

Bankszanálás:

- az egységes szanálási mechanizmus hatálya alá tartozó bankok kellő időben és hatékonyan történő szanálásának biztosítása;
- a jogbiztonság biztosítása a bankszanálásban érdekelték számára.

Finanszírozás:

- egységes bankszanálási alap létrehozása, amely hatékonyan viselni tudja az uniós bankrendszerben jelentkező, földrajzilag aszimmetrikus veszteségeket;
- annak biztosítása, hogy a csődközelbe került bankok szanálását teljes mértékben a pénzügyi intézményektől származó hozzájárulások fedezzék, miután sor került a részvényesek és hitelezők általi feltőkésítésre.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

- Az államok és bankjaik közötti negatív visszacsatolási spirál megszakítása.
- Igazságos feltételek és a banki finanszírozáshoz jutás biztosítása a bankunióon belül valamennyi vállalkozás számára.
- A betétesek, kormányok és adófizetők által a nagy és rendszerszempontról jelentős bankok helyreállítása és szanálása miatt elszenvedett veszteségek minimalizálása.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

- A hosszú lejáratú államkötvények hozamfelárai a tagállamokban
- Szanáláson átmert bankok száma
- A bankszanálás költségei, beleértve az egységes szanálási alapról teljesítendő kifizetéseket is.
- A bankok leírható adósságainak arányában bekövetkezett változás.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

„A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című bizottsági közleményben, valamint a négy elnök jelentésében 2012-ben felvázoltaknak megfelelően az integrált pénzügyi keret vagy más néven „bankunió” megteremtése létfontosságú része azon szakpolitikai intézkedéseknek, amelyekkel a döntéshozók Európát a gazdasági fellendülés és növekedés pályájára kívánják visszahelyezni. A bankcsődök koordinálatlan nemzeti kezelése felerősítette a belső piac tagoltságát a hitelnyújtás és finanszírozás terén. Mindez befolyásolja az egységes monetáris politika közvetítését és a vállalkozásokra, valamint a fogyasztókra irányuló hitelnyújtást korlátozások veszélyeztetik.

Ez az euróövezeten belül különösen káros. Mivel a bankszektor problémáinak megoldására szolgáló monetáris eszközök alkalmazásának csekély a mozgástere, a fizetéseképtelenné vált bankok nemzeti költségvetési forrásokra támaszkodó kezelése továbbra is negatív visszacsatolást eredményez a bankok és az államháztartás között. Komoly versenyhátrányban vannak azon tagállamok vállalkozásai, mely tagállamokkal kapcsolatban az a vélekedés alakult ki, hogy csekély a képességük a támogatásra szoruló bankok megmentésére. Emellett, ahogy az a válság során nyilvánvalóvá vált, az egyes euróövezeti tagállamokban felmerülő problémák a

bizalmatlanság és pénzügyi kapcsolatok révén gyorsan áttérjednek a piacok által hasonló kockázatoknak kitettnek vélt más tagállamokra.

Az Európai Tanács 2012. decemberi következtetéseiben megállapította, hogy „egy olyan rendszerben, melyben a bankfelügyelet feladatát ténylegesen átveszi az egységes felügyeleti mechanizmus, szükség lesz egy olyan közös szanálási mechanizmusra, amelynek megvannak a hatáskörei arra, hogy a megfelelő eszközökkel képes legyen a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő bankok bármelyikének szanálására.”

Az euróövezet pénzügyi stabilitása és a növekedés biztosítása szempontjából elengedhetetlen, hogy gyors előrehaladás történjen a bankunió felé. Ennek megfelelően a belső piac 28 tagállamára egyformán érvényes erős szabályozási keretre (egységes szabálykönyvre) építve az Európai Bizottság inkluzív megközelítést követett és olyan, különböző eszközökre és lépésekre épülő bankunió ütemtervére tett javaslatot, amely potenciálisan minden tagállam előtt nyitva áll, de amelynek az euróövezet jelenlegi 17 tagállama mindenképpen tagja.

Az első lépésként létrehozandó – az euróövezeti bankokra, valamint a csatlakozni kívánó tagállamok bankjaira vonatkozó – egységes felügyeleti mechanizmus felhatalmazza az EKB-t arra, hogy alapvető felügyeleti feladatokat lásson el az említett bankok tekintetében.

A bankunió másik fő elemét jelentő, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelvre (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) vonatkozó, 2012-ben elfogadott javaslatot jelenleg tárgyalják a társjogalkotók. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv szabályokat állapít meg arra vonatkozóan, hogyan kell végrehajtani a szanálást a belső piacon és a nemzeti szanálási hatóságokat a bankszanálást lehetővé tevő hatáskörrel, valamint eljárásokkal látja el.

Az Európai Tanács következtetéseivel összhangban az uniós banki piacok integrációja az egész euróövezetre kiterjedő szanálási mechanizmust tesz szükségessé, amely révén kezelhetők a bajba jutott bankok és csökkenthető a továbbterjedési kockázat az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében, ami a belső piac egészére nézve előnyös.

A 2012. évi bizottsági tervezetnek megfelelően a hosszú távú cél az, hogy olyan bankunió jöjjön létre, amely valamennyi tagállam bankjaira kiterjed. Az EKB általi közvetlen felügyelet az egységes bankszanálási mechanizmussal, valamint az összes tagállamban kialakított hatékony és stabil betétbiztosítási rendszerrel együtt hozzájárul az Unió tartós stabilitásába vetett bizalom fenntartásához.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Kizárólag európai szintű intézkedéssel biztosítható, hogy a csődközel helyzetbe került bankokat diszkriminációmentes módon és egységes szabályoknak megfelelően szanálják, a gazdasági és monetáris unió és a belső piac működésének javítása céljából. Az uniós bankszektor előrehaladott integrációja ellenére a tagállami szinten

hozott szanálási döntések lényeges eltérései elfogadhatatlan kockázatot jelenthetnek a pénzügyi stabilitás szempontjából.

A közös valuta szükségessé teszi az euróövezeti bankok egységes felügyeletét és szanálását a káros gazdasági tagoltság elkerülése érdekében. Az egységes szanálási mechanizmus hatékonyabb lesz a nemzeti szanálási hatóságok hálózatánál, különösen a több országra kiterjedő bankcsoportok tekintetében, amelyek esetében a gyorsaság és a koordináció alapvető fontosságú a költségek minimalizálásához és a bizalom helyreállításához. A mechanizmus jelentős méretgazdaságossági előnyöket is eredményez és segítségével megelőzhetők a tisztán nemzeti szintű döntések esetleges negatív következményei.

1.5.3. Egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

Az első lépésként létrehozandó – az euróövezeti bankokra, valamint a csatlakozni kívánó tagállamok bankjaira vonatkozó – egységes felügyeleti mechanizmus felhatalmazza az EKB-t arra, hogy alapvető felügyeleti feladatokat lásson el az említett bankok tekintetében.

A bankunió másik fő elemét jelentő, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelvre (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) vonatkozó, 2012-ben elfogadott javaslatot jelenleg tárgyalják a társjogalkotók. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv szabályokat állapít meg arra vonatkozóan, hogyan kell végrehajtani a szanálást a belső piacon, és a nemzeti szanálási hatóságokat a bankszanálást lehetővé tevő hatáskörrel, valamint eljárásokkal látja el.

Az Európai Tanács következtetéseivel összhangban az uniós banki piacok integrációja az egész euróövezetre kiterjedő szanálási mechanizmust tesz szükségessé, amely révén kezelhetők a bajba jutott bankok és csökkenthető a továbbterjedési kockázat az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében, ami a belső piac egészére nézve előnyös.

A 2012. évi bizottsági tervezetnek megfelelően a hosszú távú cél az, hogy olyan bankunió jöjjön létre, amely valamennyi tagállam bankjaira kiterjed. Az EKB általi közvetlen felügyelet az egységes bankszanálási mechanizmussal, valamint az összes tagállamban kialakított hatékony és stabil betétbiztosítási rendszerrel együtt hozzájárul az Unió tartós stabilitásába vetett bizalom fenntartásához.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
 - ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
 - Beindítási időszak: 2014-től 2014 végéig
 - azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)³³

- ☐ Bizottság általi közvetlen irányítás
 - ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
 - ☒ végrehajtó ügynökségen keresztül.
- ☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal
- ☐ **Közvetett irányítás**, a végrehajtási feladatokat az alábbiaknak delegálva:
 - ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
 - ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
 - ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap
 - ☒ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek
 - ☐ közzogi szervek
 - ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
 - ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
 - ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
 - *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

³³

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

A rendelet 47. cikke előírja, hogy a Testület elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendelet végrehajtása tekintetében és többek között évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásáról.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslat nem jelent új kockázatokat a költségvetési előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása tekintetében.

A belső kockázatkezelési rendszernek azonban figyelembe kell vennie a Testület finanszírozási mechanizmusának különleges jellegét. A Közösségek által létrehozott számos más szervtől eltérően a Testület által nyújtott szolgáltatások finanszírozása kizárólag pénzügyi intézmények által történik.

A Testület lesz felelős az Egységes Bankszanálási Alap irányításának biztosításáért. Ezzel összefüggésben ki kell dolgozni és meg kell valósítani a belső kontroll eljárásrendszerét.

2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk.

A belső kontrollrendszer keretének és szabályainak követnie kell a Bizottság által létrehozott egyéb hatóságok által alkalmazott mintát, ez alól kivételt jelent az Egységes Bankszanálási Alap irányítása, amelyhez külön szabályrendszer létrehozására van szükség.

2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

A belső kontrollt be kell illeszteni a Testület azon eljárásaiba, amelyek hatáskörének ellátása és a rá ruházott feladatok végrehajtása szempontjából relevánsak. Az említett eljárások költsége nem haladhatja meg az általuk a lényeges hibák elkerülése terén elérhető hasznot.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai megszorítás nélkül alkalmazandók a Testületre csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés céljából.

A Testület csatlakozik az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Testület egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Testület által kifizetett pénzeszségek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzeszségek allokációjáért felelnek.

A Testület létrehozására vonatkozó rendelet 58–63. cikke megállapítja a Testület költségvetésének és az alkalmazandó pénzügyi szabályoknak a végrehajtására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

Az alábbi elemzés becsléseket tartalmaz a Testület és igazgatása (a továbbiakban: a Testület) és a Bizottság e javaslatból eredő általános költségeire vonatkozóan.

A Testület kiadásait teljes mértékben az európai szanálási mechanizmushoz tartozó pénzügyi intézmények finanszírozzák. Körülbelül 6000 euróvezeti bank – az Egységes Bankszanálási Alap részére teljesített éves hozzájárulás mellett – ezen összeg meghatározott hányadát fizeti be a Testület költségvetési kiadásainak teljes fedezése céljából. A hozzájárulás mértékét a Testület költségvetésével együtt évente hagyják jóvá. A Testület finanszírozására szolgáló hozzájárulás mértékét évente kiigazítják, hogy a Testület költségvetése kiegyensúlyozott legyen.

A Testület végrehajtja a szanálások előkészítésével és lebonyolításával, valamint a Szanálási Alapba fizetett hozzájárulásokkal és az Alap irányításával kapcsolatos feladatokat. A szanálások előkészítése során a Testület szanálási terveket dolgoz ki vagy vizsgál meg, részt vesz a több tagállamra kiterjedő szanálási kollégiumokban és előkészíti a tényleges szanálást. Jelentős számú intézmény vagy csoport esetében a Testületnek az összevont felügyeletet ellátó szervvel és a nemzeti szanálási hatóságokkal együttműködve szanálási terveket kell kidolgoznia, amelyek rendelkeznek a szanálási feltételeknek való megfelelés esetén foganatosítható szanálási intézkedésekről, és legalább évente felülvizsgálja és adott esetben aktualizálja a terveket. A Testületnek értékelnie kell az intézmények és csoportok szanálhatóságát, valamint kezelnie kell a szanálhatóság esetleges jelentős akadályait.

A nemzeti szanálási hatóságoknak a többi szervezetre és csoportra vonatkozóan is szanálási terveket kell készíteniük, amelyeket a Testületnek meg kell vizsgálnia. Amennyiben egy csoport nem csak a részt vevő tagállamokban letelepedett fióktelepeket foglal magában, a Testület képviseli a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait a szanálási kollégiumban. A létrehozott szanálási kollégiumok biztosítják az együttműködést és a koordinációt a megfelelő hatóságok között és végrehajtják többek között a szanálási tervek kidolgozásával, a szanálhatóság értékelésével és a tényleges szanálással összefüggő feladatokat.

Amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy egy szervezetet szanálás alá von, a Testület ellenőrzi a szanálás lebonyolítását és megvizsgálja a szervezet reorganizációs tervét.

Ami az Alapot illeti, a Testületnek be kell szednie az éves hozzájárulásokat közel 6000 intézménytől, és biztosítania kell, hogy a hozzájárulás alapja az egyes bankok esetében helyesen kerüljön megállapításra, valamint azt, hogy a hozzájárulásokat időben befizessék és a be nem fizetett összegeket eredményesen behajtsák. E célból a Testület elvégzi a banki nyilvántartások vizsgálatát. A beszédendő és kezelendő összeg meghaladja az éves uniós költségvetés felét. A Testületnek olyan módon kell kezelnie az Alapot, hogy a kockázat csekély legyen és a források szükség esetén gyorsan rendelkezésre álljanak a szanálás finanszírozására. Ez körülmények között, hosszú távú, és a befektetések jellegét, földrajzi elhelyezkedését és lejárátát figyelembe vevő befektetési stratégiát jelent. Természetesen a Testület ezen szakfunkcióit alá kell támasztani a személyzetet segítő funkciókkal, ideértve többek között az információs és kommunikációs technológiát.

Fő feltételezések

A Testület becsült személyzeti létszáma és költség szerkezete:

- A tervek szerint a Testület működése első évének végére éri el teljes kapacitását, ami azt jelenti, hogy az első év során szerződtetni kell a teljes személyi állományt: a becslések szerint a költségvetési hatás a működés első évében 50 %, a második évtől kezdve pedig 100 %.
- Mivel nincsenek olyan szanálási hatóságok Európában, amelyek jelentősebb korábbi tapasztalattal rendelkeznének, a Testület humánerőforrás-igényének becslése úgy történt, hogy a Testület feladatait az amerikai Federal Deposit Insurance Corporation (szövetségi betétbiztosítási társaság – FDIC) feladataival hasonlították össze – lásd az alábbi 1. táblázatot.
- A biztosított betétekkel és a szanálási alapok célszintjével összefüggésben az összegek összehasonlíthatók az Amerikai Egyesült Államok és az euróövezet tekintetében, bár a szanálási mechanizmus hatálya alá tartozó banki eszközök állománya az euróövezetben lényegesen nagyobb, mint az Egyesült Államokban.
- Az általános költségeket az európai felügyeleti hatóságok költségeivel hasonlították össze. Tekintettel azonban arra a tényre, hogy az európai felügyeleti hatóságok esetében az általános költségek nagyobbak voltak, mint az FDIC költségeivel összehasonlítva készült költségbecslések, az utóbbiak kerültek felhasználásra, vagyis egy jóval konzervatívabb, 11,5 %-os ráta. Az 1. táblázat az FDIC-vel való összehasonlítással kapcsolatos további feltételezéseket és azok magyarázatát tartalmazza. 2012-ben az FDIC személyi állománya teljes munkaidős egyenértékben kifejezve 7 476 volt.
- Mivel az FDIC megbízatása a Testületénél szélesebb, az összehasonlításban csak az FDIC megfelelő részlegeit vették figyelembe.
- Az összehasonlítás alapján a szükséges személyi állomány létszáma 309. Meg kell jegyezni, hogy az FDIC-nél az ideiglenes alkalmazottak aránya 21 %. A legóvatosabb becslés alapján – vagyis azt feltételezve, hogy az FDIC válságmentes helyzetben csak az állandó alkalmazottakat foglalkoztatja, a Testület alkalmazottainak célzott létszáma válságmentes helyzetben 75-tel csökkenne, 244-re. Ezért fontos azt biztosítani, hogy a Testület kellően rugalmas legyen további alkalmazottak felvétele, illetve a munka kiszervezése terén.
- A személyi állomány megoszlására vonatkozó javaslat a következő:
 - 80 % ideiglenes alkalmazott (68 % AD és 12 % AST);
 - 10 % kirendelt nemzeti szakértő (END);
 - 10 % szerződéses alkalmazott (CA).
- Az uniós intézmények személyzeti szabályzata kerül alkalmazásra, ami tükröződik az alkalmazott egy főre eső mértékeknél:
 - az ideiglenes alkalmazottak átlagos éves költsége: 131 000 EUR;
 - az END-k átlagos éves költsége: 78 000 EUR;
 - a CA-k átlagos éves költsége: 70 000 EUR;

A fizetések mellett ez a költség közvetett, így az épületekkel, képzéssel, informatikával, valamint a szociális és egészségügyi infrastruktúrával összefüggő költségeket is tartalmaz.

- Tekintettel arra, hogy a Testület székhelye jelenleg nem ismert, a fizetésre vonatkozóan alkalmazott korrekciós együttható 1. A Testület székhelyétől függően szükség lehet a költségek átértékelésére.
- Az egyéb személyzeti, igazgatási és működési költségek becslése az európai felügyeleti hatóságok jelenlegi költségstruktúrájával való összehasonlításon alapul.

- A tervek szerint a működési költségek a Testület összköltségének 25 %-át teszik ki, és mindenekelőtt a következőkre terjednek ki: az információs rendszerek fejlesztése és karbantartása, az európai szanálási mechanizmussal összefüggésben kapcsolatépítés és egységes felügyeleti kultúra kialakítása a nemzeti szanálási hatóságokkal, amelynek során szoros és hatékony kapcsolattartásra van szükség a Testület, valamint azon nemzeti szanálási hatóságok között, amelyek elsődlegesen részt vesznek a szanálási határozatok végrehajtásában.
- A Testület becsült költségstruktúrájának összefoglalója az alábbi 2. táblázatban található.

1. táblázat: A Testület szükséges személyzeti létszámára vonatkozó becslések a Federal Deposit Insurance Corporation (USA) szerkezete és személyzeti létszáma alapján

	FDIC ¹	TESTÜLET
Jellemzők		
Bankok száma	7 181 ²	6 008 ³
Eszközök összesen	14 451 milliárd USD (2012)	29 994 milliárd EUR (2011)
Biztosított betétek összesen	6027 milliárd USD (2013. március)	5514 milliárd EUR (2011)
Az alap célszintje	81 milliárd USD	55 milliárd EUR
Nehéz helyzetben lévő intézmények (2008–2012)	465	90 ⁴
Személyzet		
Személyi állomány teljes létszáma (teljes munkaidős egyenértékben (fte) kifejezve, 2012; aránya a központban)	7 476 (28,6 %)	
(a) A „szanálás és csődgondnokság” részleg személyi állományának létszáma (fte, 2012)	1 428	82 (becslés) ⁵
(b) A pénzügyi részleg személyi állományának létszáma (fte, 2012)	176	88 (becslés) ⁶
(c) Az összetett intézményekkel foglalkozó iroda személyi állományának létszáma (fte, 2012)	148	74 (becslés) ⁷
(d) A jogi részleg személyi állományának létszáma (fte, 2012 / az összes foglalkoztatott arányában)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (becslés) ⁸
(e) A releváns részlegek alkalmazottainak összlétszáma (fte, 2012) (az a), b), c), d) sor összege)	2 468	274

(f)	A személyzetet segítő funkciókban alkalmazottak (informatika, kommunikáció stb.) (létszám / az összes foglalkoztatott arányában)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (becslés)
(g)	A Testület alkalmazottainak összlétszáma (az e) és az f) sor összege)		309 (becslés)
(h)	Ideiglenes alkalmazottak (az összes foglalkoztatott arányában, 2012)	21 % ⁹	21 %
(i)	A Testület állandó alkalmazottainak összlétszáma		244 (becslés)

¹	Forrás: www.fdic.gov.
²	A betétbiztosítási alap tagjainak száma, 2012
³	A hitelintézetek száma az EU 17 tagállamában 2013 januárjában. Forrás: EKB
⁴	Forrás: A „Tények és számok az uniós tagállamok állami támogatásairól” című, 2012-ben aktualizált bizottsági szolgálati munkadokumentum. A nehéz helyzetben lévő euróövezeti intézmények tényleges száma magasabb, mivel nem tartoznak bele a fizetésektelen, de állami támogatásban nem részesülő intézmények.
⁵	A feltételezések szerint a személyi állomány 20 %-a a szanálás, 80 %-a pedig a csődgondnokság területén tevékenykedik. A Testület csak a szanálásban vesz részt. Az FDIC központi és regionális szintjei közötti felosztás alapján feltételezték, hogy a szanálásban részt vevő alkalmazottak 28,6 %-a központi testületi szinten, 71,4 %-a pedig nemzeti szinten fog dolgozni. Ez óvatos feltételezés, mivel a javaslat azt irányozza elő, hogy a szanáláshoz kapcsolódó valamennyi feladat a Testület szintjén marad, és nemzeti szinten csak a szanálási határozatok végrehajtása történik, amelyet központilag ellenőriznek.
⁶	Az FDIC pénzügyi részlege által végrehajtott feladatok központi szintre kerülnek. Ez a részleg nemcsak a hozzájárulások beszedésében és az Alap kezelésében vesz részt, hanem általánosabb tevékenységekben is, például az ellenőrzésben, a pénzügyi műveletek végrehajtásában és a pénzügyi tervezésben. Ezért a feltételezések szerint az FDIC pénzügyi részlegénél dolgozó alkalmazottak létszámának 50 %-ára lesz szükség a központi testületi szinten a hozzájárulások és az Alap kezelése céljából.
⁷	A nagy euróövezeti bankok szanálásának megtervezése a Testület hatáskörébe tartozik. A Testületnek lehetősége van arra, hogy felkérje a nemzeti hatóságokat szanálásiterv-javaslat benyújtására. Ezért a feltételezések szerint a személyi állomány 50 %-a a Testület központi szintjén fog dolgozni.
⁸	Az FDIC jogi részlege nemcsak a szanálásokkal, csődgondnoksággal és az Alap kezelésével foglalkozik, hanem például részt vesz az FDIC felügyeleti feladatainak ellátásában is. Ezért a jogi részleg alkalmazottainak az alkalmazottak összlétszámához viszonyított arányát használták a Testület szükséges alkalmazotti létszámának becsléséhez.
⁹	Az ideiglenes alkalmazottak aránya az FDIC alkalmazotti összlétszáma alapján került kiszámításra, mely összlétszám nem tartalmazza a szanálással és csődgondnoksággal foglalkozó részleg alkalmazottait, akik nagyrészt a regionális szintekhez tartoznak.

2. táblázat: A Testület becsült költség szerkezete 309 alkalmazottra számítva

millió EUR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Személyzeti költségek (ideértve a fizetéseket és juttatásokat, valamint a kapcsolódó költségeket, például az épületekkel, bútorokkal, informatikával)	18	37	38	38	39	40	41

összefüggő költségek)							
Egyéb humánerőforrás-költségek (munkaerő-felvételi költségek, kiküldetési költségek, külső munkatársakkal összefüggő egyéb költségek (szerződéses alkalmazottak, külső szolgáltatásnyújtók)...))	3	3	3	3	3	3	3
Humánerőforrás- és kapcsolódó kiadások részösszege	22	40	41	42	43	43	44
Igazgatási kiadások (telekommunikáció, tájékoztatási és kiadványokkal összefüggő költségek, ülések költségei, egyéb)	3	5	5	5	5	5	5
Az igazgatási kiadások részösszege	3	5	5	5	5	5	5
Egyéb kiadások (irányítás, IT-projektek, kapcsolattartás releváns európai és harmadik országbeli hatóságokkal, a nemzeti szanálási hatóságokkal és más megfelelő szervezetekkel végrehajtott közös projektek és műhelytalálkozók)							
Egyéb kiadások részösszege	8	16	16	16	16	17	17
Kiadások összesen	33	61	62	63	64	65	66

Egységes Bankszanálási Alap

- Az Egységes Bankszanálási Alap célszintje a részt vevő tagállamok bankrendszereihez tartozó bankok biztosított betétei összegének 1 %-ában került megállapításra. A bankokra vonatkozó 2011. évi adatok alapján az Alap becsült célszintje körülbelül 55 milliárd EUR.
- A részt vevő bankok az Egységes Bankszanálási Alaphoz való, a kockázatok alapján kiigazított hozzájárulásukat egy tízéves időszakon belül fizetik be. Így a szanálási alapok éves növekedése körülbelül 5,5 milliárd EUR lesz, figyelmen kívül hagyva a számlák hozamát és az esetleges kiáramlást.
- Abszolút összegben a legnagyobb bankok fizetik be a legnagyobb hozzájárulást az Egységes Bankszanálási Alapba. A bankok kockázati profilját figyelmen kívül hagyva a bizottsági szolgálatok által a 2011. évi adatok alapján tett becslések nagyjából azt mutatják, hogy a 17 legnagyobb európai bank adja az Alaphoz való banki hozzájárulások mintegy 40 %-át.
- Ami az Alap irányítását illeti, meg kell jegyezni, hogy a Testületre vonatkozó költségbevételek csak a humánerőforrással kapcsolatos hatásokat tartalmazzák. A

feltételezések szerint az egyéb költségek, például a beruházási költségek közvetlenül levonásra kerülnek az Alapból.

Pénzügyi hatás a Bizottság szintjén:

- A becslések szerint a működés első évében (2014) 15 – humánerőforrással, költségvetéssel, valamint a Testület létrehozásával összefüggő egyéb adminisztratív feladatokkal összefüggő – álláshely átmeneti átcsoportosítására lesz szükség bizottsági szinten, a Testület kezdeti (a becslések alapján 6 hónapig tartó) szakaszának kialakításához és kíséréséhez. A Testület székhelye a tervek szerint Brüsszelben lesz. Az alábbi pénzügyi értékelés a Testület választott székhelyétől függően változhat.
- A tervek szerint 2015-től 10 álláshelyre lehet szükség a Bizottságnál a rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához, mindenekelőtt a szanálási határozatok elkészítéséhez. Ez az éves költségvetési eljárásra vonatkozó határozat keretébe tartozik.

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

A becslések szerint a működés első évében (2014) a Bizottság szintjén 15 álláshelyre lesz szükség a Testület felállításához és kezdeti szakaszának kíséréséhez.

2015-től 10 álláshelyre lesz szükség a Bizottságnál, a rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához, mindenekelőtt a szanálási határozatok elkészítéséhez.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	[Megnevezés...]
---	-------------	------------------------

FŐIGAZGATÓSÁG: <.....>			N. év ³⁴	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési tétel száma	Kötelezettség vállalási előirányza- tok	(1)								
	Kifizetési előirányza- tok	(2)								
Költségvetési tétel száma	Kötelezettség vállalási előirányza- tok	(1a)								
	Kifizetési előirányza- tok	(2 a)								

³⁴

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

	k									
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ³⁵										
Költségvetési tétel száma		(3)								
A[z]<...> Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+ 1a +3								
	Kifizetési előirányzatok	=2+ 2a +3								

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret<....>	Kötelezettség	=4+								

³⁵ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	gvállalási előirányzato k	6								
	Kifizetési előirányzato k	=5+ 6								

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	Igazgatási kiadások
---	----------	---------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
Bizottság									
• Humánerőforrás		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Egyéb igazgatási kiadások – Kiküldetési költségek		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Bizottság összesen	Előirányzatok	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok összesen	(Összes kötelezettségvállal ási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállal ási előirányzatok	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Kifizetési előirányzatok	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzése ket és a teljesítéseke t ↓			N. év		N+1. év		N+2. év		N+3. év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető						ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típu s ³⁶	Átla gos költs ég	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Szám	Költ ség	Össz esíte tt szám	Összk öltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ³⁷																		
– Teljesítés																		
– Teljesítés																		
– Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. KONKRÉT																		

³⁶

A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

³⁷

Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés

CÉLKITŰZÉS																	
– Teljesítés																	
2. konkrét célkitűzés részösszege																	
ÖSSZKÖLTSÉG																	

3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

3.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év ³⁸	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekre bővíthető	ÖSSZESEN
--	------------------------	------------	------------	------------	--	----------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrás	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Egyéb igazgatási kiadások	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE³⁹ bele nem tartozó előirányzatok	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Humán erőforrás	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Egyéb igazgatási kiadások	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

—

ÖSSZESEN	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

A humán erőforrással kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

³⁸

Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

³⁹

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőkön)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve⁴⁰							
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)							
XX 01 04 yy ⁴¹	– a központban						
	– a küldöttségeknél						
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)							
10 01 05 02 (AC, INT, END közvetlen kutatásban)							
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)							
SSZESEN	15	10	10	10	10	10	10

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Lásd a fenti leírást.
Külső munkatársak	

⁴⁰ AC= szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END: kirendelt nemzeti szakértő
INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁴¹ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- ☐ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁴².

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁴² Lásd a 2007–2013-as időszakra szóló intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁴³						
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

⁴³ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.